

A. 5. 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. A.5.66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. A.5.66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. A.5.66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. A.5.66

INCUNABULI

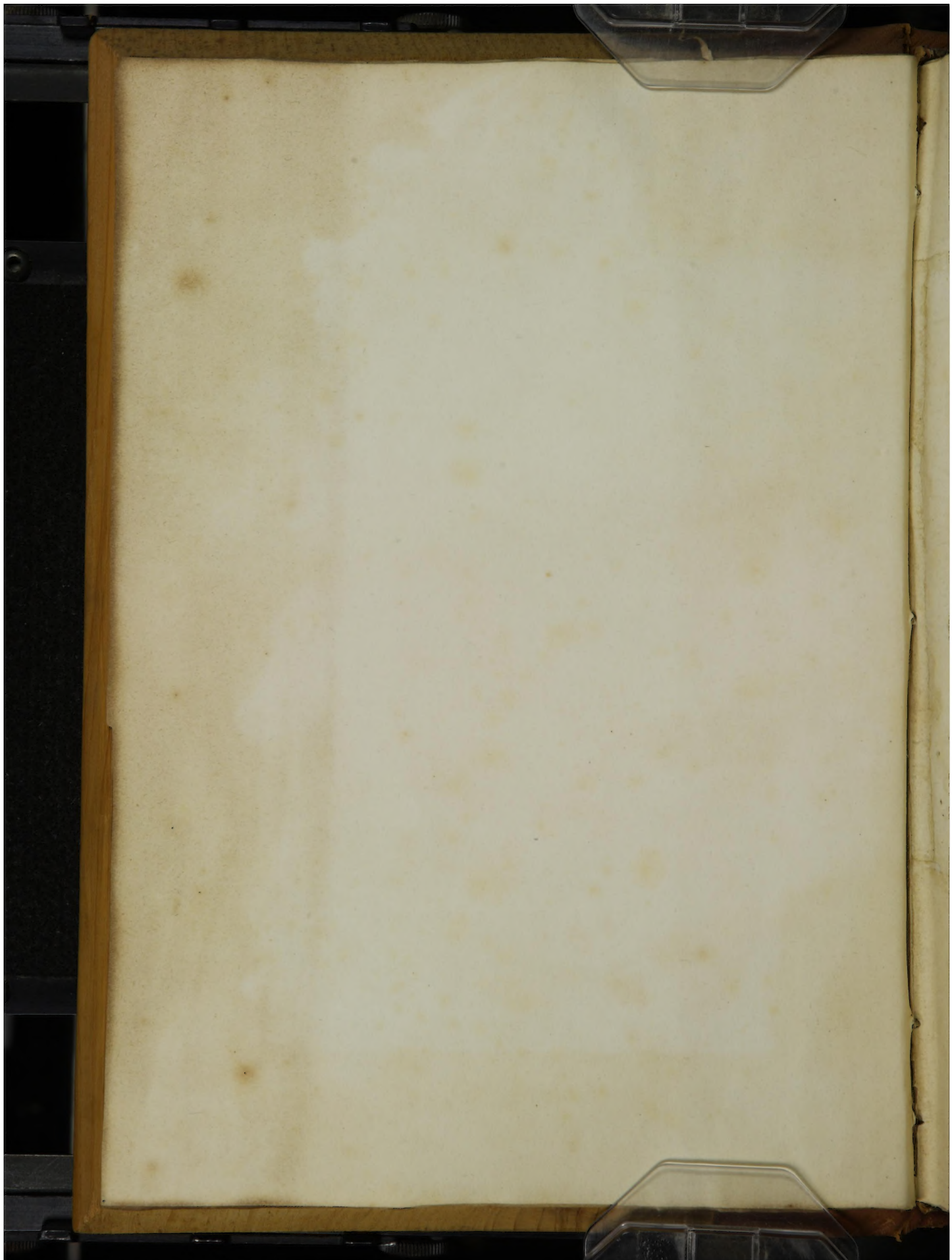
A

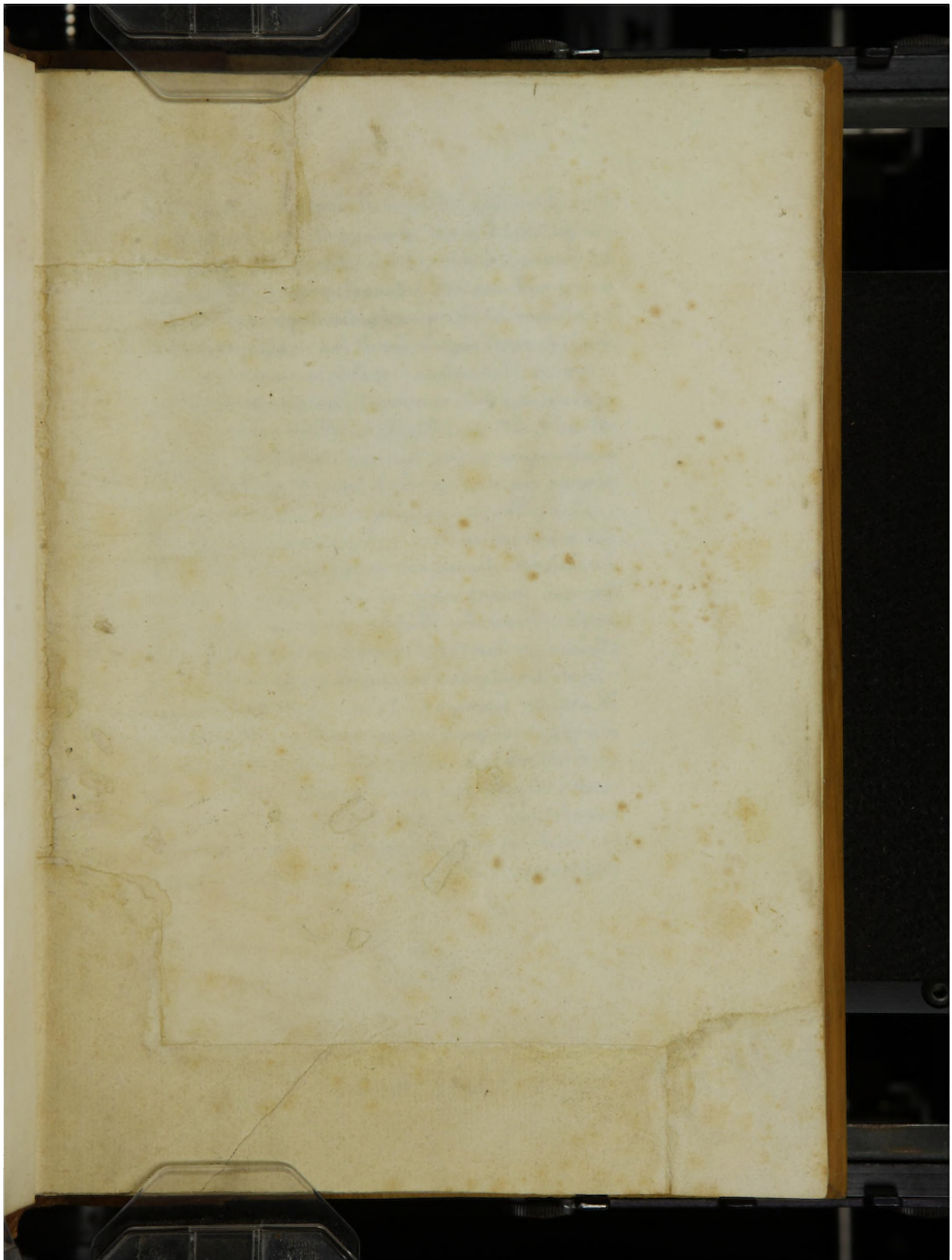
5

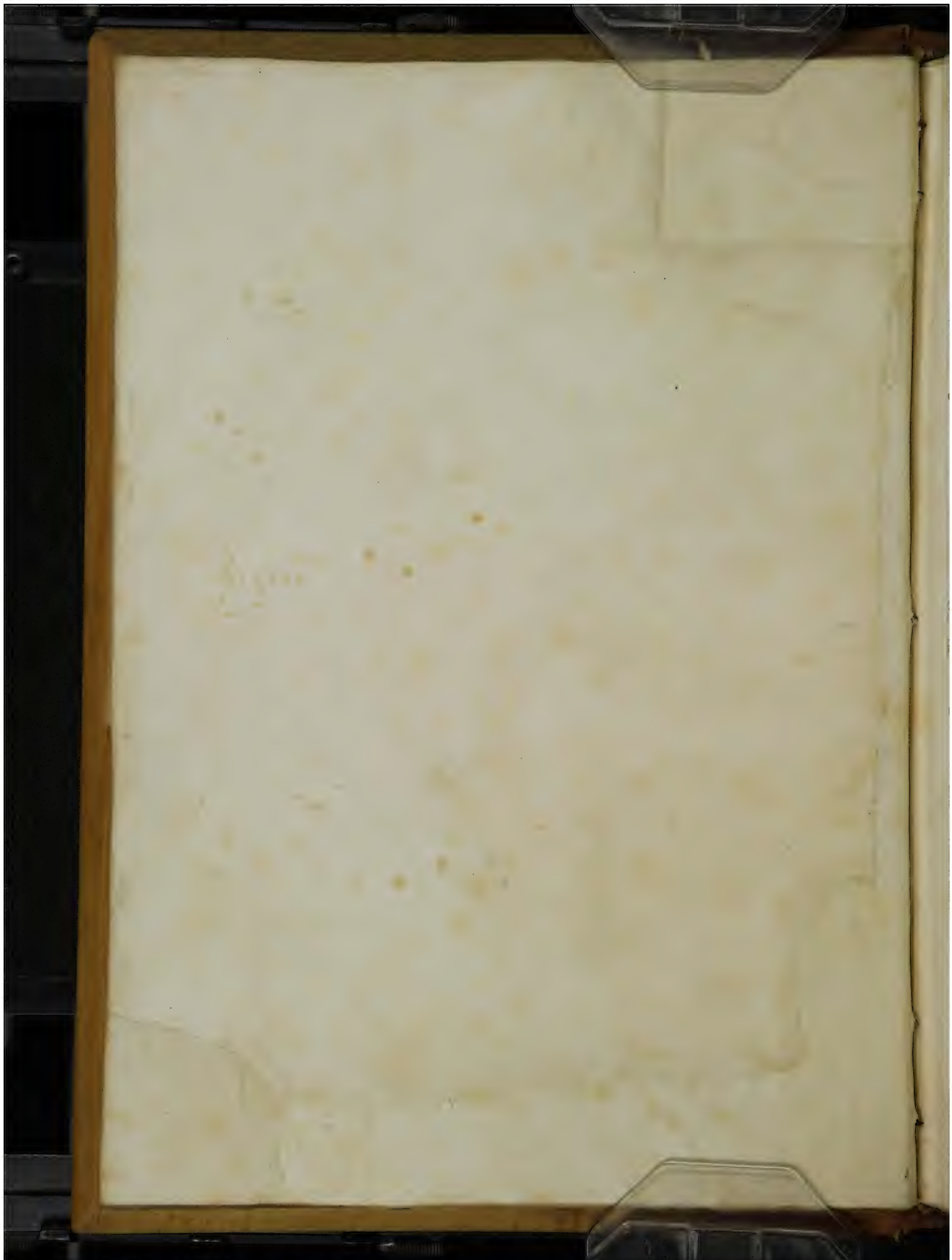
66

Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze

A. 5. 66

Διμήτρος ὁκρὴς τοῖς ἁ γυροῦσι καὶ ἀπουδαίοις
τῶν μακρίων· ἁ πρῶτον· ὁρῶν ὑμῶν καὶ
κῶν ὅγας φιλομαθῆς· καὶ τῶν τῶν ἐλλωϊκῶν λό-
γων παρὰ τὴν προσκλήσασθαι διὰ ἀπουθῆς ποιοῦ
μείνον· τὴν τε προθυμίαν ὑμῶν πρὸς τὰ τοιαῦτα ἐ-
πίφκως ἠγάμην· καὶ τὸ τῆς ψυχῆς γενναῖον τε καὶ
φιλόμουσον μακαρίζων· ἐσκόπῳ δὲ ἐκ πολ-
λοῦ τί ἂν ποίῳ ὑμῖν τοιούτοις οὖσι καὶ τῆς ἐλλω-
ρικῆς ἐραστῆς παρὰ τὴν χαρίζοίμην· τῆς δ' ὑμῶν
ρατ ἀπουθῆς ἀξιοῦτε ἅμα καὶ χάριν παρεχοίμην
ταῦτα δὲ λογιζόμενος ἄριστον ὑμῖν μὲν ἂν πᾶ-
ν κεχαρισμένον εἶναι καὶ χρήσιμον οὐδὲν ἥττον·
ἢ βιβλίων ἐλλωϊκῶν ἂν πολλὴν δαπάνην καὶ
δυσχρῆσιν ἀποροῦντες τυγχάνοιτε· πρόσθε τὰ
μακρὰν ῥαδίως· καὶ τοῦ προκείμενου σκοποῦ
τυγχάνειν ἀσμένως· ἐμοὶ δὲ πρὸς ἀπουθῆς ὄντε
καὶ πλεόμους ἀξίον λόγον, ἢ τί τοιούτον ὑμῶν τε
καὶ ἐμαυτοῦ χάριν ἀσφαλῶς κατορθῶσαι δύνα-
μην· διότι πολλὰ μὲν τῷ λογισμῷ πλεῖστα δὲ
τῇ πρᾶξι διαπονήσας· μόλις ἄρον ὥς τ' εἶχον καὶ
βίβλους ἐλλωϊκὰς ἐκτυπῶσαι· κατὰ τὴν τῶν
γραμματέων σωθῆκην πολλῶν καὶ ποιητῶν πα-
ρ' ἐλλωσιν οὖσαν καὶ τοῦ τῶν προσκλήσασθαι τοῦτον
πρὸς τὸν καὶ οὐκ ὀλίγος δειόμενος σκέψασθαι
χοίτα· ἔδοξε γὰρ οὐκ οἶμαι πρῶτον τῷ κωνσταντίνῳ

γραμματικὴν ἀνδρὸς ἐλλογίμου καὶ τὰ πρὶ τῆς
γραμματικῆς ἑτέρῃς διηκριβωκότος ἐντυπώ-
σαι. Τοῦτο μὲν ὡς πάντες ἀσώτως οὖσαν καὶ κο-
μιδὴν χρήσιμον τοῖς ἡσαλομένοις. Τοῦτο δὲ καὶ
ἀπόψφραγ ὑμῶν ποιησομένην, ἥ ἄρα πρὶ πλῆθο-
ς ὑμῶν τὸ τοιοῦτο χρῆμα γέγνηται. καὶ ἡμῶν
οὐ μάτῳ πεπώρηται. ἔπειτα δὲ ἡ κατὰ γνώμην
τοῦτο χωρήσῃ, καὶ τῶν μεζόνων τε καὶ ἐντελεστέ-
ρων θεοῦ κελεύοντος ἀφαισθαι. ὑμῶν οὖν ἀνδρῶν
κράτιστοι γενήσονται καὶ τῆς ὑμετέρας ἀνγεγογγα-
φύσεως ἔργον καὶ ἐνδόξου σπονδῆς ἔρῳ δὴ τῶν
πρὶ τοὺς ἐλληνικοὺς λόγους σπονδῆν βεβαιῶσαι.
ἀφῶν οὐκ ὀλίγα οἶμαι πρὸς τὰς ἀρετὴν τε καὶ
μάθησιν ὠφελήσεσθε. καὶ τοιαύτης προφάσεως λα-
βομένοις, τὰ πρὶ τῆς γραμματικῆς ἀκριβῶς με-
τιόγτας, ἥθ' οὕτως ἔχειται σὺν θεῷ τοῦ πρόσω.
ἡμᾶς τε προθυμοτέρους ποιῆσαι πρὸς τὸ πλῆθος
τε καὶ πολλῶ καλλίῳ χαρίσασθαι. ἔρρωσθε.

Demetrius Cretensis. Ingenuis ac studiosissimis adoleſcētibus salutem. Cum uos rerum bonarum ac litterarum græcarum adipiscendæ disciplinæ studiosos uiderem: sane & uestram tã egregiam ad huiusmodi res intentionem non iniuria sum admiratus: & animi uestri generositatem excellentiamque beatam existimans: multum ac diu cogitabã: qua ī re uobis græcæ amantissimis disciplinæ gratificari possem: & quod studio uestro dignum gratiūque esset: præstare. Hæc igitur animo uolutās inueniebã uobis quidem pgratiū ac nihilominus utile fore: si uobis copia librorū græcorum sine multa impensa difficultateque esset: quo & ad discendum īpensius & propositum uobis libentiori animo assequēdum alacriores essetis: mihi uero optatissimum memoratuque dignum siqd tale uestra meaque causa recte efficere possem. Quapropter cum multum mente plurimum uero experiētia laborauimus: uix tandē iueni: quo nã modo libri quoque græci imprimerentur: tum litterarum compositione quæ uaria & multiplex poenes litteras græcas existat tum maxime locis accentuū seruatis: quod profecto arduum erat: nec parua indigebat consyderatione. Visum itaque mihi est primo Cōstantini Grammaticā īprimere uiri sane disertī grāmaticique diligentissimi cum ualde dilucidam apprimeque incohantibus

utilem tum etiam periculum uestri facturam: si qui-
dem & uobis hæc res pluris extimata sit: & a nobis
minus frustra elaborata. Deinde si res ex sententia
cesserit: maiora quoque atque præstâtiora deo uolen-
te attingere. Vestrum itaque erit optimi adolescen-
tes ac uestræ naturæ ingenuæ studiique præstantis
desyderium uestrum erga litteras graecas re ipsa
iam confirmare: quæ profecto nō paruo adiumen-
to uobis ad omnē uirtutē doctrinâque erunt: & huius
modi nactis occasiōe: grammatica a uobis accurate
intellecta præceptaque ad altiora deinceps fauen-
te deo eniti: nosque promptiores reddere ad multa
plura pulchrioraque uobis gratificandū. Valete.

ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΤΙΝΩΝ ΑΝΑΓΚΑΙ-
ΩΝ ΣΥΝΤΕΘΕΪΣΑ ΠΑΡ' ΑΚΩΝ ΣΤΑΝΤΙ-
ΝΟΥ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Περὶ διαρίσεως τῶν γραμμάτων

βιβλίου πρώτου.

τ ράμμα ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον φωνῆς ἀδι-
αίρετον. Εἰσὶ δὲ ῥάμματα ἑκοσίτετα-
ρα. Τούτων φωνήεντα μὲν ἑπτά· α ε
η ι ο μικρὸν υ φιλὸν καὶ ω μέγα.

Σύμφωνα δέ δεκαεπτά· β γ δ ζ.

θ κ λ μ ν ξ π ρ σ τ φ χ ψ. Τῶν
ἀφωνήντων μακρά μὲν δύο η καὶ ω μέγα.
Βραχέα δέ δύο· ε φιλὸν καὶ ο μικρὸν. Δίχρονα
δὲ τρία· α ι υ. Ἐξ ὧν δίφθογοι κυρίως μὲν ἑξ
γίγονται· αι ου αι ου. Καταχρηστικῶς
δὲ τέσσαρες· α η ω γ. Τῶν δὲ συμφώνων ἑ
μίφωνα μὲν ὀκτώ· ζ ξ ψ λ μ ν ρ σ. Ὡς
διπλὰ μὲν τρία· ζ ξ ψ. Ἀμετάβολα δὲ τέσσα-
ρα· λ κ ν ρ. Ἄφωνα δὲ ἑννέα· β γ δ κ π
τ θ φ χ. Ὡς φιλὰ μὲν τρία· κ ο π τ. Λασέ-
α δὲ τρία· θ φ χ. Ηέσα δὲ τρία· β γ δ.
Ἐκ τῶν διηρημένων δὲ τῶνδε γραμμάτων αὐ-
λλαβαὶ γίγονται· οῖον τε· ὅθεν αλίζας· οῖον τῆ-
τρος· ἐξ ὧν ὁ λόγος οῖον ὅτι τρος ἀπαγινώσκει.

Περὶ συλλαβῆς.

Συλλαβὴ ἐστὶ σύλληψις τοῦλάχιστον δύο γραμμάτων· κατὰ χρηστικῶς δὲ καὶ τὰ φωνήεντα συλλαβαί λέγονται· Διαρτῆται δὲ ἡ συλλαβὴ ὅσας τρία· ὅσας μακρὰν οἶον ἥρωσ· ὅσας βραχὺν οἶον λόγος· ὅσας κοινὴν οἶον ἄρνος· Πρὶ λέξεωσ.

Λέξις ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον τοῦ σωτακτικοῦ λόγου διαρτῆτικόν· Περὶ λόγου.

Λόγος ἐστὶ λέξεων σώθεσις διάνοιαν αὐτοτελήν διλοῦσα· Τούτου δὲ μέρη ὀκτώ· ὄνομα· ῥῆμα· μετοχὴ· ἄρθρον· ἀντωνυμία· πρόθεσις· ἐπίρρημα· σὺνδεσμος· Τούτων κλίτα μὲν πέντε· ὄνομα· ῥῆμα· μετοχὴ· ἄρθρον· ἀντωνυμία· Ἀκλίτα δὲ τρία· πρόθεσις· ἐπίρρημα· σὺνδεσμος.

Περὶ ὀνόματος.

Ὄνομα ἐστὶ μέρος λόγου κλίτον ὀνοσίαν· ἰδίαν ἢ κοινὴν σημαίνον· Παρέπονται δὲ αὐτῷ πέντε· γένος· ἔδος· σχῆμα· ἀριθμός· πτώσις.

Περὶ γένων.

Γένη μὲν ὅσοι πέντε· ἀρσενικόν οἶον ὁ ἄλφειος· θηλυκόν οἶον ἡ ἄλφει· ὀνδρέτριον οἶον τὸ ἄλφειον· κοινόν οἶον ὁ καὶ ἡ ἀνθρωπος· ἐπίκοιρον οἶον ὁ αἰεὶς ἡ χελιδὼν· ὅπως μὴ φωνὴ καὶ ἐνὶ ἄνθρωπῳ ἀρσενικῶ ἢ θηλυκῶ δηλοῖται δύο γένη.

Περὶ ἔδων.

ἔστι δὲ δύο πρώτον ποῦ οἶον μέγας· πᾶράνω
γοῦ οἶον μεγαλόφυχος. Πρὶ σχηματῶν.

σ χήματα δὲ τρίτῳ· ἀπλοῦν οἶον ἵππος· σὺ
θετοῦ οἶον φίλιππος· παρὰ σὺ θετοῦ οἶον φίλι-
ππίδης.

Πρὶ δ' ῥιθμῶν.

ἄ ριθμοὶ δὲ τρεῖς· ἐνικός οἶον ὁ δ' ἄβος· δυνικός
οἶον τῷ δ' ἄβω· πληθυντικός οἶον οἱ δ' ἄβοι.

Πρὶ πῶσεων.

π τῶς δὲ πέντε· ὀνομαστική· γενική· δοτική
ἁτιατική· καὶ κλητική· ὧν ὀρθὰ καὶ ἀβῆαι δύο
καὶ λούγται· ὀνομαστική καὶ κλητική· ὀρθῶς γὰρ
ἴσμεναι, ὀρθῶς τὴν ὀνομαστικὴν σημαίνουσιν· αἱ δ'
ἄλλαι δὲ πλάγια.

Πρὶ προσωδίων.

π προσωδία ἐστὶ τόμος φωνῆς ἐν γραμματεῖον· εἰ
σὶ δὲ προσωδία δέκα· ὀξεία / βαρεῖα \ πρὶ πω
μένη ἢ μακρά — βραχεῖα ὑ δασεῖα ὑ τιλῆς ὑ
ἀπὸ στροφος ὑ ὑφέν ὑ καὶ ὑποδιαστολῆς ὑ.

Πρὶ ἄρθρων.

ἄ ρθρον ἐστὶ μέρος λόγου κλίτον προτασόμενον
τῆς κλίσεως τῶν ὀνοματῶν καὶ ὑποτασόμενον·
τόν του δὲ τὰ μὲν, προτακτικά οἶον ὁ· ἔ· τὸ·
τὰ δὲ, ὑποτακτικά οἶον ὁ· ἔ· ὁ· Παρέπονται
δὲ αὐτῶν τρία· γένος· ἄριθμός· πῶσις.

Ἄρθρον προτακτικὸν ἀρσενικόν.

ἢ ὀνομαστικὸν ὁ· ἔ γενική του· ἔ δοτικὸν τῷ·

ἐς αὐτιάτικὴν Τὸν . Ἡ ὀγομαστικὴ καὶ αὐτιάτικὴ Τὸ
ἐς χειρὶν καὶ δοτικὴν Τοῖν . Ἡ ὀγομαστικὴ οἱ . ἐς γε
ρικὴν Τῶν . ἐς δοτικὴν Τοῖς . ἐς αὐτιάτικὴν Τὸνς .

Ἄρθρον θηλυκὰ .

ἐς . Τῆς . Τῇ . Τῷ . / Τὰ . Ταῦν . / αἱ . Τῶν . Ταῖς . Τὰς .

Ἄρθρον ὀυδέτερον .

τὸ . Τοῦ . Τῷ . τὸ . / Τῷ . τοῖν . / Τὰ . Τῶν . Τοῖς .
Τὰ . Ἄρθρον ὑποτακτικὰ ἄρσευκὰ .

ὁ . οὔ . ὦ . οὔ . / ὦ . οἷν . / οἱ . ὦν . οἷς . ὄνς .

Θηλυκὰ .

ἐς . ἥς . ἥ . ἥν . / αἱ . αἶν . / αἱ . ὦν . αἷς . αἶς .

Ὀυδέτερον .

ὁ . οὔ . ὦ . ὁ . / ὦ . οἷν . / αἱ . ὦν . οἷς . αἱ . Κλητικὴν
Δέ ὀυδέτερον ἄρθρον ἔχει . Τὸ γὰρ ὦ ἐπὶ ῥήματι ἐστὶ
κλητικόν . Πρὶς τῆς διαρέσεως τῶν ὀγομάτων .
τῶν ὀγομάτων τὰ μὲν , κλίνονται ἰσοσύνλλα-
βως οἷον αἰγῆας αἰγῆον . τὰ δὲ τριτοσύνλλαβως
οἷον αἶας αἶαντος . καὶ τὰ μὲν ἰσοσύνλλαβον κλίνου-
ται τετραχῶς . τὰ δὲ τριτοσύνλλαβα μοναχῶς
δι' ὅ καὶ πέντε κλίσεις ἔσονται . ὦν ἡ μὲν πρώτη καλεῖ-
ται . ἐς δὲ , δευτέρᾳ . ἐς δὲ , τρίτῃ . ἐς δὲ , τεταρτῇ
ἐς δὲ , πέμπτῃ τριτοσύνλλαβος .

Πρώτη κλίσις .

πρώτη κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσύνλλαβων ἄρσευκῶν
ὀγομάτων ὅς ας ληϊόντων . καὶ ὅς ης ἄρσευκῶν

καὶ κοινῶν ὧν ἡ Γερικὴ ἔστι οὐ· ἡ δοτικὴ ἔστι α ἢ
ἔστι η κατὰ τὸ φωνήεν τῆς ὀνομαστικῆς· καὶ τιατι-
κὴ ἔστι γ μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς·
ἡ ὀνομαστικὴ Ὁαῖνδα· ἡ Γερικὴ τοῦ αἰνδου·
ἡ δοτικὴ τῷ αἰνδα· ἡ ατιατικὴ τὸν αἰνδα·
ἡ κλητικὴ ὦαῖνδα κοινῶς καὶ ὦαῖνδας ἀπτικῶς
ἡ ὀνομαστικὴ καὶ ατιατικὴ τῷ αἰνδα· ἡ Γερικὴ
καὶ δοτικὴ τοῖν αἰνδα· ἡ κλητικὴ ὦαῖνδα·
ἡ ὀνομαστικὴ οἱ αἰνδα· ἡ Γερικὴ τῶν αἰνδῶν·
ἡ δοτικὴ τοῖς αἰνδας· ἡ ατιατικὴ τοὺς αἰνδας
ἡ κλητικὴ ὦαῖνδα·

ὁ χρύσης· τοῦ χρύσου· τῷ χρύσει· τὸν χρύσει ὦ
χρῦση κοινῶς καὶ ὦ χρύσης ἀπτικῶς τῷ χρύσει
τοῖν χρύσει· ὦ χρύσει· οἱ χρύσει· τῶν χρύσει
τοῖς χρύσει· τοὺς χρύσει· ὦ χρύσει·

ὁ καὶ ληστής τοῦ κατὰ τῆς ληστοῦ τῷ κατὰ τῆς ληστῆς
τὸν κατὰ τῆς ληστῆς ὦ ληστὰ τῷ κατὰ τῆς ληστῆς τοῖν
κατὰ τῆς ληστῆς ὦ ληστὰ οἱ κατὰ τῆς ληστῆς τῶν λη-
στῶν τοῖς κατὰ τῆς ληστῆς τοὺς κατὰ τῆς ληστῆς ὦ
ληστὰ·

Δατέρδ κλίσις·

δ ατέρδ κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων θηλυκῶν
ἀγομάτων ἔστι α καὶ ἔστι η λητόρων ὧν ἡ Γερικὴ
ἔστι ης ἡ δοτικὴ ἔστι η ἡ ατιατικὴ ἔστι γ μετὰ τοῦ
φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς·

ἡ μόνου· τῆς μόνου· τῇ μόνου· τῷ μόνου·

ὦ μούσῃ . Τὰ μούσῃ . Ταῦ μούσαι . ὦ μούσῃ .
Αἱ μούσαι . Ταῦ μούσαι . Ταῖς μούσαις . Τὰς μού-
σας . ὦ μούσαι .

ἔ τιμή . Τῆς τιμῆς . Τῇ τιμῇ . Τῷ τιμῇ . ὦ τι-
μή . Τὰ τιμή . ταῦ τιμαῖ . ὦ τιμή . Αἱ τιμαῖ .
Τῶν τιμῶν . Ταῖς τιμαῖς . Τὰς τιμαῖς . ὦ τιμαῖ .

σ κηφῶσαι ὅτι μόνῃ τὰ ἔς α μακρόν καὶ ἔς
α καθαρόν καὶ ἔς ρα καὶ ἔς δα καὶ ἔς θα λῆ
γοῦτῃ ὀνόματῃ θηλυκῇ , φυλάττουσιν τὸ α ἐπὶ
τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς οἷον δὲ τῶα δὲ τῶας δὲ τῇ
ρῃ . μαῖα μαῖας μαῖα . ἡμέρῃ ἡμέρας ἡμέρα . λῆ
δα λήδας λήδα . μάρθα μάρθας μάρθα . Τὰ δὲ
ἄλλα πάντα τρέφουσι τὸ α ἔς η ἐπὶ τῆς γενι-
κῆς καὶ δοτικῆς . οἷον μούσῃ μούσης μούσῃ . δι-
τῇ δίτῃς δίτῃ . πᾶνδ πᾶνς πᾶν .

τρίτη κλίσις .

τ ρίτη κλίσις Ταῦ ἰσοσυλλάβων ἀρσενικῶν καὶ
θηλυκῶν κοινῶν καὶ ἐπικοινῶν ὀνομάτων , δὲ τῇ
κῶν ληγόντων ἔς ως καὶ ὀνδετέρων ἔς ως ὦν
ἔ γενικῆ καὶ δοτικῆ ἔς ω ἡ κατὰ τῆς ἔς η μετὰ
τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς .

ὁ μερέλεως . Τοῦ μερέλεω . Ταῦ μερέλεω . Τοῦ με-
ρέλεω . ὦ μερέλεως . Τῷ μερέλεω . Τοῦ μερέ-
λεω . ὦ μερέλεω . Οἱ μερέλεω . Ταῦ μερέλεω . Τοῖς
μερέλεως . Τὸν μερέλεως . ὦ μερέλεω .

Ἡ'άλως . Τῆς'άλω . Τῇ'άλω . Τῷ'άλω . ὦ'άλως .
Τὰ'άλω . Ταῖς'άλω . ὦ'άλω . Αἱ'άλω . Τῶν'ά-
λω . Ταῖς'άλως . Τὰς'άλως . ὦ'άλω .
Ὁ καὶ ἔ'ενφως . Τοῦ καὶ τῆς'ενφω .
Τὸ'ενφω . Τοῦ'ενφω . Τῷ'ενφω . Τὸ'ενφω . ὦ'εν-
φω . Τῶ'ενφω . Τοῖν'ενφω . ὦ'ενφω . Τὰ'εν-
φω . Τῶν'ενφω . Τοῖς'ενφω . Τὰ'ενφω . ὦ'ενφω .

Τετάρτη κλίσις .

Τετάρτη κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων ἄρσευ-
κῶν καὶ θηλυκῶν καὶ κοιμῶν καὶ ἐπικοίμων ὁμο-
μάτων κοιμῶν ληγόντων ἕως . καὶ οὐδετέρων
ἕως οὐ ἔ'ερινκὴ ἕως οὐ ἔ'δοτικὴ ἕως ἔ'ατῖα
κὴ ἕως μ' μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὁμομαστικῆς .
Ὁ λόγος . Τοῦ λόγου . Τῷ λόγῳ . Τοῖν λόγῳ . ὦ λόγε
κοιμῶς καὶ ὦ λόγος δ'πτικῶς Τῷ λόγῳ . Τοῖν λό-
γοιν . ὦ λόγῳ . Οἱ λόγοι . Τῶν λόγων . Τοῖς λόγοις .
Τὸν λόγον . ὦ λόγοι .
Ἡ ὁδός . Τῆς ὁδοῦ . Τῇ ὁδῷ . Τῷ ὁδῷ . ὦ ὁδὲ καὶ ὦ
ὁδός . Τὰ ὁδῷ . Ταῖς ὁδοῖν . ὦ ὁδῷ . Αἱ ὁδοί . Τῶν
ὁδῶν . Ταῖς ὁδοῖς . Τὰς ὁδούς . ὦ ὁδοί .
Ὁ καὶ ἄνθρωπος . Τοῦ καὶ τῆς ἀνθρώπου . Τῷ καὶ
τῇ ἀνθρώπῳ . Τοῖν καὶ τῷ ἀνθρώπῳ . ὦ ἀνθρώπε
καὶ ὦ ἀνθρωπος .
Ὁ αἶψός . Τοῦ αἶψου . Τῷ αἶψῳ . Τοῖν αἶψῳ .
Τὸ ξύλον . Τοῦ ξύλου . Τῷ ξύλῳ . Τὸ ξύλον . ὦ ξύ-

λογ· Τὼ ξύλω· τοῖν ξύλοι· ὦ ξύλω· Τὰ ξύλα
τῶν ξύλων· τοῖς ξύλοις· Τὰ ξύλα· ὦ ξύλα·

Σημῶσαι δὲ ὅτι ἐν τοῖς ὀνδετέροις ὀνόμασι τῆς
πρώτης εἰσὶν ὅμοιαι ἐν παντὶ ἀριθμῷ· ὀνομα-
στικῆς αἰτιατικῆς καὶ κλητικῆς· Πέμπτη κλίσις·
Πέμπτη κλίσις ἐστὶ πάντων τῶν τριτηοσυλλά-
βων ὀνομάτων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν καὶ ὀνδε-
τέρων κοινῶν καὶ ἐπικοίνων· διαφόρους κατὰ
λήξιν ἐχόντων· ὡς ἡ Γερνική ἔστι ὡς ἡ δοτική ἔστι
ἡ αἰτιατική ἔστι α·

Ὁ ἄας· τοῦ ἀάματος· τῷ ἀάμτι· τὸν ἀάμτα· ὦ ἀ-
α κοινῶς καὶ ὦ ἄας ἀπ' ἑκῆς· Τῷ ἀάμτε· τοῖν
ἀάμοι· ὦ ἀάμτε· οἱ ἀάμτες· τῶν ἀάμων· τοῖς
ἀάμοι· τὸν ἀάμας· ὦ ἀάμτες·

Ἡ τρυγών· τῆς τρυγόνος· τῇ τρυγόνι· τῷ τρυγό-
νῃ· ὦ τρυγών· Τὰ τρυγόνε· τῶν τρυγόνων· ὦ
τρυγόνε· αἱ τρυγόνες· τῶν τρυγόνων· τῶς τρυ-
γόσι· τὰς τρυγόνας· ὦ τρυγόνες·

Τὸ βῆμα· τοῦ βήματος· τῷ βήματι· τὸ βῆμα·
ὦ βῆμα· Τῷ βήματι· τοῖν βήμασι· ὦ βήματι·
Τὰ βήματα· τῶν βημάτων· τοῖς βήμασι· τὰ βῆ-
ματα· ὦ βήματα·

Κατὰ λήξιν διάφοροι τῶν ὀνομάτων τῆς πέμ-
της κλίσεως·

Ὁ θόας· τοῦ θόατος· τῷ θόατι· τὸν θόατα· ὦ θό

αγ· καὶ ὦ θόας·

Ὁ λάχης· τοῦ λάχητος· τῷ λάχητι· τὸν λάχητα·

ὦ λάχη καὶ ὦ λάχης·

Ὁ πάρις· τοῦ παρίδος· τῷ παρίδι· τὸν παρίδα
καὶ παρίν· ὦ παρί καὶ ὦ πάρις·

Ὁ χαρίς· τοῦ χαρίεντος· τῷ χαρίεντι· τὸν χαρί
εντα· ὦ χαρίς· καὶ ὦ χαρίς· καὶ ὦ χαρίεν·

Ὁ ὦκνς· τοῦ ὠκέος· τῷ ὠκεί· τὸν ὠκέα καὶ ὠκύν·
ὦ ὠκύν καὶ ὦ ὠκνς·

Ὁ βότρνς· τοῦ βότρντος· τῷ βότρντι· τὸν βότρνα

Ὁ βοῦς· τοῦ βοός· τῷ βοί· τὸν βόα καὶ βοῦν· ὦ βοῦ

Ὁ ἰδρῶς· τοῦ ἰδρῶτος· τῷ ἰδρῶτι· τὸν ἰδρῶτα·

Ὁ ἥρως· τοῦ ἥρωος· τῷ ἥρωι· τὸν ἥρωα· ὦ ἥρως·

Ὁ ἄλς· τοῦ ἁλός· τῷ ἁλί· τὸν ἁλᾶ· ὦ ἄλς·

Ὁ τίρως· τοῦ τίρωθος· τῷ τίρωθι· τὸν τίρωθα·

Ὁ παῖς· τοῦ παῖδος· τῷ παῖδι· τὸν παῖδα

Ὁ ποιμῶν· τοῦ ποιμέντος· τῷ ποιμέντι· τὸν ποιμένα

Ὁ ἔλλω· τοῦ ἔλλωτος· τῷ ἔλλωτι· τὸν ἔλλωτα·

Ὁ δελφίς· τοῦ δελφίντος· τῷ δελφίντι· τὸν δελφίνα

Ὁ φόρκω· τοῦ φόρκωτος· τῷ φόρκωτι· τὸν φόρκωτα

Ὁ θέωμ· τοῦ θέωματος· τῷ θέωμτι· τὸν θέωμα

Ὁ ξενοφῶν· τοῦ ξενοφώντος· τῷ ξενοφῶντι·

Ὁ θώραξ· τοῦ θώρακος· τῷ θώρακι· τὸν θώρακα

Ὁ ἄρτωξ· τοῦ ἄρτωξτος· τῷ ἄρτωξι·

Ὁ μύρμηξ· τοῦ μύρμηκος· τῷ μύρμηκι·

Ὁ βουπλῆξ . τοῦ βουπλήος . τῷ βουπλήϊ .
 Ὁ πέρδιξ . τοῦ πέρδικος . τῷ πέρδικι .
 Ὁ δοῖδνξ . τοῦ δοῖδνκος . τῷ δοῖδνκι .
 Ὁ πῶξ . τοῦ πῶκος . τῷ πῶκι . τὸν πῶκδ
 Ὁ λουτήρ . τοῦ λουτήρος . τῷ λουτήρι . τὸν λουτήρα
 Ὁ αῖθῆρ . τοῦ αἰθέρος . τῷ αἰθέρι . τὸν αἰθέρα .
 Ὁ ἴβηρ . τοῦ ἴβηρος . τῷ ἴβηρι . τὸν ἴβηρα .
 Ὁ μέτωρ . τοῦ μέτορος . τῷ μέτορι . τὸν μέτορα
 Ὁ ἄραϕ . τοῦ ἄραβος . τῷ ἄραβι .
 Ὁ λίϕ . τοῦ λίβος . τῷ λίβι . τὸν λίβα .
 Ὁ μέροϕ . τοῦ μέροπος . τῷ μέροπι .
 Ὁ κύκλωϕ . τοῦ κύκλωπος . τῷ κύκλωπι . τὸν
 κύκλωπα . ὦ κύκλωϕ . Θηλυκά .
 Ἡ ἀκράβας . τῆς ἀκράβατος . τῇ ἀκράβητι . τῷ
 ἀκράβατι .
 Ἡ τροιζίω . τῆς τροιζήνος . τῇ τροιζήνῃ .
 Ἡ σαλαμίη . τῆς σαλαμῆνος . τῇ σαλαμῆνῃ .
 Ἡ γόρτω . τῆς γόρτωος . τῇ γόρτῳ . τῷ γόρτωα
 Ἡ τρήρων . τῆς τρήρωνος . τῇ τρήρωνῃ .
 Ἡ ἀνδῶν . τῆς ἀνδόμος . τῇ ἀνδόμῃ . τῷ ἀνδόμα .
 Ἡ αὐλαξ . τῆς αὐλακος . τῇ αὐλακί . τῷ αὐλακα
 Ἡ χάλιξ . τῆς χάλικος . τῇ χάλικι .
 Ἡ ἀλώπεξ . τῆς ἀλώπεκος . τῇ ἀλώπεκι .
 Ἡ κύλιξ . τῆς κύλικος . τῇ κύλικι .
 Ἡ μάστιξ . τῆς μάστιδος . τῇ μάστιγι .

Ηφλόξ· τῆς φλογός· τῇ φλογί·
 Ηἄτυξ· τῆς ἄτυξ· τῇ ἄτυγι·
 Ηδάμαρ· τῆς δάμαρτος· τῇ δάμαρτι·
 Ηχῆρ· τῆς χῆρος· τῇ χῆρι· τῷ χῆρῳ·
 Ημήτηρ· τῆς μητέρος καὶ μητρὸς τῇ μητέρϊ καὶ
 μητρὶ· τῷ μητέρῳ· ὠμήτρ·
 Ηλαμπάς· τῆς λαμπάδος· τῇ λαμπάδι·
 Ηδαῖς· τῆς δαῖτος· καὶ ἑταῖς παδός·
 Ηφιλότης· τῆς φιλότητος· τῇ φιλότητι·
 Ημήρις· τῆς μῆιδος· τῇ μῆιδι· τῷ μῆϊδα καὶ
 μῆϊν· Ηκόρις· τῆς κόριος· τῇ κόρι·
 Ηκλῆς· τῆς κλῆδος· τῷ κλῆδα καὶ κλῆν·
 Ηχλαμύς· τῆς χλαμύδος· τῇ χλαμύδι·
 Ηἑριμνύς· τῆς ἐριμνύος· τῇ ἐριμνύ·
 Ηγένυς· τῆς γένυος· τῇ γένυ·
 Ηδάμαρς· τῆς δάμαρτος· Ηἄλς· τῆς ἁλός·
 Ητίρως· τῆς τίρωθος· Ηὄτ· τῆς ὀπῆος·
 Ηφλέτ· τῆς φλεβός· Οὐδέτρε·
 Τὸ βῆμα· τοῦ βήματος· τῷ βήματι· τὸ βῆμα·
 Τὸ μέλι· τοῦ μέλιτος· τῷ μέλιτι·
 Τὸ πῶν· τοῦ πῶεος· τῷ πῶει·
 Τὸ δόρυ· τοῦ δόρνους καὶ δουρός· τῷ δόρνυ καὶ
 δουρὶ· Τὸ πᾶν· τοῦ παντός·
 Τὸ μέλαν· τοῦ μέλανος· Τὸ χαρίεν· τοῦ χαρίεντος·
 Τὸ τίθην· τοῦ τίθέντος· Τὸ τυποῦν· τοῦ τυποῦντος·

Τὸ ζάβιον· τοῦ ζάβιου· Τὸ μεΐζον· τοῦ μέ-
 ζου· Τὸ ἔνδαμον· τοῦ ἐνδάμου·
 Τὸ δέλεαρ· τοῦ δελίατος· Τὸ ἥπαρ· τοῦ ἥπα-
 τος· Τὸ νέκταρ τοῦ νέκταρος· Τὸ κῆρ τοῦ κηρὸς
 Τὸ πῦρ· τοῦ πυρὸς· Τὸ ἔλωρ· τοῦ ἔλωρος·
 Τὸ ὕδωρ· τοῦ ὕδατος· τῷ ὕδατι· τὸ ὕδωρ·
 Τὸ ἥτορ· τοῦ ἥτορος· Τὸ ἄλας· τοῦ ἁλάτος·
 Τὸ σταῖς· τοῦ στατός· Τὸ τέχχος· τοῦ τέχχεος·
 Τὸ τέτυφος· τοῦ τέτυφοῦτος· Τὸ φῶς· τοῦ φωτός
 Καὶ τῶν τε μέν τε τῶν ἀπλῶν κλίσεων· γυνὴ δὲ
 τῶν σωρημένων λέγωμεν·

Πρὶ τῶν σωρημένων κλίσεων·

εἰσὶ καὶ ἄλλαι τέρε κλίσεις σωρημέναι καὶ λου-
 μέναι· ἀπὸ τῆς πέμπτης κλίσεως καὶ τὰ σωαίρε-
 σιν καὶ κράσιν γιγόμεναι· σωαίρεσις δὲ ἐστὶ δύο
 φωνηέντων φυλαττομένων σωαλοῖφι· οἷον δημο-
 αθέρεϊ φ· Κράσις ἐστὶ δύο φωνηέντων ἀλλοιουμέ-
 νων σωαλοῖφι· οἷον δημοαθέρεα η· ἢ τοῦ ἐρός οἷ-
 ον δημοαθέρεος ον· Πρώτη κλίσις·

Πρώτη κλίσις ἐστὶ τῶν σωρημένων ἀροενικῶν καὶ
 θηλυκῶν καὶ κοινῶν ὀνομάτων ληϊόντων ᾗς ης·
 καὶ οὐδετέρων ᾗς ες καὶ ᾗς ος ὡς ἡ βαρυνικὴ διὰ
 τοῦ εος ὀνσαίωρικῶς ᾗς ονς κοινῶς κίρναται·
 Ὁ δημοαθέρεος· τοῦ δημοαθέρεος ον· τῷ δημοαθέ-
 ρει φ· τοῦ δημοαθέρεα η· ὡς δημοαθέρεος καὶ ὡς δη-

μοστένης. Τὸ δημοστένεε η. τοῖν δημοστέ-
νοι οἶν. ὦ δημοστένεε η. οἱ δημοστένεες δε. τῶν
δημοστένων ὦν. τοῖς δημοστένοι. τοὺς δημο-
στένας δε. ὦ δημοστένεες δε.

Ἡ τριήρης. τῆς τριήρεος. τῇ τριήρει.

Ὁ καὶ ἡ δληθής. τοῦ καὶ τῆς δληθέος οὗς. τῷ καὶ
τῇ δληθεί δε. τοῖν καὶ τῶν δληθέων η. ὦ δληθές καὶ
ὦ δληθής. τὸ καὶ τὰ δληθέε η. τοῖν καὶ ταῖν δ-
ληθεῖν οἶν. ὦ δληθέε η. οἱ καὶ αἱ δληθέες δε.
τῶν δληθέων ὦν. τοῖς καὶ ταῖς δληθεῖσι. τοὺς καὶ
τὰς δληθέας δε. ὦ δληθέες δε.

Τὸ δληθές τοῦ δληθέος οὗς. τῷ δληθεί δε. τὸ ἀλη-
θές. ὦ ἀληθές. τὸ ἀληθέε η. τοῖν ἀληθεῖν οἶν.
ὦ ἀληθέε η. τὰ ἀληθέα η. τῶν ἀληθέων ὦν.
τοῖς ἀληθεῖσι. τὰ ἀληθέα η. ὦ ἀληθέα η.

Τὸ τήχος. τοῦ τήχεος οὗς. τῷ τήχει δε. τὸ τή-
χος. ὦ τήχος. τὸ τήχεε η. τοῖν τήχεῖν οἶν.
ὦ τήχεε η. τὰ τήχεα η. τῶν τήχων ὦν. τοῖς
τήχεσι. τὰ τήχεα η. ὦ τήχεα η.

Δάτερδ κλίσις.

Δάτερδ κλίσις ἐστὶ τῶν σωτηρημένων ἀρσενικῶν
καὶ θηλυκῶν καὶ κοινῶν καὶ ἐπικοίτων ὀνομάτων
δε ἰς ληθόντων. ὧν ἡ Γερμανικὴ διὰ τοῦ ἰος κοινῶς
καὶ εὖς ἰωρικῶς καὶ εὖς δπτικῶς γίγεται.
Ὁ ὄφις τοῦ ὄφιος κοινῶς. καὶ ὄφεος ἰωρικῶς καὶ

ὄφρων δ' ἴκως . τῷ ὄφρ' ἰ . καὶ ὄφρ' εἰ . τὸν ὄφρ' ἰ
μόνως . ὡ ὄφ' κοινῶς καὶ ὡ ὄφ' δ' ἴκως . Τῷ
ὄφρ' καὶ ὄφρ' η . τοῖν ὄφρ' οἰν καὶ ὄφρ' οἰν καὶ ὄφρ' οἰν
ὡ ὄφρ' καὶ ὄφρ' η . οἱ ὄφρ' ις . καὶ ὄφρ' ες τῶν
ὄφρ' καὶ ὄφρ' καὶ ὄφρ' . τοῖς ὄφρ' καὶ ὄφρ' οἰ
τοῖς ὄφρ' ις καὶ ὄφρ' ες . ὡ ὄφρ' ις καὶ ὄφρ'
ες ες .

Ἡ πόλις τῆς πόλις κοινῶς καὶ πόλεος ἰωρικῶς
καὶ πόλεως δ' ἴκως . τῇ πόλ' ἰ καὶ πόλ' εἰ .
τῷ πόλιν μόνως . ὡ πόλ' καὶ ὡ πόλις . Τὰ πό
λις καὶ πόλεος η . ταῖν πόλ' οἰν καὶ πόλ' οἰν καὶ
πόλεως . ὡ πόλις καὶ πόλεος η . Αἱ πόλ' ις .
καὶ πόλεος ες . τῶν πόλ' καὶ πόλ' καὶ πό
λεως . ταῖς πόλ' οἰ καὶ πόλ' οἰ . τὰς πόλ' ις .
καὶ πόλεος ες . ὡ πόλις ις καὶ πόλεος ες .

Τὸ σῆν' . τοῦ σῆν' οἰ κοινῶς καὶ σῆν' οἰ ἰω
ρικῶς καὶ σῆν' οἰ δ' ἴκως . τῷ σῆν' ἰ καὶ
σῆν' εἰ . τὸ σῆν' ὡ σῆν' . τῷ σῆν' καὶ
σῆν' η . τοῖν σῆν' οἰ καὶ σῆν' οἰ καὶ σῆν'
οἰ . ὡ σῆν' καὶ σῆν' η . Τὰ σῆν' ἰ .
καὶ σῆν' η . τῶν σῆν' οἰ καὶ σῆν' οἰ καὶ σῆν'
οἰ . τοῖς σῆν' οἰ καὶ σῆν' οἰ . τὰ σῆν' ἰ
καὶ σῆν' η . ὡ σῆν' ἰ καὶ σῆν' η .
σημείωσα δὲ ὅτι σωμαρονμένης τῆς ἐρικῆς γεγῆ
κῆς ὡς πρὸς τῆς πρώτης κλίσεως , σωμαρῆται

καὶ ἡ Γερικὴ δυνικὴ καὶ ἡ πολυθωτικὴ. ἐκείνης δὲ
μὴ σωπαρουνμένης ὡς τὸ ῥ' ἐπὶ τῆς Δατέρας κλί-
σεως, οὐδὲ αὐτὰ σωπαρουνῆται. Τρίτη κλίσις.
Τρίτη κλίσις ἐστὶ τῶν συνηρημένων ἀρσενικῶν ὁ-
ρομάτων ἔς ας ληγόντων. ὡς ἡ Γερικὴ διὰ τοῦ εος
κοινῶς καὶ νος ἰωρικῶς καὶ εως ἀπτικῶς γίγεται
Ὁ βασιλεὺς. τοῦ βασιλέος κοινῶς καὶ βασιλῆος ἰ-
ωρικῶς καὶ βασιλέως ἀπτικῶς. τῷ βασιλεῖ καὶ
βασιλῇ καὶ βασιλῆ. τὸν βασιλῆα καὶ βασιλῆα.
ὦ βασιλᾶ καὶ ὦ βασιλεὺς. τὰ βασιλέε καὶ βδ-
σιλῆε ἢ. τοῖν βδσιλέοιν καὶ βδσιλῆοιν. ὦ βδσι-
λέε καὶ βασιλῆε ἢ οἱ βασιλέες καὶ βασιλῆες καὶ
βδσιλῆς. τῶν βδσιλέων καὶ βδσιλῆων. τοῖς βδ-
σιλᾶσι καὶ βδσιλῆσι. τοὺς βδσιλέας καὶ βδσι-
λῆας καὶ βδσιλῆς. ὦ βασιλέες καὶ βασιλῆες καὶ
βδσιλῆς.

Τέταρτη κλίσις.

Τέταρτη κλίσις ἐστὶ τῶν συνηρημένων θηλυκῶν ὁ-
ρομάτων ἔς ω καὶ ἔς ας ληγόντων. ὡς ἡ Γερικὴ
διὰ τοῦ οος οὐσδ ἔς ονε κατὰ κρᾶσιν γίγεται.
Ἡ λητῶ. τῆς λητόος οὐς. τῇ λητοῖ οἱ τὴν λητόα ὦ
ὦ λητοῖ. τὰ λητῶ. ταῖν λητοῖν. ὦ λητῶ. Αἱ λη-
τοῖ. τῶν λητῶν. ταῖς λητοῖς. τὰς λητῶν. ὦ λητοῖ
Ἡ αὐδῶς. τῆς αὐδόος οὐς. τῇ αὐδοῖ οἱ. τὴν αὐδό-
α. ὦ. ὦ αὐδοῖ. τὰ αὐδῶ. ταῖν αὐδοῖν. ὦ αὐδῶ. Αἱ

αἰδοὶ . τῶν αἰδῶν . τᾶς αἰδοῖς . τὰς αἰδούς . ὦ αἰ-
δοὶ . Πέμπτη κλίσις .

Πέμπτη κλίσις ἐστὶ τῶν σωρημένων οὐδετέρων
ὀνομάτων ἕως ας καὶ ἕως ρας ληγόντων . ὧν ἡ γέ-
νηκὲς διὰ τοῦ αἶτος κοιγῶς καὶ αὐτος ἰωνικῶς καὶ
ὡς δὲ τῆς γίνεταί .

Τὸ κρέας . τοῦ κρέατος κοιγῶς καὶ κρέατος ἰωνι-
κῶς καὶ κρέως ἀπτικῶς . τῷ κρέατι καὶ κρέαϊ καὶ
κρέα . τὸ κρέας . ὦ κρέας . τῷ κρέατι καὶ κρέαε καὶ
κρέα . τοῖν κρέατοιγ καὶ κρέαοιγ καὶ κρεῶν ὦ κρέ-
ατε καὶ κρέαε καὶ κρέδ . τὰ κρέατα καὶ κρέαδ
καὶ κρέδ . τῶν κρέατων καὶ κρέαων καὶ κρεῶν .
τοῖς κρέασι τὰ κρέατα καὶ κρέαδ καὶ κρέδ . ὦ
κρέατα καὶ κρέαδ καὶ κρέδ .

Τὸ κέρας . τοῦ κέρδτος κοιγῶς καὶ κέρατος ἰωνι-
κῶς καὶ κέρως ἀπτικῶς τῷ κέρατι καὶ κέραϊ καὶ
κέρδ . τὸ κέρας . ὦ κέρας . καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως
τῷ κέρδει .

Σημῶσαι ὅτι τὰ ἕως οὐς ὀνόματα συναροῦνται
ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσιν .

Ὁ γόος οὐς . τοῦ γόου οὐ . τῷ γόω ὦ . τοῖν γόοιγ αὐγ
ὦ γόε οὐ . τῷ γόω ὦ . τοῖν γόοιγ οἶγ . ὦ γόω ὦ .

Οἱ γόοι οἶ . τῶν γόων ὦν . τοῖς γόοις οἷς . τοὺς γό-
ους οὐς . ὦ γόοι οἶ . οὕτω καὶ ὁ πλόος οὐς καὶ ῥό-
ος οὐς . καὶ χρύος οὐς . καὶ ἀπλόος οὐς . καὶ δι-

πλόος οὐς καὶ τριπλόος οὐς . ὦν καὶ τὰ ἄνδ' ἔε
ρδ' σωμαροῦνται .

Τὸ ἄπλόον οὐν . Τοῦ ἄπλόου οὐ . Τῶ ἄπλόω ὦ
Τὸ ἄπλόον οὐν . Τὰ ἄπλόα ἄ . Τῶν ἄπλόων ὦν
τοῖς ἄπλόοις οῖς . Τὰ ἄπλόα ἄ . ὦ ἄπλόα ἄ .
Ἡγῶς . Τῆς γαὸς καὶ γηὸς καὶ γεῶς . Τῇ γαί καὶ γηί
τῶ γαῶν καὶ γηῶν καὶ γῆα . ὦ γαῶς καὶ γηῶς . Αἱ γῆ
ες καὶ γῆες καὶ γέες . Τῶν γαῶν καὶ γηῶν καὶ γεῶν .
ταῖς γαῶσι καὶ γηῶσι καὶ γέεσι . Τὰς γῆας καὶ γαῶς
καὶ γηῶς καὶ γέας . ὦ γῆες καὶ γῆες καὶ γέες .

Ἡ γραῶς . Τῆς γραὸς καὶ γρηὸς . Τῇ γραί καὶ γρηί .
τῶν γραῶν καὶ γρηῶν . ὦ γραῶς καὶ γρηῶς . Αἱ Γραῖ
καὶ γρηῖς . Τῶν γραῶν καὶ γρηῶν καὶ γρεῶν . Ταῖς
γραῶσι καὶ γρηῶσι καὶ γρηῶσι . Τὰς Γραῖς καὶ γρηῖς
ὦ γραῖς καὶ γρηῖς .

Πρὶ τῶν σωμαρέσεων καὶ κράσεων .

Τὸ ε καὶ ο ἔς τιν' οὐ δίφθογον κίρναται οἶον
Δημοατέρεος οὐς . Τὸ ο καὶ ε ἔς οὐ κίρναται
οἶον βόες βοῦς . Τὸ ε καὶ ἰ ἔς σωμαρῆται . οἶ
ον Δημοατέρεϊ ε . Τὸ ε καὶ α ἐν μὲν τῇ ἐνίκτη αὐτί
αττικῇ ἔς η κίρναται . οἶον Δημοατέρεδ η ἐν δὲ
τῇ πληθωτικῇ ἔς ε δίφθογον . οἶον Δημοατέρε
ας ες . Τὰ δύο εε ἐν μὲν τῇ ὀνομαστικῇ δυϊκῇ
ἔς η κίρναται οἶον Δημοατέρεε η . ἐν δὲ τῇ πλη
θωτικῇ ἔς ε οἶον Δημοατέρεες ες . Τὸ ε καὶ οἱ

ἥς οἱ κίρνᾳται οἷον δημοθευέοιν οἷν Τὸ ε καὶ
 ω ἥς ω κίρνᾳται οἷον δημοθευέων ὦν. Τὸ ε
 καὶ α ἐν τῇ ὀνομαστικῇ καὶ αἰτιατικῇ καὶ κλητι-
 κῇ τῶν σωρημένων ὀνδετέρων ἥς η κίρνᾳται οἷ-
 ον τὰ τέλει δ ἢ. τὰ δ' ἀληθέδ ἢ. τὰ δύο βραχέδ
 ιι ἥς ἐν μὲν κρὸν κίρνᾳται οἷον τῷ ὄφρι ι. Τὸ ι
 καὶ ε ἥς ι μὲν κρὸν κίρνᾳται οἷον ὄφρις ις. Τὸ ι
 καὶ α ἥς ι μὲν κρὸν κίρνᾳται οἷον ὄφρις ις. τὰ
 δύο οο ἥς ου κίρνᾳται. οἷον λητόος οὐς. Τὸ ο
 καὶ ι ἥς οἱ σωαρεῖται οἷον λητοῖ οἱ. Τὸ ο καὶ
 α ἥς ω κίρνᾳται οἷον λητόα ὦ. Τὸ α καὶ ο ἥς
 ω κίρνᾳται οἷον κρέας ως. Τὸ ι καὶ α ἥς α.
 μὲν κρὸν κίρνᾳται οἷον κρέα ι δ. Τὸ α καὶ ε ἥς
 α μὲν κρὸν κίρνᾳται οἷον κρέα ε δ. Τὸ α καὶ ο
 πῆς οἱ διφθόγου ἥς ω μέδ κίρνᾳται. Τὸ δέ ι
 προσγράφεται οἷον κρεάοιν ὦν. Τὸ α καὶ ω ἥς
 ω κίρνᾳται οἷον κρεάων ὦν. Τὸ υ καὶ ε ἥς υ
 μὲν κρὸν κίρνᾳται οἷον βοτρνες βοτρνε. ἔτι τὸ υ
 καὶ α οἷον βοτρνεας νς.

Πρὶ τῶν ἀριθμητικῶν ὀνομάτων.

Τούτων οὕτως ἑρημένων ἡδέμα δὲ ὅτι τὰ ἐν
 σημαίνοντα ἀριθμητικὰ ὀνόματα ἐν γινώσκοντι
 κλίνοινται. τὰ δέ δύο δυνάμεις. τὰ δέ πλῆθος πλη-
 θωτικῶς. ὡς.

ἕως. ἑνός. ἐνι. ἐνδ. Μία. μίας. μιᾶ. μίαν.

ἕν · ἕνός · ἐνὶ · ἓν · Δύο · δυοῖν · καὶ τὸ δύο οὐ μό-
νον δυϊκῶς λέγεται ἀλλὰ καὶ πληθυντικῶς · ὄν-
τως · Οἱ δύο · αἱ δύο · τὰ δύο · τῶν δύο · τοῖς
δυσὶ · τὸν δύο · τὰς δύο · τὰ δύο ·

Τρεῖς · τριῶν · τρισὶ · τρεῖς ·

Τρίδ · τριῶν · τρισὶ · τρίδ ·

Τεσσαρες · τεσσάρων · τεσσαροῖ · τεσσαρας ·

Τεσσαρδ · τεσσάρων · τεσσαροῖ · τεσσαρδ ·

Ἀπὸ δὲ τῶν τεσσάρων μέχρι καὶ ἑκατὸν πᾶς ἀρί-
θμος ἀκλίπος τυγχάνει · ἀπὸ τῶν ἀρθρῶν δὲ διὰ
κρίνομεν τὰ γένη καὶ τὰς πτώσεις · οἷον Οἱ πέντε
τῶν πέντε · τοῖς πέντε · τὸν πέντε Αἱ πέντε · τῶν
πέντε · τὰς πέντε · τὰς πέντε · τὰ πέντε · τῶν
πέντε · τοῖς πέντε · τὰ πέντε · ὁμοίως καὶ ἑξ · καὶ
ἐπὶ αὐτῶν καὶ ὀκτώ · καὶ ἐννέα · καὶ δέκα · καὶ τὰ
λοιπὰ · Ἀπὸ δὲ τῶν διακοσίων κλίμεται πᾶς
ἀριθμὸς πληθυντικὸς τρισεως · οἷον Οἱ διακό-
σιοι · τῶν διακοσίων · τοῖς διακοσίοις τὸν δια-
κόσιον · Αἱ διακόσια · τῶν διακοσίων · τὰς δι-
ακοσίας · τὰς διακοσίας τὰ διακόσια · τῶν δι-
ακοσίων · τοῖς διακοσίοις · τὰ διακόσια · ὁμοί-
ως καὶ τετρακόσιοι · πεντακόσιοι · ἑξακόσιοι ·
ἑπτακόσιοι · ὀκτακόσιοι · ἐννεακόσιοι · χίλιοι ·
δισχίλιοι · τρισχίλιοι · τετρακισχίλιοι · πεντα-
κισχίλιοι · καὶ τὰ λοιπὰ ·

Πρὶ τῶν κατὰ λήξεω τῶν ἐπιθέτων.
 Τῶν ἐπιθέτων τὰ μὲν, ἥς ας οἶον ὅπως τοῦ
 πατρὸς. Ἡ πατρὶς τῆς πάσης. Τὸ πατρὶ τοῦ πατ-
 ρός. Τὰ δέ, ἥς ης οἶον ὅ καὶ ἐκ δληθῆς δληθέος
 οὐς. καὶ τὸ δληθῆς τοῦ δληθέος οὐς. Τὰ δέ, ἥς
 ημ οἶον ὅ καὶ ἐκ τέρω τέρενος. καὶ τὸ τέρεν τοῦ τέ-
 ρεμος. Τὰ δέ ἥς ἥς οἶον ὅ χαρίης τοῦ χαρίεν-
 τος. Ἡ χαρίεν τῆς χαρίεως. Τὸ χαρίεν τοῦ
 χαρίεντος. Τὰ δέ ἥς ις οἶον ὅ καὶ ἐκ φιλόπα-
 τρις φιλοπατρίδος. καὶ τὸ φιλόπατρι τοῦ φι-
 λοπατρίδος. Τὰ δέ, ἥς ος οἶον ὅ ἀνδρῆς τοῦ
 ἀνδρῆος. Ἡ ἀνδρῆς τῆς ἀνδρέας. Τὸ ἀνδρῆος
 τοῦ ἀνδρῆος. ὁ σοφὸς ἐσοφὴς τὸ σοφόν. καὶ ἀπὶ
 κῶς ὅ καὶ ἐκ φιλόσοφος καὶ τὸ φιλόσοφον. ὁ καὶ ἐκ
 φιλόκαλος καὶ τὸ φιλόκαλον. Δὲ δέ ἥ δέμας ὅτι
 τὰ ἥς ος καθαρὸν ἐπίθετα ποιοῦσι θηλυκὸν ἥς
 α οἶον ἀνδρῆς ἀνδρῆα. λόγιος λογία. Τὰ δέ
 μέ ἥς ος καθαρὸν ἥς η οἶον σοφὸς σοφὴ ἀσθὸς
 διαβὴς. πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ρ οἶον φοβρὸς φο-
 βρά. Τὰ δέ ἥς ος οἶον ὅ καὶ ἐκ πολύπους πο-
 λύποδος καὶ τὸ πολύπους τοῦ πολύποδος. ἀ-
 πλῶς δέ ἀπλῆ ἀπλῶν οὕτω κλίμεται.
 Ὁ ἀπλῶς οὐς. τοῦ ἀπλόου. οὔ. τῶ ἀπλόω. ὦ.
 τὸν ἀπλόον οὔ. καὶ τὰ λοιπὰ. ὡς ἔρηται.
 Ἡ ἀπλῆ τῆς ἀπλής. Τὸ ἀπλόον οὔ τοῦ ἀπλό

ου οὐ . ὁμοίως καὶ χρυσοῦς χρυσὴ χρυσοῦν . ἀργυ-
ροῦς ἀργυρὰ ἀργυροῦν . χαλκοῦς χαλκὴ χαλ-
κοῦν . μολιβδῶς μολιβδὴ μολιβδῶν . ἄτιμαίω
νικῶς χρύσεος χρυσὴ χρύσεον λέγονται . καὶ ἀρ-
γύρεος ἀργυρὴ ἀργύρεον . Τὰ δὲ ἔς νς ὅσον ὁ ἕ-
δ'ς ἕκ' ἡδ'δ' τὸ ἕδ'ν . καὶ ὁ καὶ ἕκ' ἀδακρυς καὶ τὸ
ἀδακρυ . Τὰ δὲ ἔς ων ὅσον ὁ καὶ ἕκ' ἐνδ'αίμων ἀ-
δαίμονος καὶ τὸ ἐνδ'αιμον τοῦ ἀδαίμονος . Τὰ

δὲ ἔς ως ὅσον ὁ καὶ ἕκ' ἐν'εως ἐν'εω

καὶ τὸ ἐν'εω τοῦ ἐν'εω .

Ἀλλὰ πρὶ μέν τῃς

κλίσεως τῶν

ὀνομάτων

τῶν ἱκανῶς . γυν δὲ πρὶ

τοῦ ῥήματος

λέγω

μεν .

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ῬΗΜΑΤΟΣ.

ἡμὰ ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν μετὰ διαφό-
ρων χρόνων ἐκείδαν ἢ πάθος ἢ οὐδέ τῶν
τῶν σημαῖον. Παρέπονται δὲ αὐτῶν οὕτως·
ἐγκλίσις· γένος· ἥ τε διάθεσις· ἥδος· σχῆμα·
ἀριθμός· πρόσωπον· χρόνος· καὶ συζυγία.

Ἐγκλίσις.

Ἐγκλίσις ἥ ἐστι πέντε· ὀριστικὴ οἷον τύπῳ· πρὸς
τακτικὴ οἷον τύπῳ· ἀκτικὴ οἷον ἥθε τύπῳ·
ὑποτακτικὴ οἷον ἐὰν τύπῳ· ἀπαρέμφατος οἷον
τύπῳ.

Γένος.

Γένος ἥ ἐστι πέντε· ἐν ῥηγητικὸν οἷον τύπῳ· παθη-
τικὸν οἷον τύπῳ· οὐδέ τῶν οἷον ὑψαίρω κοι-
μῶν ἢ μέσον οἷον βιάζομαι· ἀποθετικὸν οἷον μά-
χομαι.

Ἐἶδη.

Ἐἶδη δὲ δύο· πρῶτον οἷον ἄρδω· πᾶρά-
γω οἷον ἄρδάω.

Σχήματα.

Σχήματα δὲ τρία· ἀπλοῦν οἷον φέρω· σώθει οἷον
οἷον ἐπιφέρω· πᾶρα σώθει οἷον προσεπιφέρω.

Ἀριθμοί.

Ἀριθμοί δὲ τρεῖς· ἐνικός οἷον τύπῳ· δυϊκός
οἷον τύπῳ· πληθυντικός οἷον τύπῳ.

Πρόσωπα.

Πρόσωπα δὲ τρία· πρῶτον οἷον τύπῳ· δᾶ-
ττον οἷον τύπῳ· τρίτον οἷον τύπῳ.

Χρόνοι.

Χρόνοι Δέ' ἐξ. ἐν ἑσὶ οἷον ἵπῳ. παρὰ τὰ ἱκὸς
οἷον ἑν ἵπῳ. ὡδ' ἀκράμενος οἷον τὴν φθ. ὑπὲρ
σωτὴ λῖκος οἷον ἑν τὴν φθ. ἀόριστος οἷον ἑν ἵπῳ.
μέλλων οἷον ἵπῳ.

Συζυγία.

Συζυγία Δέ' δεκάτῃς. ἐξ τῶν βαρυντόρων ῥημά-
των. τῇς τῶν ὑπὸ πωμένων καὶ τέσσαρες τῶν
ἑς μί.

Πρώτη.

Πρώτη συζυγία ἐστὶ τῶν βαρυντόρων ῥημάτων.
τῶν ληγόντων ἑς β. π. φ. π. οἷον λέγω. τέρ-
πω. γράφω. ἵπῳ. ὡν ὁ μέλλων ἑς φ. οἷον λέ-
ψω. τέρψω. γράψω. ἵπῳ. ὡδ' ἀκράμενος
ἑς φ. οἷον λέλῃ φθ. τὴν φθ. γέγραφα. τὴν
φθ.

Δατέρη.

Δατέρη ἐστὶ τῶν ληγόντων ἑς γ. κ. χ. κ. οἷον λέ-
γω. πλέκω. τρέχω. τίκτω. ὡν ὁ μέλλων ἑς ζ.
οἷον λέξω. πλέξω. τρέξω. τέξω. ὡδ' ἀκράμε-
νος ἑς χ. οἷον λέλεχα. πέπλεχα. τέτρεχα. τέ-
τεχα.

Τρίτη.

Τρίτη ἐστὶ τῶν ληγόντων ἑς θ. ἐν τ. κοινῶς καὶ
δύο π. δ. π. κ. οἷον ἄδω. πλῆθω. δυνύτω.
ὡν ὁ μέλλων ἑς σ. οἷον ἄσω. πλήσω. δυνύσω. ὡ-
δ' ἀκράμενος ἑς κ. οἷον ἤκα. πέπληκα. ἤ-
φυκα.

Τετάρτη.

Τετάρτη ἐστὶ τῶν ἑς ζ. καὶ δύο α. κοινῶς. οἷον

φράζω ὀρύσσω . κατὰ μὲν δὲ ζω ποτέ μὲν τὸ ζ
 ἐν τῷ μέλλοντι ἔχουσι . οἷον πάζω πάζω .
 κράζω κράζω . σφάζω σφάζω . σίζω σίζω .
 τρύζω τρύζω . οἰμῶζω οἰμῶζω . στεγάζω στεγά-
 ζω . σπρίζω σπρίζω . αἰάζω αἰάζω . ἀλαπάζω
 ἀλαπάζω . ὀλολύζω ὀλολύζω . ὧν ὁ παρακῆ-
 μενος τὸ χ' ἔχῃ . ποτέ δὲ τὸ σ ἐν τῷ μέλλοντι
 ἔχουσι . οἷον φράζω φράσω . κτίζω κτίσω . κο-
 μίζω κομίσω . βδίδίζω βδίδισω . ἀγώνίζω ἀ-
 γωνίσω . ἐλλωίζω ἐλλωίσω . φιλιππίζω φιλι-
 ππίσω . ὧν ὁ παρακῆμενος τὸ κ' ἔχῃ . τὰ δὲ δὲ
 αὖτε ὡς ἐπὶ τοῦ πλῆστον δὲ ζω τὸν μέλλοντα ποι-
 οῦσι . οἷον ὀρύσσω ὀρύζω . πλῆσσω πλήζω . ὧν
 ὁ παρακῆμενος τὸ χ' ἔχῃ . οἷον ὠρυχα πέπληχα
 ἔξαρχται τῶν τὰ δὲ σω τὸν μέλλοντα ποιούντα
 οἷον ἱμάσσω ἱμάσω . ἱγάσσω ἱγάσω . πλάσσω .
 πλάσω . πάσσω πάσω . λάσσω λάσω . ἐρέσσω
 ἐρέσω . ὧν ὁ παρακῆμενος τὸ κ' ἔχῃ .

Πέμπτη .

Πέμπτη ἐστὶ τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων . λ . μ . ν
 ρ . οἷον φάλλω . μέμω . κρίνω . σφίρω . ὧν ὁ μέλ-
 λων διὰ τοῦ αὐτοῦ δὲ μεταβόλου πρῶτος ὁ μὲν
 ἐστὶ τῶν παραλήγουσιν βραχὺν ἔχων οἷον φάλλω
 μέμω . κρίνω . σπερῶ . ὁ παρακῆμενος δὲ κ' οἷον
 ἐφάλλω . μεμέμηκα . κέκρικα ἑσπαρκα .

Ἑκτι.

Ἑκτι ἐστὶ τῶν ᾗς ὡ καθαρὸν οἶον ἵππῶν . πλέ-
ω . βασιλεύω . δύνω . ὡν ὁμέλων ᾗς σ οἶον ἵ-
ππῶν . πλάσω . βασιλεύσω . δύνω . ὅτι δ
ρακόμενος ᾗς κ οἶον ἵππῶν . πλάσω .
βεβασιλεύω . ἡκούω κοιμῶ καὶ ἀκούω ἀ-
πικῶς .

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἡδέμεαι Δδ . ὅτι τῶν
ῥήμαδ ᾗς ὡ βαρύντομον λήδ . οἶον τὴν πῶ γρά-
φω . ᾗς ὡ πρὶς πῶμενον οἶον ποιῶ . βοῶ ᾗς
μὴ οἶον τίθημι . ἵστιμι . πρὶς ὡν λεκτέον καὶ πρῶ-
τον πρὶς τῆς κλίσεως τῶν
βαρυντόμων .

ῤῥῩΜΑ ὈΡΙΣΤΙΚὸΝ ἘΝΕΡΓΗΤΙΚὸΝ
 ΣΥΖΥΓΙΑΣ ΠΡΩΤΗΣ ΤῶΝ ΒΑΡΥΤΟ-
 ΝΩΝ. Ἐνεσῶς.

Τ ὑπῶ Τύπῃς Τύπῃ / τύπῃτορ τύπῃ-
 τορ / Τύπῃομεν Τύπῃε Τύπῃουσι.

Παρατατικός.

Ἐτυπῶρ ἔτυπες ἔτυπῃ / ἔτυπῃτορ ἔτυ-
 πῃέτω / ἔτυπῃομεν ἔτυπῃε ἔτυπῶρ.

Παρακείμενος

Τέτυφα Τέτυφας Τέτυφε / Τέτύφατορ Τέτύφα-
 τορ / Τέτύφαμεν Τέτύφατε Τέτύφασι.

Καὶ μέσος διὰ π.

Τέτυπα Τέτυπας Τέτυπε / Τέτύπατορ Τέτύ-
 πατορ / Τέτύπαμεν Τέτύπατε Τέτύπασι.

Ὑποσωτελικός.

Ἐτετύφῃς ἔτετύφῃς ἔτετύφῃ / ἔτετύφῃτορ ἔτε-
 τυφῃέτω / ἔτετύφῃμεν ἔτετύφῃτε ἔτετύφῃσαν

Καὶ μέσος διὰ π.

Ἐτετύφῃς ἔτετύφῃς ἔτετύφῃ / ἔτετύφῃτορ ἔτε-
 τυφῃέτω / ἔτετύφῃμεν ἔτετύφῃτε ἔτετύφῃσαν.

Ἀόριστος πρῶτος.

Ἐτύφα ἔτυφας ἔτυφε / ἐτύφατορ ἐτυφάτω /
 ἐτύφαμεν ἐτύφατε ἔτυφον. Ἀόριστος β.

Ἐτυπῶρ ἔτυπες ἔτυπε / ἐτύπῃτορ ἐτυπῃέτω /
 ἐτύπῃομεν ἐτύπῃε ἔτυπῶρ.

Μέλλων πρώτος.

Τύτω Τύτῃς Τύτῃ / Τύτῃτορ Τύτῃτορ / Τύτο
μεν Τύτῃε Τύτῃουσι. Μέλλων δάτῃος.

Τυτώ Τυτῃς Τυτῃ / Τυτῃτορ Τυτῃτορ / Τυ-
τούμεν Τυτῃτε Τυτούσι.

Προσλακτικά ἐνρρηκτικά. Ἐρεσῶς.

Τύπῃε Τυπῃέτω / Τύπῃέτορ Τυπῃέτωρ / Τύπῃε /
τυπῃέτωσα. Παρακῃμέμος.

Τέτυφε Τετυφέτω / τέτυφετορ Τετυφέτωρ / Τετύ-
φετε Τετυφέτωσα. Καμέσος διὰ π.

Τέτυψε Τετυπέτω / τέτυπετορ Τετυπέτωρ / τε-
τύπέε Τετυπέτωσα. Ἀόριστος πρώτος.

Τύτῃορ Τυτῃάτω / Τύτῃάτορ Τυτῃάτωρ / τύτῃατε
τυτῃάτωσα. Ἀόριστος δάτῃος.

Τύπῃε Τυπέτω / Τύπετορ Τυπέτωρ / Τύπετε τυ-
πέτωσα. Ευκλικά ἐνρρηκτικά. Ἐρεσῶς.

Τύπῃοιμι Τύπῃοις Τύπῃοι / Τύπῃοιτορ Τυπῃοί-
τω / Τύπῃοιμεν Τύπῃοίε Τύπῃοιεν Παρακῃμέμος

Τέτύφοιμι Τετύφοις Τετύφοι / Τετύφοίτορ Τετυ-
φοίτω / Τετύφοιμεν Τετύφοίτε Τετύφοιεν.

Καμέσος διὰ π.

Τετύποιμι Τετύποις Τετύποι / Τετύποιτορ Τε-
τυποίτω / τετύποιμεν τέτύποιε τετύποιεν

Ἀόριστος πρώτος.

Τύτῃαμι Τύτῃαις τύτῃα / τύτῃατορ Τυτῃάτω /

τύψαμεν Τύψατε Τύψαεν· Αἰολικῶς Τύψα
α Τύψας Τύψε / Τυψάτορ Τυψάτω / Τυψά
μεν τυψάτε Τύψαν·

Τύψοιμι Τύφοις Τύφοι· Μέλλων α·

Τυποῖμι Τυποῖς Τυποῖ· Μέλλων β·

Υποσυχτικὰ ἐνρρητικὰ· Ἐρεσῶς·

Ἐὰν τύπῃω Τύπῃς Τύπῃ / Ἐὰν Τύπῃτορ Τύπῃ
τορ / Ἐὰν τύπῃωμεν Τύπῃτε τύπῃωσι·

Παρακήμερος·

Ἐὰν τεύψῃω Τεύψῃς Τεύψῃ / Ἐὰν τεύψῃτορ τε
τύψῃτορ / Ἐὰν τεύψῃωμεν τεύψῃτε τεύψῃωσι·

Καί μέσος διὰ π·

Ἐὰν Τεύψῃω Τεύψῃς τεύψῃ / Ἐὰν τεύψῃτορ
τεύψῃτορ / Ἐὰν Τεύψῃωμεν Τεύψῃτε Τεύψῃωσι

Ἐὰν Τύψῃω Τύψῃς Τύψῃ· Ἀόριστος α·

Ἐὰν τύψῃω Τύψῃς τύψῃ· Ἀόριστος β·

Ἀπαρέμφατὰ ἐνρρητικὰ· Ἐρεσῶς

Τύπῃην· Παρακήμερος· Τετυψέμαι·

Καί μέσος διὰ π· Τετυψέμαι· Ἀόριστος α·

Τύψα· Ἀόριστος β· Τυψῃην· Μέλλων α·

Τύψην· Μέλλων β· Τυψῃην·

Σημῶσαι ὅτι τοῦ πληθυντικοῦ πρώτου προσώ
που τῶν ἐνρρητικῶν καὶ οὐδετέρων ῥημάτων ἔς
μεν λήγοντος, ἀπολόγη τὸ δυνικὸν πρῶτον
πρόσωπον· ἔτι τοῦ πληθυντικοῦ τρίτου

πρὸς τὸν λήγοντα ἔς ἢ ἔς αὐτὰ δυνάμει δά-
ττα καὶ τρίτα πρόσωπα ὅμοια εἶναι. ὅτε δὲ ἄ-
λλως ἔχει, ἀνόμοια διατελοῦσι.

ἔτι μέλλοντες ἐν τοῖς προτακτικοῖς καὶ ὑπο-
τακτικοῖς οὐκ εἶναι. οἱ ἀόριστοι δὲ τῶν μελ-
λόντων σημασίαν ἔχουσι. Πρὶ μετοχῆς.

Μετοχὴ ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν τῆς ιδιότητος
τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ῥήματος μέτεχον. Παρέ-
πονται δὲ αὐτῇ ὀκτώ. γένος. ἔδος. σχῆμα. ἀρί-
θμος. πῶσις. χρόνος. διάθεσις. καὶ συζυγία.

Μετοχαὶ ἐν ῥημτικοῖς. ἑρεσῶς.

Ὁ τύπῳ τοῦ τύπου. Ἡ τύπουσα τῆς τυ-
πώσεως. Τὸ τυπὸν τοῦ τύπου.

Παρακείμενος.

Ὁ τετυφῶς τοῦ τετυφότητος. Ἡ τετυφῶσα τῆς τετυ-
φώσεως. Τὸ τετυφὸς τοῦ τετυφότητος.

Καὶ μέσος διὰ τ.

Ὁ τετυπῶς τοῦ τετυπότητος. Ἡ τετυπῶσα τῆς τε-
τυπώσεως. Τὸ τετυπὸς τοῦ τετυπότητος.

Ἀόριστος πρῶτος.

Ὁ τύψας τοῦ τύψατος. Ἡ τύψασα τῆς τυψά-
σεως. Τὸ τύψαν τοῦ τύψατος. Ἀόριστος β.

Ὁ τυπῶν τοῦ τυπώματος. Ἡ τυποῦσα τῆς τυ-
πώσεως. Τὸ τυπὸν τοῦ τυπώματος. Μέλλων α
Ὁ τύψων τοῦ τύψατος. Ἡ τύψουσα τῆς τυψώσεως

Τὸ τυφόν τοῦ τυφόντος .

Μέλλων β .

Ὁ τυφὼν τοῦ τυφόντος . Ἡ τυφὼσα τῆς τυφόν-
σης . Τὸ τυφὼν τοῦ τυφόντος .

Δὲ δὲ εἰδέναι ὅτι αἱ μετοχαὶ ἐν ῥητῇ καὶ οὐ-
δέ τρωαὶ ἐν ἀρσενικῇ καὶ οὐδετέρῳ γένει κατὰ τὴν
πέμπλιν ἀπλῶς κλίνονται κλίσειν . αἱ δὲ θηλυ-
καὶ κατὰ τὴν δατέραν .

Ὀριστικά παθητικά .

Ἑνεσῶς .

Τύπτομαι τύπῃ τύπεται / τυπόμεθον τύπτε-
σθον τύπθεσθον / τυπόμεθα τυπθεσθε τύπτον-
ται .

Παρατατικός .

Ἐτυπόμενῳ ἐτύπτον ἐτύπτετο / ἐτυπόμεθον ἐ-
τύπθεσθον ἐτυπθέσθω / ἐτυπόμεθα ἐτύπθετε
ἐτύποντο .

Παρακείμενος .

Τέτυμμαι τέτυφα τέτυπαι / τέτυμμεθον τέτυ-
φθον τέτυφθον / τετύμμεθα τέτυφθε τετυμμέ-
νοι ὅσοι καὶ ἰωρικῶς τετύφασαι .

Μετὸλίγον μέλλων .

Τετύφτομαι τετύφῃ τετύφεται .

Ὑποσωτέλικος .

Ἐτετύμμενῳ ἐτέτυφο ἐτέτυφθο / ἐτετύμμεθον ἐ-
τέτυφθον ἐτετύφθω / ἐτετύμμεθα ἐτέτυφθε τε-
τυμμένοι ἥσαν καὶ ἰωρικῶς ἐτετύφαστο .

Σημείωσι δὲ ὅτι τοῦ ἐγίκοῦ τρίτου προσώπου
τοῦ παθητικοῦ παρακείμενον καὶ ὑποσωτέλι-

κον πρὸ τοῦ τ συμφωνοῦ ἔχοντος διὰ τὴν δυνά-
ταξίαν οὐ γίνεσθαι τρίτον πρόσωπον πληθυντι-
κόν. ἡ χρῆσις δὲ αὐτὸ ἀγαπητοῖ διὰ μετοχῆς
καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος. Ἀόριστος α.

Ἐτύφθω ἑτύφθης ἑτύφθῃ / ἑτύφθητοῦ ἑτυφθήτω /
ἑτύφθμεν ἑτύφθητε ἑτύφθησαν. Καὶ β διὰ τ
Ἐτύπῳ ἑτύπης ἑτύπῃ / ἑτύπῃτοῦ ἑτυπήτω /
ἑτύπῃμεν ἑτύπῃτε ἑτύπῃσαν.

Τυφθήσομαι τυφθήσῃ τυφθήσεται. Μέλλων α.

Τυπήσομαι τυπήσῃ τυπήσεται. Καὶ β διὰ τ

Μέσος ἀόριστος πρῶτος.

Ἐτυτάμῳ ἑτύτω ἑτύτατο / ἑτυτάμεθοῦ ἑύ-
ταστοῦ ἑτυτάσθω / ἑτυτάμεθα ἑύτασθε ἑύ-
ταστο.

Μέσος ἀόριστος δᾶττος.

Ἐτυπόμεῳ ἑύπων ἑύπετο / ἑτυπόμεθοῦ ἑτύ-
πεστοῦ ἑτυπέσθῃ / ἑτυπόμεθα ἑύπεσθε ἑύπο-
στο.

Τύψομαι τύψῃ τύψεται. Μέσος μέλλων α

Τυποῦμαι τυπῇ τυπῇται. Μέσος μέλλων β

Προστακτικὰ παθητικὰ. Ἐνεστώς.

Τύπτου τυπείω / τύπτειστοῦ τυπείω / τύ-
πτε τυπείωσαν. Παρακείμενος.

Τέτυψο τέτυφθω / τέτυφθοῦ τέτυφθω / τέτυ-
φθε τέτυφθωσαν.

Ἀόριστος πρῶτος.

Τύφθητι τυφθήτω / τύφθητοῦ τυφθήτω / τύφθη-
τε τυφθήτωσαν.

Καὶ δάττος διὰ π.

Τύπητι τυπήτω / Τύπητον τυπήτωρ / Τύπητε
τυπήτωσαμ. Μέσος αόριστος πρῶτος.

Τύφα τυφάσθω / Τύφασθον τυφάσθωρ / Τύφα
σθε τυφάσθωσαμ. Μέσος αόριστος β.

Τυποῦ τυπέσθω / τυπέσθον τυπέσθωρ / τυπέ
σθε τυπέσθωσαμ. Εγκλινὰ παθητικὰ. Ενεστώς
Τυπιοίμην Τύπιοιο Τύπιοιτο / Τυπιοίμεθον Τύ
πιοίσθον Τυπιοίσθω / Τυπιοίμεθα Τύπιοισθε Τύ
πιοιρτο. Παρακείμενος.

Τετυμμένος ἦν ἦς ἦν / Τετυμμένω ἦντον ἦν
των / Τετυμμένοι ἦμεν ἦτε ἦσαν.

Μετολίγον μέλλων.

Τετυφιοίμην Τετύφιοιο Τετύφιοιτο. Αόριστος α
Τυφθήνω Τυφθήης Τυφθήν / Τυφθήντον Τυφθήν
την / Τυφθήμεν Τυφθήτε Τυφθήσαν.

Καὶ δάτερος διὰ π.

Τυψήνω Τυψήης Τυψήν / Τυψήντον Τυψήντων /
τυψήνμεν Τυψήτε Τυψήσαν. Μέλλων α.
Τυφθησοίμην Τυφθήσοιο Τυφθήσοιτο.

Μέσος αόριστος πρῶτος.

Τυψάμην Τύψαο Τύψαιτο / Τυψάμεθον Τύψα
σθον Τυψάσθην / Τυψάμεθα Τύψασθε Τύψαιρτο
Τυψοίμην Τύπιοιο Τύπιοιτο. Μέσος αόριστος β
Τυψοίμην Τύψιοιο. Μέσος μέλλων α

Τυποῖμω τυποῖο τυποῖτο . Μέσος μέλλω β
Υποτακτικά . παθητικά . Ἐρεσώς .
Ἐὰν τύπωμαι τύπη τύπηται / ἔὰν τυπώμε-
θον τύπησθον τύπησθον / ἔὰν τυπώμεθα τυ-
πήσθε τύπωνται . Παρακείμενος .

Τετυμμένος ἔαυ . ὦ . ἥς . ἥ / Τετυμμένω ἔαυ ἥ-
τον ἥτον τετυμμένοι ἔαυ ὦ μεν ἥτε ὦσι . Ἀόριστος α
Ἐὰν τυφθῶ τυφθῆς τυφθῇ / ἔὰν τυφθῇτον τυφθῇ-
τον / ἔὰν τυφθῶμεν τυφθῇτε τυφθῶσι .

Καὶ δάτερος διὰ π .

Ἐὰν τυπῶ τυπῆς τυπῇ / ἔὰν τυπῇτον τυπῇτον
ἔὰν τυπῶμεν τυπῇτε τυπῶσι .

Ἐὰν τύψωμαι τύψη τύψηται . Μέσος ἀόριστος α
Ἐὰν τύπωμαι τύπη τύπηται . Μέσος ἀόριστος β

Ἀπαρέμφατα παθητικά . Ἐρεσώς .

Τύπτεσθαι . Παρακείμενος . Τεύφθαι . Μετὸ
λίγον μέλλω . Τεύψεσθαι . Ἀόριστος α . Τυφθῆ-
ναι . Καὶ β διὰ π . Τυπῆναι . Μέλλω α . Τυ-
φθῆσεσθαι . Μέσος ἀόριστος α . Τύψασθαι . Μέ-
σος ἀόριστος β . Τυπῆσθαι . Μέσος μέλλω α .
Τύψεσθαι . Μέσος μέλλω β . Τυπῆσθαι .

Μετοχαὶ παθητικά . Ἐρεσώς .

Ὁ τυπτόμενος τοῦ τυπόμενου . Ἡ τυπτομένη τῆς
τυπόμενης . Τὸ τυπτόμενον τοῦ τυπόμενου .

Παρακείμενος .

Ὅτε τυμμέρος τοῦ τετυμμέρου . Ἡ τετυμμένη τῆς
τετυμμένης . Τὸ τετυμμέρον τοῦ τετυμμέρου .

Μετ' ολίγον μέλλω .

Ὅτε τυτόμερος . Ἡ τετυτομένη . Τὸ τετυτόμερον
ἀόριστος πρῶτος .

Ὅτε τυθός τοῦ τυθέντος . Ἡ τυθῶσα τῆς τυθῆ
σης . Τὸ τυθέν τοῦ τυθέντος . Καὶ β διὰ π
Ὅτε τυπός τοῦ τυπέντος . Ἡ τυπῶσα τῆς τυπῆ
σης . Τὸ τυπέν τοῦ τυπέντος . Μέλλω α .

Ὅτε τυφθισόμερος . Ἡ τυφθισομένη . Τὸ τυφθισόμε
ρον . Καὶ δά τρος διὰ π .

Ὅτε τυπησόμερος . Ἡ τυπησομένη . Τὸ τυπησόμερον
μέσος ἀόριστος πρῶτος .

Ὅτε τυφάμερος . Ἡ τυφαμένη . Τὸ τυφάμερον .
μέσος ἀόριστος δά τερος .

Ὅτε τυπόμερος . Ἡ τυπομένη . Τὸ τυπόμερον .
μέσος μέλλω πρῶτος .

Ὅτε τυτόμερος . Ἡ τυτομένη . Τὸ τυτόμερον .
μέσος μέλλω δά τερος .

Ὅτε τυπούμερος . Ἡ τυπουμένη . Τὸ τυπούμερον
σημῶσαι ὅτι ἀμείοχα παθητικὰ καὶ κοιρὰ
καὶ ἀποθετικὰ ἐν ἀρσενικῷ καὶ οὐδετέρῳ γένη
κλίνοινται κατὰ τὴν τετάρτην ἀπλὴν κλίσιν χω
ρὶς τοῦ πρώτου καὶ δατέρου ἀορίστου πρῆπτου
λάβως κλινομένων ἐν ἀρσενικῷ καὶ οὐδετέρῳ

γένεθ'· ἀθλην καὶ κατὰ τὴν δαΐτεραν ἀπλῶς· καὶ
πρὶ μὲν τῆς κλίσεως τῶν βαρυτόνων ὅλις· ἔνν
δὲ πρὶ τῶν περισσωμένων λέγωμεν·

Περὶ τῶν περισσωμένων ῥημάτων·

Τὰ περισσωμένα ῥήματα δ' πρὸ τῆς ἐκείνης συζυγί-
ας τῶν βαρυτόνων κατὰ σωμαίρεσιν γίγνεται· οἷον
δ' πρὸ τοῦ ποιέω ποιῶ· εἰσὶ δὲ τούτων αὖ συζυ-
γίαι τρεῖς· ὧν ἡ πρώτη διὰ τοῦ εὖ προφέρεται
οἷον ποιέω ὧ καὶ ἐν τῇ παραληγουσῇ τοῦ μέλλον-
τος καὶ πάντων τῶν παρωχημένων πλὴν τοῦ
παρατατικού τοῦ ἢ ἔχθ'· οἷον ποιήσω πεποίηκα
ἐπεποίηκα ἐποίησα· πλὴν τινῶν διὰ τοῦ εὖ
τὸν μέλλοντα ποιοῦντων· οἷον τελέσω· ὁ-
λῶ ὀλέσω· φρονῶ φρομέσω καὶ φρονήσω· αἰνῶ ἀ-
νέσω καὶ αἰνήσω· ἀρκῶ ἀρκέσω· καλῶ καλέσω
φορῶ φορέσω καὶ φορήσω· πορῶ πορέσω καὶ
πορήσω· Ὀριστικά· ἐργητικά· Ἐρετώσ·
Ποιέω ὧ· ποιέας ῥς· ποιέει θ' / ποιέειτον ῥτον·
ποιέειτον ῥτον / ποιέομεν οὐμεν· ποιέετε ῥτε·
ποιέουσιν οὐσιν· Παρατατικός·

Ἐποιέον οὐ· ἐποιέας ῥς· ἐποιέει θ' / ἐποιέειτον ῥ-
τον· ἐποιέειτον ῥτον / ἐποιέομεν οὐμεν· ἐποιέ-
ετε ῥτε· ἐποιέον οὐ· Παρακείμενος·

Πεποίηκα πεποίηκας πεποίηκε·

Ὑπρωτέλικος·

Ἐπεποιήκηρ ἔπεποιήκης ἔπεποιήκη.
Ἐποίησα ἔποίησας ἔποίησε. Ἀόριστος α.
Ποίησω ποιήσας σθ. Μέλλων.

Προτακτικά ἐν ῥητῇ. Ἐνεστώς.
Ποίειε θ. ποιέτω ἄτω / ποιέτωρ ἄτορ. ποιέτωρ
ἄτωρ / ποιέετε ἄτε. ποιέτωσαν ἄτωσαν.
Πεποιήκε πεποιήκετω. Παρακείμενος.
Ποίησθω ποιήσάτω. Ἀόριστος.
Ἐνκτικά ἐν ῥητῇ. Ἐνεστώς.

Ποιέοιμι οἴμι. ποιέοις οἷς. ποιέοι οἷ / ποιέοισθω
οἷτορ. ποιέοίτω οἷτω / ποιέοιμεν οἷμεν. ποιέ-
οιτε οἷτε. ποιέοιεν οἷεν. Παρακείμενος.
Πεποιήκοιμι πεποιήκοις πεποιήκοι. Ἀόριστος
Ποίησαμι ποιήσας ποιήσαι. Καὶ ἀολικῶς ποι-
ήσθαι ποιήσας ποιήσθαι.

Ποίησοιμι ποιήσοις σοι. Μέλλων.
Υποτακτικά ἐν ῥητῇ. Ἐνεστώς.

Ἐὰν ποιέω ὦ. ποιέης ἡς. ποιέῃ ἥ / Ἐὰν ποιέῃτορ
ἡτορ. ποιέῃτορ ἡτορ / Ἐὰν ποιέωμεν ὦμεν. ποιέ-
ητε ἡτε. ποιέωσιν ὦσιν. Παρακείμενος.

Ἐὰν πεποιήκω πεποιήκης πεποιήκη.
Ἐὰν ποιήσω ποιήσης ποιήσῃ. Ἀόριστος α.

Ἀπαρέμφατα ἐν ῥητῇ. Ἐνεστώς.
Ποιέειν θν. Παρακείμενος. Πεποιήκειν. Ἀόρι-
στος α. Ποίησαι. Μέλλων. Ποιήσθην.

Μέτοχα ἐν ῥητῇ καὶ . Ἑρεσῶς .
 Ὁ ποιέων ὦρ . τοῦ ποιέοντος οὐρτος . Ἡ ποιέου-
 σα οὐσα . τῆς ποιέουσας οὐσης . Τὸ ποιέον οὐρ
 τοῦ ποιέοντος οὐρτος . Παρακήμενος .
 Ὁ πεποινηκὼς τοῦ πεποινχότος . Ἡ πεποινχῆς
 τῆς πεποινχῆς . Τὸ πεποινχὸς τοῦ πεποιν-
 χότος . Ἀόριστος πρῶτος .
 Ὁ ποιήσας τοῦ ποιήσαντος . Ἡ ποιήσασα τῆς
 ποιήσασας . Τὸ ποιήσαν τοῦ ποιήσαντος .
 Ὁ ποιήσων . Ἡ ποιήσουσα . Τὸ ποιήσον . Μέλλων
 Ὁρίστικα παθητικά . Ἑρεσῶς .
 Ποιέομαι οὐμαι . ποιέειν ἢ . ποιέεται ᾗται / ποιέε-
 μεθον οὐμεθον . ποιέεσθον ᾗσθον . ποιέεσθον ᾗ-
 σθον / ποιεόμεθα οὐμεθα . ποιέεσθε ᾗσθε . ποιέον-
 ται οὐρται . Παρατατικός .
 Ἐποιεόμην οὐμην . ἔποιεον οὐ . ἔποιεετο ᾗτο /
 ἔποιεόμεθον οὐμεθον . ἔποιεεσθον ᾗσθον . ἔποιεε-
 σθον ᾗσθον / ἔποιεόμεθα οὐμεθα . ἔποιεεσθε ᾗ-
 σθε . ἔποιεοντο οὐρτο . Παρακήμενος .
 Πεποιήμαι πεποιήσαι πεποιήναι / πεποιήμεθον
 πεποιήσθον πεποιήσθω / πεποιήμεθα πεποιή-
 σθε πεποιήσιν . Μετ' ὀλίγον μέλλων .
 Πεποιήσομαι πεποιήσων πεποιήσεται .
 Ὑποσωτέλικος .
 Ἐπεποιήμην ἔπεποιήσο ἔπεποιήντο .

Ἀόριτος πρῶτος.

Ἐποιήθῃ ἔποιήθης ἐποίηθι. Μέλλων ᾠ.

Ποιηθήσομαι ποιηθήσῃ ποιηθήσεται.

Μέσος ἀόριτος πρῶτος.

Ἐποιήσάμην ἔποιήσω ἐποιήσατο.

Ποιήσομαι ποιήσῃ ποιήσεται. Μέσος μέλλων ᾠ.

Προστακτικὰ παθητικὰ. Ἐνεστώς.

Ποιέου οὐ. ποιέεσθω ᾄδω / ποιέεσθον ᾄδον.

ποιέεσθων ᾄδων / ποιέετε ᾄδε. ποιέεσθωσαν
ᾄδωσαν.

Πεποιήσο πεποιήσθω. Παρακείμενος.

Ποιήθητι ποιήθῃτω. Ἀόριτος πρῶτος.

Ποίησαι ποιήσᾳς. Μέσος ἀόριτος ᾠ.

Ἐνκλιτικὰ παθητικὰ. Ἐνεστώς.

Ποιεοίμην οἴμην. ποιέοιο οἶο. ποιέοιτο οἶτο /

ποιεοίμεθον οἴμεθον. ποιέοισθον οἶσθον. ποιεοί-

σθην οἶσθην / ποιεοίμεθα οἴμεθα. ποιέοισθε οἶ-

σθε. ποιέοιντο οἶντο. Παρακείμενος.

Πεποιήμην. πεποίηο πεποίητο.

Μετολίγον μέλλων.

Πεποιήσοίμην. πεποιήσοιο. πεποιήσοιτο.

Ἀόριτος πρῶτος.

Ποιηθήν ποιηθήης ποιηθήν. Μέλλων ᾠ.

Ποιηθήσοίμην. ποιηθήσοιο. ποιηθήσοιτο.

Μέσος ἀόριτος πρῶτος.

Ποῖνσαι μὲν ποῖνσαι ποῖνσαι το.

Μέσος μέλλων πρῶτος.

Ποῖνσαι μὲν ποῖνσαι ποῖνσαι το.

Υποτακτικὰ παθητικά. Ἐρεσῶς.

Ἐὰν ποιεῶμαι ὦμαι · ποίεν ἦ · ποίενται ἦται /

Ἐὰν ποιεώμεθον ὦμεθον · ποιένοθον ἦοθον · ποιέ-

νοθον ἦοθον / Ἐὰν ποιεώμεθα ὦμεθα · ποιένοθε ἦ

οθε · ποιέονται ὦνται · Παρακείμενος.

Ἐὰν πεποιῶμαι πεποιῶν πεποιῶνται.

Ἐὰν ποιηθῶ ποιηθῆς ποιηθῇ · Ἀόριστος ᾶ.

Μέσος ἀόριστος πρῶτος.

Ἐὰν ποιήσωμαι ποιήσῃ ποιήσεται.

Ἀπαρέμφατὰ παθητικά. Ἐρεσῶς.

Ποιέσθαι δεῖσθαι · Παρακείμενος · Πεποιήσθαι ·

Μετ' ὀλίγον μέλλων · Πεποιήσεσθαι · Ἀόριστος ᾶ

Ποιηθῆναι · Μέλλων ᾶ · Ποιηθήσεσθαι · Μέσος ἀό-

ριστος ᾶ · Ποιήσεσθαι · Μέσος μέλλων ᾶ · Ποιή-

σεσθαι · Μετοχὰ παθητικά. Ἐρεσῶς.

Ὁ ποιεόμενος οὐμέρος · Τοῦ ποιεομένου οὐμέρου

Ἡ ποιεομένη οὐμέρης · τῆς ποιεομένης οὐμέρης ·

Τὸ ποιεόμενον οὐμέρον · Τοῦ ποιεομένου οὐμέ-

ρον · Παρακείμενος.

Ὁ πεποιημένος · Ἡ πεποιημένη · Τὸ πεποιημέ-

ρον · Μετ' ὀλίγον μέλλων ·

Ὁ πεποιησόμενος · Ἡ πεποιησομένη · Τὸ πεποιη-

σόμενον . Ἀόριτος πρῶτος .
 Ὁποινθῆς . Ἡποινθῆσα . Τὸ ποινθῆν . Μέλλων α
 Ὁποινθόμενος . Ἡποινθισομένη . Τὸ ποινθι-
 σόμενον . Μέσος ἀόριτος πρῶτος .
 Ὁποινσάμενος . Ἡποινσαμένη . Τὸ ποινσάμε-
 νον . Μέσος μέλλων πρῶτος .
 Ὁποινσόμενος . Ἡποινσομένη . Τὸ ποινσόμενον
 Πρὶ τῆς δατέρας συζυγίας τῶν πρῶ-
 τωμένων .

Ἡ δατέρα συζυγία τῶν πρῶτων διὰ τοῦ
 αὐτοῦ προφέρεται . οἶον βοάω ὦ . δράω ὦ . καὶ ἐν
 τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ η' ἢ τὸ α' ἐχθ
 οἶον βοήσω . δράσω .

Ὀρίστικὰ ἐν ῥητικῇ . Ἐνεσῶς .
 Βοάω ὦ . βοάης ἄς . βοάει ἄ / βοάειτο ἄτοῦ . βο-
 αέτοῦ ἄτοῦ / βοάομεν ὦμεν . βοάετε ἄτε . βοά-
 ονσι ὦσι . Παρατακτικὸς .
 Ἐβόαον ὦν . ἔβόαες ἄς . ἔβόαε ἄ / ἔβόαετο ἄ-
 τοῦ . ἔβόαετῳ ἄτῳ . ἔβόαομεν ὦμεν . ἔβόαε-
 τε ἄτε . ἔβόαον ὦν .

Βεβόηκα βεβόηκας βεβόηκε . Παρακείμενος .
 Ἐβεβόηκα ἔβεβόηκας ἔβεβόηκε . Ὑπερωτέλι-
 κος . Ἐβόησα ἔβόησας ἔβόησε . Ἀόριτος ἄ .
 Βοήσω βοήσης βοήσῃ . Μέλλων .

Προστακτικὰ ἐν ῥητικῇ . Ἐνεσῶς .

Βοάε ᾠ. Βοάέτω ᾠτω / βοάετον ᾠτον. βοάέτωρ
ᾠτωρ / βοάέτε ᾠτε. βοάέτωσαν ᾠτωσαν.

Βεβόηκε. βεβονκέτω. Παρακήμενος.

Βόησον βοήσάτω. Ἀόριστος ᾠ.

Εὐκτῖκα ἐνρῖγντῖκα. Ἑρεσῶς.

Βοάοιμι ὦμι. βοάοις ὦς. βοάοι ὦ / βοάοιτον
ὦτον. βοαοίτω ὦτω / βοάοιμεν ὦμεν. βοάοι
τε ὦτε. βοάοισιν ὦειν.

Βεβόηκοιμι. κοις. κοι. Παρακήμενος.

Βόησαιμι βοήσας βοήσαι. Ἀόριστος ᾠ.

Βοήσας ε. Αἰολικόν.

Βοήσοιμι βοήσοις σοι. Μέλλων.

Υποτακτικὰ ἐνρῖγντῖκα. Ἑρεσῶς.

Ἐὰν βοάω ὦ. βοάης ᾠς. βοάη ᾠ / ἐὰν βοάητον
ᾠτον. βοάητον ᾠτον / ἐὰν βοάωμεν ὦμεν. βοάη
τε ᾠτε. βοάωσι ὦσι.

Ἐὰν βεβόηκω βεβόηκῃς κη. Παρακήμενος.

Ἐὰν βοήσω βοήσῃς βοήσῃ. Ἀόριστος ᾠ.

Ἀπαρέμφατα ἐνρῖγντῖκα. Ἑρεσῶς.

Βοάειν ᾠν. Παρακήμενος. βεβονκέειν. Ἀόρι-
στος ᾠ. Βοήσαι. Μέλλων. Βοήσειν.

Μετοχαί ἐνρῖγντῖκα. Ἑρεσῶς.

Ὁβοάων ὦν. τοῦ βοάοντος ὦντος. Ἡβοάουσα
ὦσα. τῆς βοαούσης ὥσης. τὸ βοάον ὦν. τοῦ βο
άοντος ὦντος. Παρακήμενος.

Ὁ βεβονκῶς . Ἡ βεβονκῆα . Τὸ βεβονκός .
Ὁ βοήσας . Ἡ βοήσασα . Τὸ βοήσας . Ἀόριτος ἄ
Ὁ βοήσων . Ἡ βοήσωνσα . Τὸ βοήσων . Μέλλων .
Ὀρίστικα παθητικά . Ἐνεσῶς .

Βοάομαι ὦμαι . βοᾶν ἄ . βοάεται ἅται / βοάμε
θον ὦμεθον . βοάεσθον ἁσθον . βοάεσθον ἁσθον /
βοάόμεθα ὦμεθα . βοάεσθε ἁσθε . βοάοιται ὦγ-
ται .

Παρατατικός .

Ἐβοαόμην ὦμην . ἔβοαόν ὦ ἔβοάειτο ἅτο / ἔβο
αόμεθον ὦμεθον . ἔβοάεσθον ἁσθον . ἔβοάεσθον ἁ
σθον / ἔβοαόμεθα ὦμεθα . ἔβοάεσθε ἁσθε . ἔβο
αοιτο ὦιτο .

Παρακείμενος .

Βεβόημαι βεβόησται . Μετόλιον μέλλων .
Βεβοήσομαι βεβοήσῃ βεβοήσεται . Ὑποσωτέ
λίκος . Ἐβεβοήμην ἔβεβόησο ἔβεβόητο .

Ἐβοήθην ἔβοήθης θη .

Ἀόριτος ἄ .

Βοηήσομαι βοηήσῃται .

Μέλλων ἄ .

Ἐβοησάμην ἐβοήσω σατο . Μέσος ἀόριτος α
Βοήσομαι βοήσῃ βοήσεται . Μέσος μέλλων α .

Προσπακτικά παθητικά . Ἐνεσῶς .

Βοᾶν ὦ . βοάειω ἁσθω / βοάεσθον ἁσθον . βο
αείδων ἁσθων / βοάεσθε ἁσθε . βοαείδωσαν ἁ
σθωσαν .

Παρακείμενος . Βεβόησο βεβοήσῃ .

Βοήθῃτι βοηήτω .

Ἀόριτος α .

Βόησαι βοησάσθω .

Μέσος ἀόριτος α .

Ἑνκλίτικὰ παθητικά.

Ἑρετώς.

Βοαοίμω ὤμω · βοάοιο ὦ · βοάοιτο ὦτο / βοα-
οίμεθον ὤμεθον · βοαοίατον ὠατον · βοαοίατω ὠ-
ατην / βοαοίμεθδ ὤμεθδ · βοαοίατε ὠατε · βοά-
οιγτο ὠγτο · Παρακήμενος.

Βεβοήμην βεβόηο βεβόητο Μετολίγον μέλλων
Βεβοήσοίμην βεβοήσοιο βεβοήσοιτο.

Βοηθήην βοηθήης βοηθήν. Ἀόριτος ᾠ.

Βοηθισοίμην βοηθήσοιο βοηθήσοιτο. Μέλλων ᾠ

Βοησάμην βοήσαο σατο. Μέσος ἀόριτος ᾠ.

Βοησοίμην βοήσοιο σοιτο. Μέσος μέλλων ᾠ.

Υποκλίτικὰ παθητικά.

Ἑρετώς.

Ἐὰν βοάωμαι ὤμαι · βοᾷ ᾠ · βοᾷνται ᾠται /
Ἐὰν βοάωμεθον ὤμεθον · βοᾷνοτον ᾠατον · βοᾷ-
νοτον ᾠατον / Ἐὰν βοάωμεθδ ὤμεθδ · βοᾷνατε ᾠ-
ατε · βοᾷνται ὠνται · Παρακήμενος.

Ἐὰν βεβοῶμαι βεβοῇ βεβοῇται.

Ἐὰν βοηῶ βοηῆς βοηῇ. Ἀόριτος ᾠ.

Ἐὰν βοήσωμαι βοήσῃ βοήσῃται. Μέσος ἀόριτος
πρώτος. Ἀπαρέμφατδ παθητικά. Ἑρετώς.

Βοᾷεσθαι ᾠαθαι Παρακήμενος. Βεβοῆσθαι.

Μετολίγον μέλλων. Βεβοήσεσθαι. Ἀόριτος ᾠ.

Βοηθήναι. Μέλλων α. Βοηθήσεσθαι. Μέσος ἀόρι-

τος α. Βοήσεσθαι. Μέλλων α. Βοήσεσθαι.

Μετοχὰ παθητικά.

Ἑρετώς.

Ὁβοαόμενος ὤμενος· Τοῦ βοαομένου ὠμέγον·
Ἡ βοαομένη ὠμένη· Τῆς βοαομένης ὠμένης·
Τὸ βοαόμενον ὠμεγον· Τοῦ βοαομένου ὠμε-
γον· Παρακήμενος·

Ὁβεβονόμενος· Ἡβεβονομένη· Τὸ βεβονομένου·
Μετ'ὀλίγον μέλλων·

Ὁβεβονοόμενος· Ἡβεβονοομένη· Τὸ βεβονοό-
μενον· Ἀόριστος πρῶτος·

Ὁβονθής· Ἡβονθηῖσα· Τὸ βονθεῖν· Μέλλων α
Ὁβονθισόμενος· Ἡβονθισομένη· Τὸ βονθισόμε-
νον· Μέσος ἀόριστος α· Ὁβονθισάμενος· Ἡβο-
νθισαμένη· Τὸ βονθισάμενον· Μέσος μέλλων α
Ὁβονθισόμενος· Ἡβονθισομένη· Τὸ βονθισόμενον·

Πρὶ τῆς τρίτης συζυγίας·

Ἡ τρίτη συζυγία τῶν πρῶτων μένων διὰ τοῦ ὦ
προφέρεται· ὅιον χρυσόω ὦ· καὶ ἐν τῇ παραλη-
γούσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ ὦ μίαν ἔχει· ὅιον χρυσώ-
σω· πλὴν τοῦ ἀρώω ὦ ἀρόσω· ὁμόω ὦ ὁμόσω·
ἐγώω ὦ ἐγρόσω· βόω ὦ βόσω· ἐγώω ὦ ἐγρόσω·

Ὀριστικά ἐμφηκτικά· Ἐμεσῶς·

Χρυσόω ὦ· χρυσόοις οἷς· χρυσόοι οἱ / χρυσόε-
τον οὗτον· χρυσόετον οὗτον / χρυσόομεν οὔμεν
χρυσόετε οὔτε· χρυσόουσι οὔσι· Παρατακτικὸς
ἐχρύσοον ὦ· ἐχρύσοες οὐς· ἐχρύσοε εἰ / ἐχρυ-
σόετον οὗτον· ἐχρυσόετην οὗτην / ἐχρυσόομεν

οὐ μὲν· ἐχρυσόετε οὐτε· ἐχρύσοοι οὐ·

Παρακείμενος·

Κεχρύσωκα κεχρύσωκας κεχρύσωκε·

Ὑποσωτέλικος·

Ἐκεχρυσώκη ἐκεχρυσώκης ἐκεχρυσώκη·

Ἐχρύσωσα ἔχρυσώσας ἔχρυσώσε· Ἀόριστος ᾧ

Χρυσώσω χρυσώσας χρυσώσῃ· Μέλλων·

Προστακτικά ἐνεργητικά· Ἐνεστώς·

Χρύσσει οὐ· χρυσοέτω οὕτω· χρυσοέτω οὐτομ·

χρυσοέτω οὕτω / χρυσοέτε οὐτε· χρυσοέτω

σαν οὕτωσαν·

Κεχρύσωκε κεχρυσώκετω· Παρακείμενος·

Χρυσώσοι χρυσώσάτω· Ἀόριστος ᾧ·

Ἐνκτικά ἐνεργητικά· Ἐνεστώς·

Χρυσόοιμι οἴμι· χρυσόοις οἷς· χρυσόοι οἱ / χρυ

σόοιτο οἷτομ· χρυσοοίτω οἷτω / χρυσόοιμεν

οἴμεν· χρυσοοίτε οἷτε· χρυσοοίσεμ οἷεμ·

Παρακείμενος·

Κεχρυσώκοιμι κεχρυσώκοις κεχρυσώκοι·

Χρυσώσαιμι χρυσώσαις χρυσώσαι· Ἀόριστος ᾧ

Χρυσώσῃ χρυσώσῃς χρυσώσῃ·

Χρυσώσοιμι χρυσώσοις χρυσώσοι· Μέλλων·

Ὑποτακτικά ἐνεργητικά· Ἐνεστώς·

Ἐὰν χρυσώω ᾧ· χρυσόης ἡς· χρυσήν ἢ / εἰ χρυ

σόντομ ἦτομ· χρυσόντομ ἦτομ / εἰ χρυσώωμεν

ὦμεν· χρυσόητε ἢτε· χρυσόωσιν ὥσιν· Παρακήμε-
ρος· Ἐάν κε χρυσώκω κε χρυσώκης κε χρυσώκη·
Ἐάν χρυσώσω χρυσώσης χρυσώση· Ἀόριστος ᾶ
Ἀπαρέμφατον ἐν ῥητικᾷ· Ἐνεσῶς·

Χρυσόην οὖν· Παρακήμενος· Κε χρυσωκέμαι·
Ἀόριστος ᾶ· Χρυσῶσαι· Μέλλων· χρυσώσῃ·
Μετοχὰ ἐν ῥητικᾷ· Ἐνεσῶς·

Ὁ χρυσῶν ὦν· τοῦ χρυσοῦτος οὖντος· Ἡ χρυσό-
ουσα οὔσα· τῆς χρυσοούσης ούσης· τὸ χρυσοῦν
οὖν· τοῦ χρυσοῦτος οὖντος· Παρακήμενος·
Ὁ κε χρυσωκὼς τοῦ κε χρυσωκότος· Ἡ κε χρυσω-
κῆς τῆς κε χρυσωκῆς· τὸ κε χρυσωκὼς τοῦ κε
χρυσωκότος· Ἀόριστος ᾶ·

Ὁ χρυσώσας τοῦ χρυσώσαντος· Ἡ χρυσώσασα
τῆς χρυσωσάσης· τὸ χρυσώσαν τοῦ χρυσώσαν-
τος· Μέλλων· Ὁ χρυσώσων τοῦ χρυ-
σώσουτος· Ἡ χρυσώσουσα τῆς χρυσωσούσης·
τὸ χρυσώσων τοῦ χρυσώσουτος·

Ορίστικὰ παθητικά· Ἐνεσῶς·
Χρυσόμαι οὔμαι· χρυσῇ ἢ· χρυσέται οὔται/
χρυσόμεθον ούμεθον· χρυσέσθον ούσθον· χρυ-
σέσθον ούσθον/ χρυσοόμεθον ούμεθον· χρυσέ-
σθον ούσθον· χρυσόονται οὔνται· Παρατατικός
Ἐχρυσόμην ούμην· ἔχρυσόν οὖν· ἔχρυσέτο
οὔτο/ ἔχρυσόμεθον ούμεθον· ἔχρυσέσθον ούν-

αθον· ἐχρυσόεσθω οὐαθω / ἐχρυσοόμεθα οὐμε
θα· ἐχρυσύεσθε οὐαθε· ἐχρυσούητο οὐητο·

Κεχρύνσομαι κεχρύνωσαι σωται· Παρακήμενος
Μετ'ολίγον μέλλω·

Κεχρυσώσομαι κεχρυσώση κεχρυσώσεται·

Υψωσιτέλικος·

Ἐκεχρυσώμην ἐκεχρύνωσο ἐκεχρύνωτο·

Ἐχρυσώθην ἐχρυσώθης ἐχρυσώθη· Ἀόριστος ᾠ·

Χρυσωθήσομαι ση σεται· Μέλλω ᾠ·

Μέσος ἀόριστος πρῶτος·

Ἐχρυσωσάμην ἐχρυσώσω ἐχρυσώσατο·

Χρυσώσομαι χρυσώση χρυσώσεται· Μέσος μέ-

λλω ᾠ· Προστακτικὰ παθητικά· Ἐνεστώς·

Χρυσούου χρυσοίεσθω / χρυσοίεσθον χρυσοίεσθων /

χρυσύεσθε χρυσοίεσθωσαν·

Κεχρύνωσο· κεχρυσώσθω· Παρακήμενος·

Χρυσώθητι· χρυσωθήτω· Ἀόριστος πρῶτος

Χρύνωσαι· χρυσωσάσθω· Μέσος ἀόριστος ᾠ

Ενκτικά παθητικά· Ἐνεστώς·

Χρυσοοίμην οίμην· χρυσόοιο οἶο· χρυσοοίτο οἶ-

το / χρυσοοίμεθον οίμεθον· χρυσοοίμεσθον οίμε-

σθον· χρυσοοίεσθω οίεσθω / χρυσοοίμεθα οίμεθα

χρυσόοιαθε οίαθε· χρυσούητο οἶητο·

Κεχρυσώμην· κεχρύνωο· Παρακήμενος·

Μετ'ολίγον μέλλω·

Κεχρυσωσοίμην κεχρυσώσοιο κεχρυσώσοιτο.
Χρυσωθήμην χρυσωθήης χρυσωθήη. Ἀόριτος ἂ
Μέλλων πρῶτος.

Χρυσωθησοίμην χρυσωθήσοιο χρυσωθήσοιτο.
Μέσος ἀόριτος πρῶτος.

Χρυσωσαίμην χρυσώσαιο χρυσώσαιτο.
Μέσος μέλλων πρῶτος.

Χρυσωσοίμην χρυσώσοιο χρυσώσοιτο.

Ὑποτακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.
Ἐάν χρυσώωμαι ὦμαι. χρυσήῃ ἢ. χρυσήσῃται ἢ-
ται ἔάν χρυσώμεθον ὠμεθον. χρυσήσασθον ἡσάσθον
χρυσήσασθον ἡσάσθον / ἔάν χρυσώμεθα ὠμεθα.
χρυσήσασθε ἡσάσθε. χρυσώσῃται ὦσῃται. Παρακείμε-
νος. Ἐάν κεχρυσώμαι κεχρυσήῃ κεχρυσήσῃται.
Ἐάν χρυσωθῶ χρυσωθήης χρυσωθήη. Ἀόριτος ἂ
Μέσος ἀόριτος πρῶτος.

Ἐάν χρυσώωμαι χρυσώσῃ χρυσώσῃται.

Ἀπαρέμφατα παθητικά. Ἐνεστώς.
Χρυσόεσθαι οὔσθαι. Παρακείμενος. Κεχρυσώ-
σθαι. Μετ' ὀλίγον μέλλων. κεχρυσώσεσθαι. Ἀόρι-
τος ἂ. Χρυσωθήναι. Μέλλων ἂ. χρυσωθήσεσθαι
Μέσος ἀόριτος ἂ. Χρυσώσεσθαι. Μέσος μέλ-
λων ἂ. Χρυσώσεσθαι.

Μετοχὰ παθητικά. Ἐνεστώς.
Ὁ χρυσοόμενος οὔμενος. Τοῦ χρυσοομένου οὐμέ-

ρου. Η χρυσοομένη ούμενη. Τῆς χρυσοομένης ου-
 μένης. Τὸ χρυσοόμερον ούμερον. Τοῦ χρυσοομέ-
 ρου ουμέρον. Παρακήμενος. Ὁ κεχρυσω-
 μένος. Η κεχρυσωμένη. Τὸ κεχρυσωόμερον.
 Μετ' ὀλίγον μέλλων. Ὁ κεχρυσωσόμενος. Η
 κεχρυσωσομένη. Τὸ κεχρυσωσόμερον. Ἀόρι-
 στος ᾧ. Ὁ χρυσωθῆς. Η χρυσωθῆσα. Τὸ χρυ-
 σωθῆν. Μέλλων ᾧ. Ὁ χρυσωθισόμενος. Η χρυ-
 σωθισομένη. Τὸ χρυσωθισόμερον. Μέσος ἀο-
 ριστος ᾧ. Ὁ χρυσωσάμενος. Η χρυσωσαμένη.
 Τὸ χρυσωσάμερον. Μέσος μέλλων ᾧ. Ὁ χρυσω-
 σόμενος. Η χρυσωσομένη. Τὸ χρυσωσόμερον.
 Ἀλλὰ δὲ εἰδέναι ὅτι παρὰ τὴν ἀρίστην μέσοι
 παρακήμενοι καὶ δάτεροι ἀόριστοι ἐπὶ τῆς πρώ-
 τῆς καὶ δάτερας συζυγίας τῶν πρῆσσωμένων. οἵ-
 ον κλυτῶ ἐκλυτῶ ἐκλυτοῦ. δοντῶ δέδοντα.
 ἔδοντον. μνκῶ μέμνκα ἐμνκον. χραισμῶ ἔχρ-
 ασμον. ὀλιῶ ὠλιῶ ὠλῶ. ἁμαρτῶ ἡμαρτον. βλα-
 στῶ ἐβλαστον. ἄλαλκῶ ἡλαλκον. ἐπὶ δὲ τῆς τρί-
 τῆς οὐδαμῶς. Πρῶτῶν ἔς μὴ ῥημάτων.
 Τὰ ἔς μὴ ῥήματα ἀπὸ τῶν πρῆσσωμένων ῥημά-
 των γίνονται. Εἰσὶ δὲ τούτων ἅ συνζυγία τέσσα-
 ρες. ὡς ἐκ πρώτης δὲ τῆς πρώτης τῶν πρῆσσω-
 μένων γίγεται. οἷον τίθεω ὦ. τίθημι. ἔχδ δὲ τὸ η
 ἐν τῇ παραληφούσῃ τοῦ ἐν ῥητικῷ τὸ ε δὲ ἐν τοῦ

παθητικῶν· ὅτιον τίθημι τίθεμαι.

Ὀριστικά ἐν ῥησιν. Ἐρεσῶς.

Τίθημι τίθης τίθησι / τίθειτον τίθειτον / τίθεμεν τί-
θετε τίθεσθε· καὶ ἰωγικῶς τίθεασθε· Παρατατικὸς
ἐτίθω ἐτίθης ἐτίθης / ἐτίθειτον ἐτίθειτω / ἐτίθεμεν
ἐτίθετε ἐτίθεσαν· Παρακείμενος· Τέθηκα τέ-
θηκας τέθηκε· Ὑποσυντέλικος· ἐτεθήκει ἐτε-
θήκης ἐτεθήκει· γράφονται δὲ διὰ τὸ διφθόγγου
ἔθ βοιωτικῶ· Ἀόριστος α· ἔθηκε ἔθηκες ἔ-
θηκε· ἀντὶ ἔθηκεν ἔξω τοῦ καμόρος· ὁμοίως καὶ ἔ-
δωκα καὶ ἤκα· καὶ ἤγεκα· καὶ ἔπα· ταῦτα γὰρ
οὐκ ἐφύλαξαν τὸ συμφωνοῦν τοῦ οἰκίου μέλλον-
τος· Ἀόριστος β· ἔθω ἔθης ἔθης / ἔθειτον ἔθε-
τω / ἔθεμεν ἔθετε ἔθεσαν· Μέλλων· θήσω θή-
σεις θήσθ· Προστακτικά ἐν ῥησιν. Ἐρεσῶς·
τίθει τίθειτω / τίθειτον τίθειτων / τίθετε τίθετω-
σαν· Παρακείμενος· Τέθηκε τέθηκετω·
Ἀόριστος β· θέτι ἢ θές θέτω·

Εὐκτικά ἐν ῥησιν. Ἐρεσῶς

Τίθει τίθης τίθει / τίθειτον τίθειτω / τίθει-
μεν τίθειτε τίθεισαν καὶ τίθειν·

Τεθήκοιμι τεθήκοις τεθήκοι· Παρακείμενος

θήλω θήης θήη· Ἀόριστος β·

θήσοιμι θήσοις θήσοι· Μέλλων·

Ὑποστακτικά ἐν ῥησιν. Ἐρεσῶς

Ἐὰν Τίθῳ Τίθῃς Τίθῃ / Ἐὰν Τίθῃτοῦ Τίθῃτοῦ / Ἐὰν Τί
θῶμεν Τίθῃτε Τίθῶσιν.

Ἐὰν Τεθῆκω Τεθῆκῃς Τεθῆκῃ. Παρακῆμενος
Ἐὰν θῶ θῆς θῇ. Ἀόριστος β.

Ἀπαρέμφατα ἐν ῥημτικῇ. Ἐνεστώς.
Τίθεμαι. Παρακῆμενος. Τεθῆκῃμαι. Ἀόριστος
δάτερος. Θῆμαι. Μέλλων. Θήσῃ.

Μετοχὰ ἐν ῥημτικῇ. Ἐνεστώς
Ὁ Τίθς τοῦ τίθεσθαι. Ἡ τίθουσα τῆς τίθεσθαι. Τὸ
τιθὲν τοῦ τίθεσθαι. Παρακῆμενος. Ὁ τεθῆκως
Ἡ τεθῆκυα. Τὸ τεθῆκός.

Ὁ θῆς. Ἡ θῆουσα. Τὸ θῆν. Ἀόριστος β.

Ὁ θήσων. Ἡ θήσουσα. Τὸ θήσων. Μέλλων.

Ὅριστὰ παθητικῇ. Ἐνεστώς.

Τίθεμαι τίθεσαι τίθεται / τίθέμεθον τίθεσθον τίθε
σθον / τίθέμεθα τίθεσθε τίθενται. Παρατατικός
Ἐπιθέμῃ ἐπίθεσο οὐ ἐπίθετο / ἐπιθέμεθον ἐπίθε
σθον ἐπιθέσθω / ἐπιθέμεθα ἐπίθεσθε ἐπίθεντο.

Τέθῃμαι τέθῃσαι τέθῃται. Παρακῆμενος.

Τεθῆσομαι τεθῆσῃ. Μετ' ὀλίγον μέλλων.

Ἐτεθῆμῃ ἐτέθῃσο ἐτέθῃτο. Ὑπορωγέλικος.

Ἐτέθῃω ἐτέθῃς ἐτέθῃ. Ἀόριστος α.

Τεθῆσομαι τεθῆσῃ τεθῆσεται. Ἀόριστος α.

Ἐθέμῃ ἐθεσοκαὶ ἐθον ἐθετο. Μέσος ἀόριστος β.

Θήσομαι θήσῃ θήσεται. Μέσος μέλλων α.

Πρὸς τακτικὰ παθητικά. Ἐρεσῶς.
 Τίθεσο καὶ τίθου τίθεσθω / τίθεσθον τίθεσθω / τί-
 θεσθε τίθεσθωσαν.
 Τέθῃσο τεθῇσθω. Παρακήμενος.
 Τέθῃτι τεθῇτω. Ἀόριστος ᾱ.
 Θέσο καὶ θοῦ θέσθω. Μέσος ἀόριστος β.
 Ἐνκτικὰ παθητικά. Ἐρεσῶς.
 Τίθῃμω τίθῃο τίθῃτο / τίθῃμεθον τίθῃσθον τίθῃ-
 σθω / τίθῃμεθα τίθῃσθε τίθῃντο.
 Τεθῃμω τεθῃο τεθῃτο. Παρακήμενος.
 Τεθῃσοίμω τεθῃσοίο. Μετ' ὀλίγον μέλλω.
 Τεθῃσῶω τεθῃσῶς τεθῃ.
 Ὀθῃμω ὀθῃο ὀθῃτο. Ἀόριστος ᾱ.
 Θῃσοίμω θῃσοίο θῃσοίτο. Μέσος ἀόριστος β.
 Ὀθῃσοίμω ὀθῃσοίο ὀθῃσοίτο. Μέσος μέλλω ᾱ.
 Ὑποτακτικὰ παθητικά. Ἐρεσῶς.
 Ἐὰν τίθῃμαι τίθῃ τίθῃται / Ἐὰν τίθῃμεθον τίθῃ-
 σθον τίθῃσθον / Ἐὰν τίθῃμεθα τίθῃσθε τίθῃνται.
 Ἐὰν τεθῃμαι τεθῃ τεθῃται. Παρακήμενος
 Ἐὰν τεθῶ τεθῇς τεθῇ. Ἀόριστος ᾱ.
 Ἐὰν βῶμαι θῃ θῃται. Μέσος ἀόριστος β.
 Ἀπαρέμφατα παθητικά. Ἐρεσῶς.
 Τίθεσθαι. Παρακήμενος. Τεθῇσθαι. Με-
 τ' ὀλίγον μέλλω. Τεθῇσεσθαι. Ἀόριστος ᾱ.
 Τεθῇναι. Μέλλω ᾱ. Τεθῇσεσθαι. Μέσος
 ἀόριστος β. Θέσθαι. Μέσος μέλλω ᾱ. Θῇσε-

οθαι . Μετοχὰ παθητικὰ . Ἐνεσῶς .
 Ὁτιθέμενος . Ἡτιθέμενη . Τὸτιθέμενον .
 Παρακείμενος .
 Ὁτεθόμενος . Ἡτεθόμην . Τὸτεθόμενον .
 Μετ'ολίγον μέλλων .
 Ὁτεθόσόμενος . Ἡτεθόσομένη . Τὸτεθόσομενον .
 Ὁτεθός . Ἡτεθόσα . Τὸτεθὲν . Ἀόριστος ᾶ .
 Μέλλων πρῶτος .
 Ὁτεθυσόμενος . Ἡτεθυσόμενη . Τὸτεθυσόμενον .
 Μέσος ἀόριστος δάτρω .
 Ὁ θέμενος . Ἡ θεμένη . Τὸ θέμενον .
 Μέσος μέλλων πρῶτος .
 Ὁ θνύμενος . Ἡ θνύσμενη . Τὸ θνύμενον .
 Δάττερα συζυγία τῶν ᾗς κί γίνεται δ' αὐτῆς δα
 τέρας τῶν πρῆσιππων μένων . οἷον ἰσάω ὡ ἰσημί . ἔ
 χθ δὲ τὸ η ἐν τῇ παραληλούση τοῦ ἐν ῥηϊτικῷ .
 τὸ α δὲ ἐν τοῦ παθητικῷ . οἷον ἰσημί ἰσάμα .
 Ὀριστικὰ ἐν ῥηϊτικὰ . Ἐνεσῶς .
 Ἰσημί ἰσης . ἰσησὶ / ἰσατοῦ ἰσατοῦ / ἰσαμεν ἰ
 σατε ἰσασὶ . Παρατατικός .
 Ἰστω ἰσης ἰση / ἰσατοῦ ἰσατῶ / ἰσαμεν ἰσα
 τε ἰσασαμ . Παρακείμενος .
 Ἐσακὰ ἔσακας ἔσακε / καὶ οὐχ ἔσηκα ᾗς δια
 φορὰ τοῦ ἔσηκα ἀπὸ τοῦ ἔσηκω γινόμενον . ὁμοί
 ως καὶ ὁ ὑπὲρ ὠτὲλικος ἔσάκην ἔσάκης ἔσάκη

ἔστησθ' ἔστησας ἔστησε. Ἀόριστος α.
 Ἀόριστος δῶτέρως
 ἔστη' ἔστης ἔστη / ἔστητο' ἔστητο' / ἔστημεν ἔστητε.
 ἔστησαν. Μέλλων. ἑστήσω ἑστήσῃς ἑστήσῃ.
 Προστακτικὰ ἐνρρητικὰ. Ἐνεστώς.
 ἵσταθι ἱσάτω / ἱστατο' ἱσάτω' / ἱστατε ἱσάτω
 σαν. ἑστακε ἑστακέτω. Παρακείμενος.
 ἑστήσου ἑστήσάτω. Ἀόριστος α.
 ἑστήθι ἑστήτω. Ἀόριστος β.
 ἔνκτικὰ ἐνρρητικὰ. Ἐνεστώς.
 ἱσταίω ἱσταίης ἱσταίη / ἱσταίητο' ἱσταίητω / ἱσταίη
 μεν ἱσταίητε ἱσταίησαν καὶ ἱσταίην.
 ἑστακοίμ' ἑστακοίς ἑστακοί. Παρακείμενος.
 Ἀόριστος πρώτος.
 ἑστήσαμ' ἑστήσας ἑστήσαι / ἑστήσα ἑστήσας ἑστήσε.
 ἑσταίω ἑσταίης ἑσταίη. Ἀόριστος β.
 ἑστήσοιμ' ἑστήσοις ἑστήσοι. Μέλλων.
 Ὑποτακτικὰ ἐνρρητικὰ. Ἐνεστώς.
 ἔαν' ἱσῶ ἱσῆς ἱσῇ / ἔαν' ἱστατο' ἱστατο' / ἔαν'
 ἱσῶμεν ἱστατε ἱσῶσι.
 ἔαν' ἑσάκω ἑσάκης ἑσάκη. Παρακείμενος.
 ἔαν' ἑστήσω ἑστήσῃς ἑστήσῃ. Ἀόριστος α.
 ἔαν' ἑσῶ ἑσῆς ἑσῇ. Ἀόριστος β.
 Ἀπαρέμφατα ἐνρρητικὰ. Ἐνεστώς.
 ἱστάμαι. Παρακείμενος. ἑστακέμαι. Ἀόριστος α.

31
 ἑτῆσαι. Ἀόριστος β. ἑτῆσαι. Μέλλων. ἑτῆ-
 σθαι. Μετοχὰ ἐργητικὰ. Ἐνεστώς.
 Οἰσάς τοῦ ἰσάσθαι. Ἡισάσθαι τῆς ἰσάσεως. Τὸ
 ἰσάμ τοῦ ἰσάσθαι. Παρακείμενος.
 Οἰσακώς. Ἡἰσακῶ. Τὸ ἰσακός.
 ὀσῆσας. Ἡσῆσασθαι. Τὸ ὀσῆσαι. Ἀόριστος ᾱ
 ὀσάς. Ἡσᾶσθαι. Τὸ ὀσάμ. Ἀόριστος β
 ὀσῆσω. Ἡσῆσουσθαι. Τὸ ὀσῆσαι. Μέλλων ᾱ
 ὀρίστικὰ παθητικὰ Ἐνεστώς.
 ἴσταμαι ἴστασαι ἴσται. ἰσάμεθον ἴσασθον ἴστα-
 σθον/ἰσάμεσθαι ἴσασθαι ἴσαντε. Παρατατικός
 ἴσάμην ἴσασο καὶ ἴσω ἴσαιο/ἰσάμεθον ἴστα-
 σθον ἰσάσθω/ἰσάμεσθαι ἴσασθαι ἴσαντο.
 ἔσταμαι ἔστασαι ἔσται. Παρακείμενος
 ἔσασομαι ἔσασθαι ἔσασθαι. Μετ' ὀλίγον μέλλων
 ἔσάμην ἔσασο ἔσαιο. Ὑπορωγίτικος.
 ἔσάθην ἔσάθης ἔσάθην. Ἀόριστος ᾱ.
 σταθήσομαι σταθήσῃ σέται. Μέλλων ᾱ.
 ἑστησάμην ἑστήσω σάτο. Μέσος ἀόριστος ᾱ.
 ἑτήσομαι ἑτήσῃ ἑτήσεται. Μέσος μέλλων ᾱ.
 Προστακτικὰ παθητικὰ Ἐνεστώς.
 ἴσασο καὶ ἴσω ἰσάσθω/ἴσασθον ἰσάσθω/ἴ-
 στασθαι ἰσάσθωσαν.
 ἔσασο ἔσάσθω. Παρακείμενος.
 σταθήτω σταθήτω. Ἀόριστος πρῶτος.

Ἐτήσω ἑτησάσω. Μῆσος ἀόριστος ᾶ.
 Ἐνκτικὰ παθητικά. Ἐνεσώς.
 Ἰτάμην ἴταο ἴτατο / ἰτάμεθον ἰτασθον ἰτά
 σω / ἰτάμεθδ ἰτασθε ἰταυτο.
 Ἐτάμην ἑταο ἑτατο. Παρακήμενος.
 Μετ' ὀλίγον μέλλων.
 Ἐτασοίμην ἑτασοιο ἑτασοίτο.
 Σταθήν σταθῆς. Ἀόριστος ᾶ.
 Ἐτησάμην ἑήσωο ἑήσωτο. Μῆσος ἀόριστος ᾶ.
 Ἐτησοίμην ἑήσοιο ἑήσοίτο. Μῆσος μέλλων ᾶ.
 Ὑποτακτικὰ παθητικά. Ἐνεσώς.
 Ἐάν ἰσῶμαι ἰσῆ ἰσῆται / Ἐάν ἰσώμεθον ἰσῆσθον
 ἰσῆσθον / Ἐάν ἰσώμεθδ ἰσῆσθε ἰσῶνται.
 Ἐάν ἑσῶμαι ἑσᾶ ἑσᾶσιν. Παρακήμενος.
 Ἐάν σταθῶ σταθῆς σταθῆ. Ἀόριστος ᾶ.
 Ἐάν ἑήσωμαι ἑήσῃ. Μῆσος ἀόριστος ᾶ.
 Ἀπαρέμφατδ παθητικά. Ἐνεσώς.
 Ἰτασθαι. Παρακήμενος. Ἐσάσθαι. Ἀόριστος ᾶ.
 Σταθῆναι. Μέλλων ᾶ. Σταθήσεσθαι. Μῆσος
 ἀόριστος ᾶ. Ἐτήσασθαι. Μῆσος μέλλων ᾶ. ἑή
 σεσθαι. Μετοχὰ παθητικά. Ἐνεσώς.
 Ὁ ἰτάμενος. Ἡ ἰσθμένη. Τὸ ἰτάμενον.
 Παρακήμενος.
 Ὁ ἑταμένος. Ἡ ἑταμένη. Τὸ ἑταμένον.
 Ὁ σταθῆς. Ἡ σταθῆσα. Τὸ σταθῆν. Ἀόριστος ᾶ.

Μέλλων πρῶτος.

Ὁσθησόμενος. Ἡσθησομένη. Τὸ σθησόμε-
νον.

Μέσος ἀόριστος ᾱ.

Ὁσθησάμενος. Ἡσθησάμενη. Τὸ σθησάμενον.

Μέσος μέλλων ᾱ.

Ὁσθησόμενος. Ἡσθησομένη. Τὸ σθησόμενον.

Ἡ τρίτη συζυγία τῶν ᾄς μὴ γίγεται ἀπὸ τῆς τρί-
της τῶν πρῆστωμένων. οἷον δίδω ὦ δίδωμι.

ἔχῃ δὲ τὸ ὦ μέσα ἐν τῇ παραληγουσῇ τοῦ ἐν ῥῇ
τίκῃ. τὸ οὐ δὲ μικρὸν ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ. οἷον
δίδωμι δίδομαι. Ὁριστικὰ ἐν ῥῇ τίκα. Ἐνεστώ-
ς δίδωμι δίδως δίδωσι / δίδοτον δίδοτον / δί-
δομαι δίδοτε δίδουσι καὶ ἰωρῆκως δίδόασιν.

Παρατατικός.

ἔδιδων ἔδιδως ἔδιδω / ἐδίδοτον ἐδιδότω / ἐ-
δίδομεν ἐδίδοτε ἐδίδοσαν.

Δέδωκα δέδωκας δέδωκε. Παρακείμενος.

ἔδεδώκην ἐδεδώκης ἐδεδώκε. Ὑπερωτέλικος

ἔδωκα ἔδωκας ἔδωκε. Ἀόριστος ᾱ

Ἀόριστος β ἔδων ἔδως ἔδω / ἔδοτον ἔδότω /

ἔδομεν ἔδοτε ἔδοσαν.

Δώσω δώσης δώσῃ.

Μέλλων.

Προστακτικὰ ἐν ῥῇ τίκα. Ἐνεστώς.

Δίδοθι διδότω / δίδοτον διδότω / δίδοτε δίδο-

τωσαν. Δέδωκε δέδωκέτω. Παρακείμενος.

Δόθι ἢ δός δότω. Ἀόριστος β.
 Εὐκλῆτικὰ ἐνρρηγνῆτικὰ. Ἐρεσῶς.
 Διδόίω διδοίης διδοῖν / διδοῖντο διδοῖντω /
 διδοῖμεν διδοῖτε διδοῖσιν καὶ διδοῖς.
 Δεδώκοιμι δεδώκοις δεδώκοι. Παρακήμερος
 Δοίω δοίης δοῖν. Ἀόριστος β.
 Δώσοιμι δώσοις δώσοι. Μέλλω.
 Ὑποτακτικὰ ἐνρρηγνῆτικὰ. Ἐρεσῶς.
 Ἐὰν δίδω δίδως δίδω / Ἐὰν δίδωτο διδῶ
 τοι / Ἐὰν δίδωμεν δίδωτε διδῶσιν.
 Ἐὰν δεδώκω δεδώκης κη. Παρακήμερος.
 Ἐὰν δῶ δῶς δῶ. Ἀόριστος β.
 Ἀπαρέμφατὰ ἐνρρηγνῆτικὰ. Ἐρεσῶς.
 Διδόμαι. Παρακήμερος. Δεδωκέμαι. Ἀόρι-
 στος β. Δοῦμαι. Μέλλω. δώσω.
 Μέτοχα ἐνρρηγνῆτικὰ. Ἐρεσῶς.
 Ὁδιδούς. Ἡδιδούσα. Τὸ δίδον. Παρακί-
 μερος. Ὁδεδωκώς. Ἡδεδωκῆσα. Τὸ δεδωκός
 ὀδούς. Ἡδούσα. Τὸ δόν. Ἀόριστος β.
 Ὁδώσω. Ἡδώσουσα. Τὸ δώσω. Μέλλω.
 Ὀριστικὰ παθητικὰ. Ἐρεσῶς.
 Δίδομαι δίδοσαι καὶ δίδου δίδοιαι / διδόμε-
 θον δίδοσθαι δίδοσθαι / διδόμεθα δίδοσθε.
 Δίδονται. Παρατατικός.
 Ἐδιδόμην ἔδιδου καὶ ἔδιδον ἔδιδοντο / ἔδι-

δόμεθον ἑλίδουον ἑλιδούω / ἑλιδόμεθα ἑ-
λίδουτε ἑλιδούτο.

Δέδομαι δέδοσαι δέδοται. Παρακήμενος.
Δεδόσομαι σι σέται. Μετ'ολίγον μέλλω.
ἑλιδόμην ἑλίδουο ἑλίδουο. Ὑπερωτέλικος
ἑδούω ἑδούης ἑδούη. Ἀόριστος ᾠ.
ἑδούμην ἑδουο καὶ ἑδου ἑδούτο. Μέσος ἀόριστος β.
Δόσομαι δόση δόσεται. Μέλλω ᾠ.

Προστακτικὰ παθητικὰ ἑνεστώς.

Λίδουο καὶ λίδου λιδούω / λιδουον λιδό-
ωω / λίδουτε λιδούωσα.

Λέδουο λεδούω. Παρακήμενος.
Λόθητι δοθήτω. Ἀόριστος ᾠ.
Δόου καὶ δοῦ δούω. Μέσος ἀόριστος β.
ἔνκτικὰ παθητικὰ. ἑνεστώς.

Λιδοίμην λίδουο λιδούτο / λιδοίμεθον λίδου-
ον λιδούωω / λιδοίμεθα λίδουωτε λιδουή-
το. Δεδοίμην δεδούω δοῖτο. Παρακήμενος
Δεδουοίμην δεδούω σοῖτο. Μετ'ολίγον μέλλω
Δοθήω δοθήης δοθήη. Ἀόριστος ᾠ.

Δοθησοίμην δοθήσω δοθήσοῖτο. Μέλλω ᾠ.
Δοίμην δοῖτο δοῖτο. Μέσος ἀόριστος β.
Δουοίμην δούωω δοῖτο. Μέσος μέλλω ᾠ.

Ὑποτακτικὰ παθητικὰ. ἑνεστώς.

ἑὰν διδῶμαι διδῶ διδῶται / ἑὰν διδῶμεθον.

διδῶσθον διδῶσθον / ἔα δὲ δίδωμεθα δίδωσθε δὲ
δῶνται . Παρακήμενος . ἔα δὲ δῶμαι δεδῶ .
δεδῶται . Ἀόριτος ᾧ . ἔα δὲ δοθῶ δοθῆς δοθῇ .
ἔα δὲ δῶμαι δῶ δῶται . Μέσος ἀόριτος β

Ἀπαρέμφατα παθητικά . Ἐνεσῶς .
Δίδομαι . Παρακήμενος . Δεδόσθαι . Μετολί-
γον μέλλων . Δεδόσεσθαι . Ἀόριτος ᾧ . Δοθῆναι
μέλλων ᾧ . Δοθήσεσθαι . Μέσος ἀόριτος β . Δό-
σθαι . Μέσος μέλλων ᾧ . Δόσεσθαι .

Μετοχὰ παθητικά . Ἐνεσῶς .
Ὁδιδόμενος . Ἡδιδομένη . Τὸ διδόμενον .
Παρακήμενος .

Ὁδεδόμενος . Ἡδεδομένη . Τὸ δεδόμενον .
Μετολίγον μέλλων .

Ὁδεδοσόμενος . Ἡδεδοσομένη . Τὸ δεδοσόμενον
Ὁδοθῆς . Ἡδοθῆσα . Τὸ δοθῆν . Ἀόριτος ᾧ .
Μέλλων πρῶτος .

Ὁδοθισόμενος . Ἡδοθισομένη . Τὸ δοθισόμενον
Μέσος ἀόριτος β .

Ὁδόμενος . Ἡδομένη . Τὸ δόμενον .

Ὁδοσόμενος . σομένη . σόμενον . Μέσος μέλλων ᾧ
Ἡ τε ἀρτή συνζυγία τῶν ᾗς μὴ γίγεται ἀπὸ τῆς ἐκ-
τῆς συνζυγίας τῶν βαρυτόνων ῥημάτων ᾗς νῦν λη-
γόντων . οἷον ζαίγνῳ ζόλγνμι . ἔχδ δὲ τὸ νῦν
τῇ παραληφόνσῃ τοῦ ἐν ῥημῶν καὶ παθητικῶν .

οἶον ζάβνμι ζάβνμαι.

Ορίστικὰ ἐν ῥηγντικὰ.

Ἐνεσῶς.

ζάβνμι ζάβνς ζάβνσι / ζάβντον ζάβν-
τον / ζάβνμεν ζάβντε ζάβνσι καὶ ἰωγνικῶς,
ζάβνσαι.

Παρατατῖκος.

Ἐζάβνω Ἐζάβνς Ἐζάβν / Ἐζάβντον Ἐζάβν-
τω / Ἐζάβνμεν Ἐζάβντε Ἐζάβνσαν. οἱ δ' ἄ-
λλοι χρόνοι ἐξέλιπον. τὰ γὰρ τῆς τετάρτης μέχρι
παρατατῖκου κλίνομεται.

ζάβνθι ζάβντω.

Προστατῖκος.

ζάβνμαι.

Ἀπαρέμφατον.

Ὁζάβνς. Ἡζάβνσα. Τὸ ζάβνω. Μέτοχον.

Ορίστικὰ παθητικά.

Ἐνεσῶς.

ζάβνμαι ζάβνσαι ζάβνται / ζάβνμεθον.

ζάβνασθον ζάβνασθον / ζάβνμεθα ζάβναθε.

ζάβνωται.

Παρατατῖκος.

Ἐζάβνμω Ἐζάβνσο Ἐζάβντο / Ἐζάβνμε-
θον Ἐζάβνασθον Ἐζάβνάσθω / Ἐζάβνμεθα Ἐ-
ζάβναθε Ἐζάβνωτο.

Προστατῖκος.

ζάβνσο ζάβνάσθω / ζάβνασθον ζάβνάσθω

ζάβναθε ζάβνάσωσαν.

Ἀπαρέμφατον.

ζάβναται. Μέτοχα. Ὁζάβνμενος. Ἡζά-
βνμένη. Τὸ ζάβνμενον.

Ὑπαρκτῖκος ῥήμα.

Ἐνεσῶς.

ἔιμι. ἔ. ἐσὶ / ἐσθ. ἐσθ. ἐσμεν. ἐσ. ἐσσι.

Παρατατικός.

Ἦν· ἦς· ἦν / ἦτον· ἦτον / ἦμεν· ἦτε· ἦσαν·
ἦμιν· ἦσο· ἦτο· Ὑποσωτέλικος.

Μέλλων.

Ἔσομαι ἔσῃ ἔσεται καὶ ἔσται / ἐσόμεθον ἐσεσθον·
ἐσεσθον / ἐσόμεθα ἐσεσθε ἐσοῦνται· Προστακτικόν
Ἔσο ἔσῳ / ἔσον ἔσων / ἔστε ἔσωσαν καὶ ἔσων·
Εὐκτικόν· Εἴω ἔης ἔν / ἔητον ἔήτω / ἔν-
μεν ἔντε ἔησαν καὶ ἔεν· Μέλλων.

Ἔσοίμην ἔσοιο ἔσοιο / ἐσοίμεθον ἐσοισθον ἐσοί-
σῳ / ἐσοίμεθα ἐσοισθε ἐσοῖντο· Ὑποτακτικόν
Ἐάν ᾧ ἦς ἦ / ἐάν ἦτον ἦτον / ἐάν ᾧμεν ἦτε·
ᾧσι· Ἀπαρέμφατον· Εἶναι· Μέλλων· Ἔσε-
σθαι· Μετοχά·

Ὁ ὢν τοῦ ὄντος· Ἡ οὔσα τῆς ούσης· Τὸ ὄν τοῦ
όντος· Μέλλων·

Ὁ ἐσόμενος τοῦ ἐσομένου· Ἡ ἐσομένη τῆς ἐσομέ-
νης· Τὸ ἐσόμενον τοῦ ἐσομένου·

Ἀλλὰ πρὶ μὲν τῆς κλίσεως τῶν ῥημάτων ἁλῆς·
μὲν δὲ πρὶ τῆς συγγένειας τῶν χρόνων καὶ μεταβο-
λῶν τῶν φωνηέντων καὶ διφθόγων καὶ σχηματῆς
μῶν τῶν χρόνων καὶ τῶν ἀναγκάων καὶ χρόνων
λέγωμεν·

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ ΤΩΝ ΧΡΟ-
ΝΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΜΕ-
ΤΑΒΟΛΩΝ ΦΩΝΗΕΝΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΦΘΟΓ-
ΓΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΩΝ
ΧΡΟΝΩΝ ΚΑΙ ΤΙΝΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΑΝΑΓ-
ΚΑΙΩΝ.

Πρὶ τῆς συγγένειας τῶν χρόνων.

Τριῶν ὄντων τῶν ἀρκτικῶν χρόνων διηλονό-
τι ἐρεσῶτος παρακείμενον καὶ μέλλοντος
ἀφῶν γίνονται ἄλλοι τρεῖς παραστατικός
ὑποσωτελικός καὶ ἀόριστος. τρεῖς συντε-
νδαῖων ἐξ φαίνονται χρόνων. ἐρεσῶτος καὶ πα-
ραστατικοῦ. παρακείμενον καὶ ὑποσωτελικόν.
μέλλοντος καὶ ἀορίστου. ὅθεν καὶ ὁ παραστατικός
τὸ τοῦ ἐρεσῶτος φυλάττει σύμφωνον. οἷον γρά-
φω ἔγραφο. ὁ ὑποσωτελικὸς τοῦ παρακεί-
μενον οἷον γέγραφα ἔεγραφε. ὁ ἀόριστος τοῦ μέλ-
λοντος οἷον ἱράτω ἔγραψα. εἰσὶ δὲ τελικάτων
μελλόντων τρία. ϗ ζ σ. πλὴν τῶν ἀμεταβό-
λων. καὶ τρία τῶν παρακείμενων. φ χ κ. ὅθεν
ἔμεν ὁ μέλλων τὸ ϗ ἔχῃ, ὁ παρακείμενος τὸ φ.
οἷον γράψω γέγραφα. εἰδὲ ὁ μέλλων τὸ ζ ὁ πα-
ρακείμενος τὸ χ. οἷον λέξω λέλεχα. ἔδὲ ὁ μέλ-
λων τὸ σ ὁ παρακείμενος τὸ κ. οἷον πλῆσω πέ-
πληκα. καὶ τὰ ἑς ἀμεταβόλον δὲ καὶ ἐτίτῃσιν.

ρηκμένα καὶ ἔς μὴ ἔς καὶ τοιοῦτοῦ ταρακῆ
μερον . Πρὶ πάντος ῥήματος .

Πᾶν δὲ ῥήμα ἢ δὲ τὸ φωνήεντος ἀρχεῖται ἢ διφθό-
γῳ ἢ συμφώνῳ . ἢ μὲν ἀπὸ φωνήεντος ἢ μεταβο-
λικῷ ἢ ἀμεταβόλου . Πρὶ τῶν ἀπὸ ἀμετα-
βόλων φωνήεντων ἀρχομένων .

Εἰ μὲν ἀπὸ ἀμεταβόλου δηλοῦν ὅτι . η ἰ υ ω .
οὐδεμία τροπὴ γίνεται ἐν τοῖς παρωχημένοις .
οἷον ἡ χέω ὦ ἡ χεοῖ οὖν ἡ χηκα ἡ χήκην ἡ χησά .
ἰζάω ἰζάοι ἰζάκα ἰζάκην ἰζάσα . ὑβρίζω .
ὑβρίζοι ὑβρίκα ὑβρίκην ὑβρίσα . ὠφέλειω ὦ .
ὠφέλεοι οὖν ὠφέλικα ὠφελήκην ὠφελήσα . Ταῦ-
τα τοὶ καὶ ἀμεταβόλοι προσήγοράται ὡς μὴ τρέ-
πόμενα . Εἰ δὲ τὸ ῥήμα ἀρχεῖται ἀπὸ φωνήεν-
τος μεταβολικοῦ ἢ τῶν τρεπτῶν δηλοῦν ὅτι . α ε
ο , γίνεται τροπὴ ἐν τοῖς παρωχημένοις ἐν χρόνῳ
κὼ αἰχνοῖν καλοῦμεν . καὶ ἢ μὲν ἀρχεῖται δὲ τὸ
τοῦ α τρέπεται κοινῶς τὸ α ἔς η . οἷον ἀγνύω ἢ
γνύοι ἡ γνυκα ἡ γνύκην ἡ γνύσα . ἐξαίρεται τὸ ἀνθέσ-
σω ἀνθεστοῖ καὶ ἀνδίζομαι ἀνδίζόμενῳ , διὰ τὴν
ἑταλληλίαν τῶν δύο ηη καὶ αὐτὸ πρῶτον . αἷον ἰγα
μὴ σωματώσῃ τῶ ἡοι . καὶ αἷα τὸ ἀκούω . αἷον ἰ
γα μὴ σωματώσῃ τῶ ἡοι τῶ ἑποράομῳ .
Εἰ δὲ δὲ τὸ τοῦ ε ἀρχεῖται ὁμοίως τρέπεται τὸ ε
ἔς η . οἷον ἐλεέω ὦ ἡλέεοι οὖν ἡλέηκα ἡλέηκην

ἡλένοσθ· πλῆντων σεσημειωμένων· ἐν οἷς μένον
 τὸ ε· προσλαμβάνει καὶ ἰ· οἷον ἔχω ἔχομ· ἔτω
 ἔφομ· ἔλω εἴλωμ· ἐθήκω ἔθήκημ· ἔπομαι ἔ-
 πόμω· ἔάω ὦ ἔδομ ὦμ· ἐστῶ ἔστίωμ· ἐρῶ
 ἔρωμ· ἐρῶμ ἔρτωμ· ἔλκω εἴλκομ· ἔλ-
 κύω εἴλκυμ· ἐρύω ἔρνομ· ἐθίζω ἔθιζομ· ἔθω
 ἔθωθ· ἔω εἴμαι· ἐργάζομαι ἔργαζόμην·
 εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ο, τρέπεται τὸ ο μικρὸν ἔς ω·
 μέγα· οἷον ὀνομάζω ὀνόμαζομ· ὀνόμακα ὀνο-
 μάκημ· ὀνόμασα· παρὰ ποιητῆς δὲ τὰ τοιαῦτα
 ἀναζητῶν ἔτε ἀπρεπτα μένουσι διὰ τὸ μέτρον ἔ-
 θῆ· ἰωρική· οἷον ἀκούσεμ ἀντὶ ἡκούσεμ· ἔλαυνεμ
 ἀντὶ ἡλαυνεμ· ὀνόμηνεμ ἀντὶ ὀνόμηνεμ·

Πρὶ τοῦ ἀττικῶν παρακείμενον·

ὅτε δὴ τὸ ῥήμα ἀρχεται ἀπὸ τῶν μεταβολικῶν
 τούτων φωνηέντων, οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσιν ἴδιον
 παρακείμενον ἐν ῥηϊτικῶν καὶ παθητικῶν καὶ μέ-
 σον· τὰ ἀρκτικά δύο γράμματα τοῦ ἐρετώτος
 προστιθέντες τῷ κοινῷ παρακείμενῳ· καὶ τῷ τρί-
 τῳ συλλαβῶν συστέλλουτες· οἷον ἀκούω ἡκούκα
 κοινῶς καὶ ἀκήκοα ἀττικῶς· ἀλφῶ ἡλφθα κοι-
 νῶς καὶ ἀλήλφθα ἀττικῶς· ἐλάθω ἡλάθα κοι-
 νῶς καὶ ἐλήλυθα ἀττικῶς· μέσος παρακείμενος
 ἐνέγκω ἡνεγκάκοινῶς καὶ ἐνήνοχα· ττικῶς·
 ὀμῶ ὠμωκα κοινῶς καὶ ὀμώμοχα δ' ττικῶς· ὁ-

λένω ὦ ὠλεκα καὶ ὀλώλεκα . ὀρύσσω ὠρυχα καὶ ὀ
 ρώρυχα . ὀλλω ὦλα μέσος παρακήμενος καὶ δ'
 ττικῶς ὀλωλα . ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς .
 οἶον ἤλθην αἰθέλην . ἐν ἐνίοις δὲ μόρον
 προστίθεασιν ε . οἶον ὤσμαι ἔωσμαι . ὠνιμαι ἔω-
 νιμαι ἔωνόυμαι ἔωνούμην . ὠρακα ἔωρακα ἔω-
 ρων . ἀγῶσα ἀγέωσα . τὸ δὲ ζωένκε καὶ ἔφτε ποι-
 ητικά . ἀρῆται δὲ καί τινα ὦν ἐς τρίτη συλλαβὴ ὅν
 συτέλλεται . οἶον ἀριρα . ἔλθιδα . ἀλάλημαι .
 Πρὶ τῶν ἀπὸ δίφθόγων ἀρχομένων ῥημάτων .
 εἰ δὲ ἀπὸ δίφθόγου ἀρχεται τὸ ῥημα , ἢ ἀπὸ τρε-
 πῆς ἢ ἀπὸ ἀτρέπτου . ἢ μὲν ἀπὸ ἀτρέπτου δηλο-
 γότι α ἢ ου , ὅνδε μία τροπὴ γίγνεται . οἶον ἄ-
 δω ἄδον καὶ ἡνδον ἀττικῶς . ἢ κάζω ἢ κάζον
 οὐρέω ὦ οὐρεον ου . ἢ δὲ ἀπὸ τρεπῆς δηλογότι
 αι αι οι , γίγνεται ἐς αὐτὴν τροπὴ τῶν μεταβολῶ-
 κῶν φωνηέντων . ἢ μὲν ἀπὸ τοῦ αι τρέπεται τὸ α
 ἢς η καὶ τὸ ι ὑπογράφεται . ὅθεν καὶ τὸ η δίφθο-
 γός ἐστι κατὰ χρηστικὴν . οἶον αἶρω ἥρον ἥρκα ἥρ-
 κην . ἢ δὲ ἀπὸ τῆς αι τρέπεται τὸ α ἢς η οἶον
 αἰλέω ὦ . ἡνλεον ου ἡνληκα ἡνλήκην ἡνλησα
 ἢ δὲ ἀπὸ τῆς οι τρέπεται τὸ ο μίχρον ἢς ω μέ-
 γα καὶ τὸ ι ὑπογράφεται . ὅθεν καὶ τὸ ω δίφθο-
 γός ἐστι κατὰ χρηστικὴν . οἶον οἰκίφρω ὠκίφρον ὠ-
 κτῆρα . τῶν τῶν σεσημειωμένων ἀτρέπτων οἶον

οἰῶμαι οἰώθην· οἰμῶ οἰμῶσθ· οἰγῶ οἰγῶσα· οἰγίζω
οἰγισθ· οἰτρῶ οἰτρῶσα· οἰωγίζομαι οἰωγισάμην
οἰωγοσκοπῶ οἰωγοσκοπέω· οἰωγοπολῶ οἰωγο-
πόλῶσα· οἰακίζω οἰακισθ· οἰακογομῶ οἰακο-
γόμῶσα· οἰακοτροφῶ οἰακοτρόφῶσα· ἐγὼ δὲ
καὶ τὸ οἰδαίνω καὶ οἰκουρῶ ἐσημείωσαμτο·

Πρὶ τῶν ἀπὸ συμφώνων ἀρχομένων ῥημάτων·
ἔστι δὲ ἀπὸ συμφώνου ἀρχεῖται τὸ ῥῆμα, ὅταν αἰ-
τιατικὸς καὶ ἀορίστος πρῶτος καὶ δῶτερος προσλα-
μβάνουσιν ε· ὅτερ συλλαβικῶς ἀξιοῖται καλοῦ-
μεν· οἷον γράφω ἔγραφε·

Πρὶ παρακείμενον καὶ τότε ἀναδίπλωσιν ἀξίται
ὅτε δὲ ὁ παρατιατικὸς τούτων ἀρχεῖται ἀπὸ μα-
κρᾶς θέσεως, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀρχεῖται καὶ ὁ παρακί-
μενος· οἷον ἐφθόρον ἐφθάρκα· ἐσθόρον ἐσθάρκα
ὅτε δὲ ἀρχεῖται ἀπὸ βραχέως ἢ κοινῆς, ἀναδί-
πλωσιν ἀξίται ὁ παρακείμενος διὰ τοῦ συμφώνου
τοῦ ἐφεσώτος· οἷον εἵνπτον τέτυφα· ἔλεγον λέ-
λεχα· ἔλεβον λέλεφα· ἔγραπον γέγραφα· ἔλν-
φον γέλυφα· ἔπλωον πέπλυκα· πλῶτων ἀρ-
χομένων ἀπὸ τοῦ γη καὶ γη· οἷον γηγρίζω ἐγνώ-
ρίζον ἐγνώρικα· γηγορέω ὦ ἐρηγόρικα· διὰ τὰρ
κακοφωνίαν οὐκ ἀναδίπλωσιν ἀξίται· καὶ τῶν
ἀρχομένων ἀπὸ ρ οἷον ῥητοράω ἐρρήτοράκα·
ῥατίζω ἐρράτικα· τὸ δὲ ῥερυντωμένα καὶ ἄλλα

ποιητικά. καὶ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ διπλῶν 2.
3 4. οἷον ζῶ' ἐζηκα. ζέω' ἐξεκα. τάλω' ἐταλ
κα. τὰ δὲ ἀπὸ δασέων θ φ χ. ἀρχόμενα
ἀναδιπλασιάζονται μὲν. Τρέπονται δὲ τὰ δασέα
ᾗς φίλα. ὡς τὸ θ ᾗς τ Τρέπεται οἷον θεωρέω ὡ
τεθεώρηκα. τὸ φ ᾗς π οἷον φωνέω ὡ πεφώνη
κα. τὸ χ ᾗς κ οἷον χωνάω κεχώνηκα. ὅτε
δὲ ὁ ἐρεσὺς ἀρχεται ἀπὸ τοῦ λ ἢ μ, οἱ ἀπτικοὶ
ποιοῦσιν ἰδίον παρακείμερον ἐκβολῇ τοῦ πρώ
του λ καὶ πλεομασῶ τοῦ ἰ οἷον λήβω λήφω λέ
ληφα κοινῶς καὶ ἔληφα ἀπτικῶς. λήχω λήξω
λέληχα καὶ ἔληχα. μέρομαι μερούμαι μέμαρ
μαι καὶ ἔμαρμαι ὅθεν ἔμαρμένη.

Πρὶ ὑπερωσιτέλικον.

Ὁ ὑπερωσιτέλικος δὲ προσλαμβάνει τὸ ε αὔξη
σιν οἷον γέγραφα εἰεγράφη. τέτυφα εἰετύφη.

Πρὶ τῆς αὔξεως τῶν σωθέων ῥημάτων.

Τούτων οὕτως ἐχόντων δὲ εἰδέναι ὅτι ὅτε αἱ
προθέσεις οὐδὲν πλέον τοῦ ῥήματος σημαίνουσιν
ἐν τῇ σωθέσει, γίγνεται ἐκ σωήθης αὔξησις ἐν τῇ ἀρχῇ
τοῦ ῥήματος πρὸ τῆς προθέσεως. οἷον ἐμέπω ἦρε
πον. καθάδω ἐκάθαδον. καθαίρω ἐκαθαίρον.
ὅτε δὲ πλέον αὐτοῦ σημαίνουσι, γίγνεται ἐκ αὔξησις
μετὰ τὴν πρόθεσιν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ῥήματος. οἷον
παρακύνω παρήκονον. ἐπομνύω ἐπώμνονον.

ἔπαυω ἔτηνω· κατὰ γράφω κατ' ἐγγραφον· ἐ-
 π' ἑτέλλω ἐπέτελον· ἐν τούτοις δὲ ἑσβ'χομένης
 τῆς αὐξήσεως ἀποβάλλεται τὸ φωνήεν τῆς προθέ-
 σεως· τὰ δὲ ἀρχόμενα ἀπὸ προθέσεων ἔθ' ἀ-
 π' ἰκῶ ἔξωθεν ποιοῦσιν τὴν αὐξήσιν οἷον ἀντίβολῶ
 ὠτίβολου· ἀμφισβῆτω ἡμφισβήτω· τὸ δὲ ἐμα-
 χῶ ὠώχλω· καὶ ἀγορθῶ ὠώρθω· καὶ ἀνέχα-
 μα ὠεσχόμω· καὶ παροίγω ἑπαρώγω καὶ πε-
 παρώκηκα· διπλῆν τὴν αὐξήσιν ποιοῦσιν·
 ἔτι ἐρίατα ἀπὸ τοῦ δυς καὶ ἀ ἀρχόμενα ἑσώ-
 θεν αὐξάνουσιν οἷον δυσαττίσω δυσητίσω· δυ-
 σαρεσῶ δυσηρέσω· ἀορκῶ ἀώρκω· ἀργε-
 τῶ ἀηργέτω· ἀαγγελίζομαι ἀηγγελισάμω·
 τούτων οὕτως ἑρημέγων σχηματίζετον ἀν' ἑν·
 καὶ τοὺς χρόνους ἑδ' ἰκῶς κατ' ἴσας καμύνας ἀγαλ-
 καοτάτους ἐκδοῖον·

Πρὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων·

Ἀπὸ τοῦ τύπῳ· Ὁ παρατατικός ἐν πῶν τρο-
 πῇ τοῦ ω ἑς ον προστίθεμένου τοῦ ε τῆς αὐξήσε-
 ως· ἢ ἀπὸ τοῦ τύπου τος ἐκβολὴ τοῦ τος καὶ
 προσθέσθαι τοῦ ε φυλάττει δὲ πάντα τοῦ ἐρεσῶ-
 τος·

Πρὶ παρακείμενου·

Ὁ παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μέλλοντος τροπῇ τοῦ ω
 ἑς α καὶ τοῦ ψ ἑς φ ὅθεν ὅτε ὁ μέλλων τὸ ψ ἔ-
 χει ὁ παρακείμενος τὸ φ· ἔχει δὲ τὴν αὐτὴν παρα-

λήγουσιν τῷ μέλλοντι· ὅσον τὴν ψω τένυφα· γρά-
 ψω γέγραφα· ποιήσω πεποίηκα· δώσω δέδω-
 κα· πλὴν τῶν δισυνλλάβων ῥημάτων τῆς πέμ-
 πτης συζυγίας τῷ ε παραληγόντων· ταῦτα γὰρ
 τὸ ε τοῦ μέλλοντος ἔς α τρέπονσιν ἐν τῷ παρα-
 κείμενῳ· ὅσον κέρω κέρω κέκαρκα· σφῆρω σφῆ-
 ρω σφαρκα· σέλλω σελῶ ἔσταλκα· κλέψω κλεψῶ
 ἔκτακα· καὶ χωρὶς τῶν δισυνλλάβων τῆς πρώτης
 καὶ δατέρας συζυγίας τῶν βαρυνόντων· ταῦτα
 γὰρ τρέπονσιν τὸ ε ἔς ο ἢ εἰς ἀπτικήν· ὅσον λέσω λέ-
 ξω λέλεχα κοιμῶς καὶ λέλοχα ἀπτικῶς· πλέ-
 κω πλέξω πέπλεχα κοιμῶς καὶ πέπλοχα ἀ-
 πτικῶς· τέμνω τέμψω πέτεμφα κοιμῶς καὶ
 πέτομφα ἀπτικῶς· βρέχω βρέξω βέβρεχα καὶ
 βέβροχα· Πᾶς δὲ παρακείμενος ἔς κα μα-
 κρὰ παραλήγων, ἢ ἀποβάλλει τὸ κ συσέλλει
 πλὴν παραλήγουσαν ἢ εἰς ἰωνικῶ· ὅσον ἔστακα ἔ-
 στα· βέβηκα βέβαα· τέθνηκα τέθναα· δέδοι-
 κα δέδισα· γέγηκα γέγαα· Πρὶ τοῦ μέσου·
 Ὁ μέσος παρακείμενος τέτυπα διὰ π· πρὶ οὗ ἰ-
 στέον ὅτι ὅτε ὁ ἐμεσὺς διέμενος ἀπλοῦ συμφώνου
 ἐκφέρεται, διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος παρακίμε-
 νος· ὅσον λέσω λέλεγα πῆβω πέποιθα· λήπω λέ-
 λοιπα· ὅτε δὲ ὁ ἐμεσὺς διὰ δύο συμφώνων ἐκ-
 φέρεται, τότε ὁ μέσος παρακείμενος φυλάττει τὸ

σύμφωνον τοῦ ῥηματικῶν ὅπως ἀπὸ τοῦ ἐμεσῶ-
τος παράγεται· ὅιον ἀπὸ τοῦ κλέπτω κλοπὴ τὸ
ῥηματικόν, ὁ μέσος παρακείμενος κέκλωτα· ἀ-
πὸ τοῦ τύνπτω τύνπτος· μέσος παρακείμενος τέτυ-
τα· βλάπτω βλάβη βέβλαβδ· μέσος παρα-
κείμενος ὅς καὶ ἀπὸ τοῦ βλάβω γίγνεται· ἡ δὲ τὸ
ῥηματικόν δύο σύμφωνά ἔχῃ ἐκ τοῦ ἐμεσῶτος,
φυλάττῃ αὐτὰ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος· ὅιον ἀ-
πὸ τοῦ ρέγκω ρόγκος ὁ μέσος παρακείμενος ἔρρο-
γκα· ὅτε δὲ ὁ ἐμεσῶς λήγων ἔς ζ ἢ ἔς δύο αὖ
ἔς ζ τὸν μέλλοντα ποιεῖ, τότε ὁ μέσος παρακεί-
μενος τὸ γ ἔχῃ· ὅιον κράζω κρᾶζω κέκραγα·
πλήσσω πλῆζω πέπληγα· ὅτε δὲ ὁ ἐμεσῶς ἔς
ζω λήγων, ἔς σ τὸν μέλλοντα ποιεῖ, τὸ δ ὁ μέ-
σος παρακείμενος ἔχῃ· ὅιον φράζω φράσω πέ-
φραδα· ὅτε δὲ ὁ ἐμεσῶς καθαρῶς τροφέρεται
καὶ ὁ μέσος παρακείμενος ὁμοίως· ὅιον ἀκόνω ἢ
κονα κοινῶς καὶ ἀκήκοα ἀτίκῶς· Παραλή-
γουσαν δὲ τὴν αὐτὴν ἔχῃ ὁ μέσος παρακείμενος·
τῷ πρώτῳ παρακείμῳ· ὅιον τέτυφδ τέτυπδ
πέπληχα πέπληγδ· γέμνηκδ γέμνηδ· ὅτε δὲ
ἀρεθὴ εἰς δύσσυλλάβῳ μέλλοντι, ἡ μὲν μόνη,
τρέπεται ἔς ο ἐν τῷ μέσῳ παρακείμῳ· ὅιον λέ-
ζω λέλογα· τέζω τέτοκα· γένω γέγονα· σφῶ ἔ-
σφορδ· φθερῶ ἔφθορδ· εἰ δὲ μετὰ τοῦ ι ἐν δὲ

φθόγῳ δ, ὁμοίως τὸ ε τρέπεται ἄς ο καὶ τὸ ι
 προσγράφεται. οἷον πῆθω πῆσω πῆσκα πῆσοι
 θα. ἔδω ἔσω. ἔκα. οἶδα. ἔκω ἔζω οἶκα καὶ
 ἀπτικῶς ἔοικα. Τὰ δὲ δισύνλλαβα ἄς ἐν λ τη
 ροῦσιν τὸ ε καὶ ἐν ῥῳ μέσῳ παρακχμέγῳ. οἷον μέ
 λω μελῶ μέμελα καὶ μέμηλα. Τροπῇ τοῦ ε ἄς η
 ὅθεν μεμνηῶς. Τελῶ τέτελα. ὅτε δὲ ὁ ἐφεστὼς διὰ
 δύο ἀμεταβόλων ἐκφέρεται τότε ὁ μέσος παρακχ
 μένος τὸ α ἔχῃ. οἷον κάμῳ κέκαμα. Τέμῳ τέτα
 μα. ὅτε δὲ ὁ ἐφεστὼς τῇ α διφθόγῳ παραλήψῃ
 τρέπεται τὸ α ἄς η ἐν ῥῳ μέσῳ παρακχμέγῳ
 καὶ τὸ ι ὑπογράφεται. οἷον φάγῳ πέφηνα. χαί
 γῳ κέχηνα. μάλῳ μάμηνα δαίῳ δαΐδνα.
 ὅτε δὲ ὁ μέλλων πρὶ τοσούλλαβῇ τοῦ ἐφεστῶτος,
 τότε καὶ ὁ παρακχμέμος τοῦ μέσου παρακχμέ
 γου. οἷον δυνῶ δυνήσω δεδούπηκα δέδου
 πα. κτυῶ κτυπήσω ἐκλύπηκα ἐκλυπα. ἀγῶ
 γῶ ἀγωγήσω ὠώγηκα ἠήωγα. ἔτι πολλάκις
 οἱ αὐτοὶ ἄς οἱ πρῶτοι παρακχμέμοι καὶ μέσοι. οἷον
 γέγραφα ἔληφα. Πρὶ ὑπρωσιτέλικον.
 Οὐπρωσιτέλικος ἀπὸ τοῦ παρακχμέμου τροπῇ
 τοῦ α ἄς η προστεθέντος καὶ τοῦ ε τῆς αὐξήσε
 ως. οἷον τέτυφα ἔετύφη τέτυπα ἔετύπη. Φυ
 λάττονσιν δὲ πάντα τὰ τοῦ παρακχμέμου.

Πρὶ ἀορίστον πρῶτον.

Ὁ πρῶτος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ πρώτου μέλλοντος
τροπῆ τοῦ ὄς α ὄιον τύτῳ ἐτύτῃ. ἔχῃ δὲ
τύτῳ αὐτῷ παραλήγουσα τῷ μέλλοντι. καὶ ἡ φύ
σις μακρὰ παραλήγει ὄιον ἐποίησα. ἡ θέσις ὄιον ἐ
πλεξα. ἡ φύσις καὶ θέσις ὄιον ἠμῃτα. ἡ θέσις πα
ρὰ ποιηταῖς ὄιον ἐέλεσα. ἔχῃ δὲ τελικὰ ἡμίφω
γα ἐπῆα. τ. ὄιον ἐτύτῃ. ζ. ὄιον ἐλεξα. σ. ὄιον
ἐποίησα. λ. ὄιον ἐσῆλα. μ. ὄιον ἐμῆμα. ν. ὄιον
ἐμῆγα. ρ. ὄιον ἐσῆρα. φυλάτῃ δὲ ἀπὸ τοῦ σύμφω
ρον τοῦ μέλλοντος. ὄιον λέξω ἐλεξα. ποιήσω
ἐποίησα. σεσημῶτα τὸ ἔδωκα. ἔβηκα. ἠνέγκα
ἠκα. ἔπα ἔξω τοῦ καμόρος. τὸ δὲ ἔζον ἀπὸ ἱ
κομβοιωτῶν τροπῆ τοῦ κ ὄς ζ ὡς πρὸς τὸ ἔζασιν
ἀπὸ ἔκασιν.

Σημῶσι δὲ καὶ τοὺς τῆς πέμπτης συζυγίας ἀορί
στους πρώτους φύσις μακρὰ παραλήγουτας. ὅ
τε ὁ μέλλων αὐτῶν πρῶτος ὄς ἔχῃ ε ὁ ἀόριστος
προςλαμβάνει ἰ ὄιον νεμῶ ἐμῆμα. πρῶτος ἔσῆρα
σελῶ ἐσῆλα. φθερῶ ἐφθῆρα. ὅτε δὲ τὸ α μό
ρον ἔχῃ ὁ μέλλων, τρίτῃ αὐτὸ ὄς η ὁ ἀόριστος. ὄ
ιον ἔαλῳ ἐήηλα. ἀλαλῳ ἠήηλα.

Ὅτε δὲ τὸ α ἀπὸ τῆς α διφθόγγου τοῦ ἐμεσῶτος
ὁμοίως τρίτῃ ὄς η ἡ φυλάτῃ αὐτὸ μακρὸν ὄιον
φαίγω φαγῶ ἐφηγα. χάγω χαγῶ ἐχῆσα. σημαί
γω σημαγῶ ἐσήμῆσα καὶ ἐσήμαγα. καὶ ἐθέρμαγα.

καὶ ἐχλίσματα τοῦ μακροῦ ὄντος.

Πρὶ δαΐτερου ἀορίτου.

Ὁ δαΐτερος ἀορίτος ἔς οὐ λήγῃ οἶον ἔνυτον. Φυ-
λάτῳ τὸ σύμφωνον τοῦ μέσου παρακήμενον.
Ὅσα οὖν ἤρηται ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀορίτου
δαΐτερου ῥηθήσεται. ὅτε ὁ ἐμεσὺς δι' ἐγὼς ἀπλοῦ
συμφώνου ἐκφέρεται διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος
παρακήμενος καὶ δαΐτερος ἀορίτος. οἶον λήπω
λέλοιπα ἑλίπω. ὅτε δὲ ὁ ἐμεσὺς διὰ δύο συμ-
φώνων ἐκφέρεται, δι' οὗ τὸ ῥηματικὸν ἐκφέρεται,
διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος παρακήμενος καὶ δαΐ-
της ἀορίτος. οἶον σκάπτω σκαφὴ ἑσκαφα ἑ-
σκαφον. βλάπτω βλάβη βέβλαβα ἑβλαβον.
ὅτε δὲ ὁ ἐμεσὺς ἔς ζω ἢ ἔς αὐτὴν λήγων, ἔς ζ τὸν
μέλλοντα ποιῇ, ὁ μέσος παρακήμενος καὶ δαΐτε-
ρος ἀορίτος τὸ γ' ἔχουσι. οἶον κράζω κράζω κέ
κρατα ἑκρατον. ὀρύσσω ὀρύζω ὀρυγα ὀρυγον.
ὅτε δὲ ὁ ἐμεσὺς ἔς ζω λήγων ἔς σω τὸν μέλλον-
τα ποιῇ, τὸ δ' ὁ μέσος παρακήμενος καὶ δαΐτε-
ρος ἀορίτος ἔχουσι. οἶον φράζω φράσω πέφρα-
δα ἑφραδον. ὅτε δὲ ὁ μέσος παρακήμενος καθα-
ρῶς προφέρεται, ὁμοίως καὶ ὁ ἀορίτος οἶον ἤκου-
α ἤκουον. ἔτι ὅτε ὁ δαΐτερος ἀορίτος ἀπὸ βα-
ρυτόνου θέματος γιγόμενος ἰσοσυλλαβῇ τῷ πρῶ-
τῳ οἶον ἔνυτα ἔνυτον. ἤκουσα ἤκουον. ἀπὸ δὲ

πρῖσσω μένου γιγόμενος, ἐλαττοῦται οἷον δυν-
πῶ ἐδούπησα ἐδούπων· μυκῶ ἐμύκησα ἐμν-
κομ· χραίσμῳ ἐχραίσμῃσα ἐχραίσμομ· ὀλίσσῳ
ὀλίσσῃσα ὀλίσσῃσιν· κλυτῳ ἐκλυτῃσα ἐκλυτῃσιν·
ἠρωγῳ ἠώγησα ἠήγωμ· ἔτι ὁ δ' ἄτερος ἀορί-
στος δῖσύνλλαβος καὶ ὑπὲρ δῖσύνλλαβος ἔτε ἀπὸ-
βαρυντόν· ἔτε πρῖσσω μένου θέματος γίγεται,
βραχυκαταληκτὴ διχρόνῳ παραλήξῳ· οἷον ἔτυ-
πων ἐγραφομ ἐλίπων· καὶ ἔμ' ἐστὶν αὖ δῖφθο-
γος ἢ αὖ ἐν τῷ ἐρεσῳτι, ἀποβάλλεται τὸ ὑ' αὐ-
τῆς ἐν τῷ δ' ἄτέρῳ ἀορίσῳ οἷον φάξω ἐφυξῳ· τὰ
χω ἔτυχῳ· ἐλάβῳ ἠλυνθῳ· τῶν ἔπαον· ὁμοί-
ως ἔ' ἐστὶν ἔ' ἀποβάλλεται τὸ ι οἷον λήξῳ ἐλι-
πων· τήθῳ ἐτίθῳ· ὀφέλω ὠφελῳ· ἔτι ἔ' ἐ-
στὶν αὖ οἷον φαίγω ἐφαγομ· καίω ἔκαομ· δάω ἐ-
δαομ· ἔδ' ἐστὶν ἢ τρέπεται ἔς αὖ οἷον λήβῳ ἐ-
λαβομ· τήθῳ ἔπαβομ· λήχῳ ἐλαχομ· φήγῳ ἐ-
φαγομ· δήκῳ ἐδακομ· ὅτε δὲ ὁ μέσος παρακί-
μενος τὸ αὖ ἐχθ' ἀπὸ ἐρεσῳτος δύνῳ ἀμετάβολα
ἐχομτος γιγόμενος, ὁμοίως καὶ ὁ δ' ἄτερος ἀορίστος
τὸ αὖ ἐχθ' οἷον κάμῳ κέκαμα ἔκαμομ· δάμῳ
δέδαμα ἔδαμομ· τάμῳ τέταμα ἔταμομ· ὅτε
δὲ ἐν δῖσύνλλαβοις ἐρεσῳσὶν ἀρεθῇ τὸ εὖ ἡμόγομ
ἢ μετὰ τοῦ ἰ ἀμεταβόλου προηγουμένου ἢ ἐπι-
φερομένου ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος τρέπεται τὸ εὖ ἔς αὖ

ἐν τῷ δάτερω ἀορίστῳ οἷον σέλλω ἔσταλον· τέμω
 ἔταμον· δέρω ἔδαρον· πέρθω ἔπραθον καὶ ἔπαρ
 θον· δέρκω ἔδρακον καὶ ἔδαρκον κλέπτω ἔκλα
 πτον· πλέκω ἔπλακον· τρέπω ἔτραπον· τρέ
 φω ἔτραφον· βρέχω ἔβραχον· κέρω ἔκαρον·
 φθέρω ἔφθαρον· σφέρω ἔσπαρον· Τούτων οὕτως
 ἐχόντων, ἄρῳται ἀορίστοι δάτεροι ἀπὸ τριῶν
 μένων μακροκαταληκτικόντες, οἷον χρασμῷ ἔ
 χρασμον· ὀλίστῳ ὀλίστον· βλαστῷ ἔβλαστον·
 ἀλαλκῷ ἠλαλκον· ἁμαρτῷ ἠμαρτον· δουντῷ ἔ
 δουντον· ἀγωγῷ ἠγωγον· καὶ εἰς ἀπὸ βαρύνό
 νων οἷον ἔπτον· εἶλον· εἶλκον· ἔδον· ἠκον· ἔ
 ρον· ἠλθον· ἠγον· ἠγεγκον ἔπληγον σωματικῶς
 ἔπлагον δὲ ψυχικῶς ἔπεφνον·

Πρὶ τοῦ μέλλοντος πρώτον·

Ὁμέλλων πρώτος ἀπὸ τοῦ ἐμεσῶτος· καὶ σωάρ
 χεται αὐτῷ· οἷον γράφω γράφω· λείω λέζω· τὰς
 αὐτὰς συλλαβὰς ἔχων· τὰ δὲ ἔς ἐν λ λήγοντα
 βαρύντογα τριτίοντα μέλλοντα ποιοῦσιν· οἷον
 μέλω μελήσω· θέλω θελήσω· ὀφείλω ὀφείλῃσω·
 ἔτι τὸ αὐξω αὐξήσω ποιεῖ καὶ ἔφω ἐφήσω·
 καὶ ἀλέξω ἀλεξήσω· ὅτι παρὰ τοῖς παλαιοῖς
 πρὶ σπώμενα ὄντα, οἱ ἀβλαστοὶ βαρύντογα τε ποίη
 κασι· φυλάττονσι μέντοι τῶν τῶν τριῶν μένων
 κλίσιν· ἔτι πάντα τὰ τριῶν σπώμενα οἷον ποιῶ

ποιήσω· βοῶ βοήσω· χρυσῶ χρυσώσω· Τὰ
ἄς μὲ δέ Τωσαντίον πάσχωσιν ἐν τῷ μέλλοντι· οἷ
ον ἴσημι ἴησω· δίδωμι δώσω· Φυλάτῃ δὲ ὁ
μέλλοντι παραλήγουσαν τοῦ ἰδίου ἐνεσῶτος
οἷον ἱράφω ἱράφω· λήψω λήψω· πλῶ τῶν τῆς
τέμπεως συζυγίας τῶν βαρυτόνων· ταύτης γὰρ
οἱ μέλλοντες ἀποβάλλουσιν ἐν ἀμετάβολον ἢ τὸ
ι τῆς διφθογούῃς τῶν παραλήγουσαν αὐτῶν
βραχέων ποιήσωσιν· οἷον φάλλω φάλλω· βά-
λλω βαλῶ φάινω φαίω σφάινω σφαιῶ καὶ πλήν
τῶν σεσημειωμένων· τλῶ τλάσω· ῥῆω ῥάσω
χῆω χάσω· τνῆω τνάσω· οἱ γὰρ τούτων μέλ-
λοντες προσλαμβάνουσιν υ ἀπὸ ἀρχαίων ἐνεσῶ-
των γινόμενοι· τλάω· ῥάω· χάω· τνάω·
ἔτι καὶ τὸ καύω καύσω· καὶ κλαίω κλαίωσω· ἢ
ἀπὸ τοῦ καύω καὶ κλαίω· ἢ ὅτι τῶν ἀθλωμάτων
ἐκβαλλόμενων τὸ ι τοῦ ἐνεσῶτος καὶ καὶ κλαί-
ω λεγόμενων πλεονάζει τὸ υ ἐν τῷ μέλλοντι·
ἔτι οἱ ἀθλωμαῖοι ἐπὶ τῶν ἄς ζω βαρυτόνων ὑπερ-
δισυλλάβων βραχύτῳ ἢ ἐχόμενων· ἀποβολῇ τοῦ
σ πρὶ ἀσώμενον μέλλοντα ποιοῦσιν· οἷον γομίζω
γομίσω κοινῶς γομίω ἀττικῶς· κομίζω κομίσω
κομίω· ἀγωνίζομαι ἀγωνίσομαι ἀγωνιῶμαι·
βαδίζομαι βαδίσομαι βαδιῶμαι·

Πρὶ μέλλοντος δατέρου.

Ὁ δατέρος μέλλοντι πῶ πρὶσώμενος ἀπὸ τοῦ
δατέρου ἀορίστον. ὅθεν καὶ τὸ σύμφωνον αὐτοῦ
ἀφ' φυλάτῃ. σωάρχειται δὲ τῷ πρώτῳ μέλλοντι
καὶ πρὶ μέντων ἐνεργητικῶν ἰκανῶς. ἔνν δὲ πρὶ
τῶν παθητικῶν λείωμεν.

Πρὶ σχηματισμοῦ τῶν παθητικῶν.

Ὁ ἐρεσὼς τύπῳμαι ἀπὸ τοῦ τύπτω τροπῇ τοῦ ὦ
μεγάλου ὅς ο μικρὸν καὶ προσθέσθαι.

Πρὶ παρατατικού.

Ὁ παρατατικός ἀπὸ τοῦ ἐνρρητικῶν παρατατι-
κοῦ προσθέσθαι μη οἶον ἔνυπτον ἔνυπτόμην. τίθεται
δὲ τοῖς ἀρχομένοις ἀπὸ συμφώνων ἐ αὖξήσις. οἱ
ἀπτικοὶ δὲ αὖξήσιν ἐπ' αὖξήσθαι ποιοῦντες, ἡβουλό-
μην ἀπ' ἡβουλόμην. καὶ ἡδωάμην ἀπ' ἡδωά-
μην. καὶ ἔτι ἡμελον ἀπ' ἡμελλον λέγουσιν.

Πρὶ παθητικῶν παρακείμενον.

Ὁ παθητικός παρακείμενος ἀπὸ τοῦ ἐνρρητικῶν
τροπῇ τοῦ φα ὅς μαι οἶον τέτυφα τέτυμμαι.
ὅτε δὲ ὁ ἐνρρητικός πρὸ τοῦ α φ ἔχῃ, ὁ παθητι-
κὸς λήγων ἀφ' ὅς μαι πρὸ τοῦ μ, λαμβάνῃ καὶ
ἔτρου μ. οἶον γέγραφα γέγραμμαι. τέτυφα τέ-
τυμμαι. ὅτε δὲ ὁ ἐνρρητικός ἔχῃ χ, ὁ παθητι-
κὸς προσλαμβάνῃ γ οἶον πέπλεχα πέπλεγμαι
ὅτε δὲ ὁ ἐνρρητικός ἔχῃ κ εἰ μὲν μακρὰ παρα-

ληΐς ἀπὸ τριώμενον θέματος ὦν, ὁ παθητικὸς
οὐδὲν προσλαμβάνει· οἷον ποιῶ πεποίηκα πε-
ποίημαι· βοῶ βεβόηκα βεβόημαι· ἡ δὲ βραχὺ
απαραλήγει, ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει σ' οἷον
τελῶ· Τετέλεκα Τετέλεσμαι· ἔτι ὅτε ὁ ἥς κα-
παρακείμενος ἀπὸ βαρυτόνου θέματος γίνεται
τῆς τρίτης καὶ τετάρτης συζυγίας, ὁμοίως ὁ πα-
θητικὸς προσλαμβάνει σ' οἷον πῆθω πέποικα
πέπθον· λακτίζω λελάκτικα λελάκτισμαι
οἱ δὲ τῆς πέμπτης συζυγίας ἀπὸ τῶν ἥς λω καὶ
ρω γινόμενοι, πρὸ τοῦ μ φυλάττονσι τὸ ἀμετά-
βολον· φάλλω ἔφαλμαι· σῆρω ἔσαρμαι· τὰ
δὲ ἥς ρω ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος τρέπουσι τὸ γ' ἥς
γ' ἐν τῷ ενεργητικῷ παρακείμενῳ ἐπιδὴ τὸ γ' πρὸ
τοῦ γ' ἢ κ' ἢ ζ' ἢ χ' ἥς γ' τρέπεται· οἷον μῖάγω
μεμίαγκα· μολύνω μεμόλυγκα· τοῦτο δὲ τὸ τρα-
πὲν γ' ἀπὸ τοῦ γ', τρέπεται κοινῶς ἥς μ' ἐν τῷ
παθητικῷ παρακείμενῳ· οἷον μεμίαγκα μεμίδ-
μμαι· μεμόλυγκα μεμόλυμμαι· οἱ δὲ ἀπτικοί
τὸ μ' ἥς σ' τρέποντες· μεμίασμαι καὶ μεμόλυσ-
μαι λέγοντας· τῶν δὲ τῆς ἑκτῆς συζυγίας πα-
ρακείμενων, οἱ μὲν προσλαμβάνουσι σ' οἷον σβέ-
ω ἔσβεσμαι· ζέω ἔξεσμαι· κελᾶω κεκέλασμαι
κρούω κέκρουσμαι· οἱ δὲ, οὐκ οἷον βασιλάω βα-
βασιλάμμαι· ἂν δὲ ὁ παθητικὸς παρακείμενος

ἀπὸ τῶν ἔς ω γινόμενος, τὴν αὐτὴν παραλήγου-
 σαν ἔχον τῶ ἐν ῥηϊτικῷ οἷον τέτυφα τέτυμμα.
 πεποίηκα πεποίημα. τέπεκα τέπεσμα.
 πλὴν τῶν ἀπὸ διουλλάβων τῆς πρώτης καὶ δά-
 τήρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων. οὗτοι γὰρ ἀνα-
 λαμβάνουσι τὴν παραλήγουσαν τοῦ ἐφεσώτος
 ἥτις τρέπεται ἔς ο μικρὸν ἐν τῷ ἐν ῥηϊτικῷ πα-
 ρακείμενῳ ὡς ἔρηται ἔθδ ἁπτικῷ. οἷον λέγω λέ-
 λοχα λέλεγμαι. κλέπῃω κέκλοφα κέκλεμμαι
 καὶ κέκλαμμαι ἔρηται. καὶ ἔτι πλὴν τῶν ἔχον-
 των τὸ ρ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου. τούτων γὰρ
 οἱ παθητικοὶ παρακείμενοι τρέπονται τὸ ε ἔς α
 οἷον σρέφω ἔστρεφα ἔστραμμαι. Τρέφω τέθραμμαι
 τρέπω τέτρεφα τέτραμμαι. σείσμενται τὸ βρέ-
 χω βέβροχα βέβρεγμα. καὶ ἔτι δέδωκα δέδο-
 μαι. Πρὶ ὕψωσι τέλικον.

Ὁ ὑψωσι τέλικος ἀπὸ τοῦ παρακείμενου τροπῇ
 τοῦ μα ἔς μω. προσλαμβάνει δὲ τὸ ε αὐξη-
 σιν ὡς τῷ καὶ ὁ ἐν ῥηϊτικῷ φυλάττειν πάντα τὰ
 τοῦ παρακείμενου. οἷον τέτυμμα ἔτετύμω. γέ-
 γραμμαι ἔεγράμω.

Πρὶ παθητικοῦ πρώτου ἀορίστου.

Ὁ παθητικὸς πρῶτος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ παθητι-
 κοῦ παρακείμενου τροπῇ τοῦ μα ἔς θω λήγων
 αἰ ἔς θω. καὶ ἔ μέν ὁ παρακείμενος ἀρχεται ἀπὸ

φωνήεντος ἢ διφθόγῃον σωαρχεῖται αὐτῷ· οἷον ὠ-
πλίσμα ὠπλίστω· ἡ δὲ ἀρχεῖται ὁ παρακείμε-
νος ἀπὸ συμφώνου, ἀποβάλλει ὁ ἀόριστος τὸ σύμ-
φωνον τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ· οἷον πεποίημαι ἐ-
ποίησω· τέτυμμαι ἐτύφω· καὶ τὸ ἀρεθὲν σύμ-
φωνον πρὸ τοῦ μ τοῦ παθητικοῦ παρακείμενον
φυλάττει· οἷον κέκαρμαι ἐκάρω· ἐφαλμαι ἐ-
φάλω· ἐξέσμαι ἐξέσω· πλὴν ἡμὲς ἔν μ ἢ ἰ
ὅτε γὰρ ἀρεθῇ μ ἀπὸ τοῦ φ μεταβληθὲν τρέπει
αὐτὸ ἄς τὸ φ οἷον τέτυμμαι ἐτύφην· γέγραμμαι
ἐγράφη· ὅτε δὲ τὸ γ ἀπὸ τοῦ χ μεταβληθὲν
τρέπει αὐτὸ ἄς τὸ χ οἷον λέλεγμαι ἐλέχην· τὸ δὲ
ἐμολύβην καὶ ἐμίανην ἔχει διὰ τὴν ἐπιφοράν
τοῦ θ· τὴν αὐτὴν δὲ παραλήγουσαν ἔχει ὁ ἀόρι-
στος τῷ παθητικῷ παρακείμενῳ οἷον τέτυμμαι ἐ-
τύφην· πεποίημαι ἐποίηην· πλὴν τοῦ ἀρῆμαι
ἀρέην· ὅθεν καὶ ἀρείης· καὶ ἐπῆνμαι ἐπνήην
καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ αῖρῳ πρῖσσωμένων οἷον καθήρη-
μαι καθιρέην· ἀφῆρημαι ἀφιρέην· καὶ τῶν ἐχόν-
των τὸ ρ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνων καὶ τρεπόν-
των τὸ ε ἄς α ἐν τῷ παθητικῷ παρακείμενῳ·
οἷον ἐστραμμαι ἐσρέφην· τέτραμμαι ἐτρέφην·

Πρὶ παθητικοῦ δατέρου ἀορίστου·

Ὁ παθητικὸς δάτερος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητι-
κοῦ δατέρου ἀορίστου τροπῇ τοῦ ον ἄς ην· ὅθεν

Καὶ τὸ ἐκείνου φυλάττει συμφωνοῦ· οἷον εἴνπορ· ε
τύπω· ἐβλαβον· ἐβλάβω· ἐφθαρον· ἐφθάρω·
ἔσταλον· ἐστάλην· Πρὶ μέσου ἀορίστου α·
Ὁ μέσος πρῶτος ἀορίστος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ
πρώτου προσθέσει μω· οἷον εἴντα· εἴντάμην· ἐ
γραφα· ἐγραψάμην· Πρὶ μέσου ἀορίστου β·
ἔτι ὁ μέσος ἀορίστος δάτερος ἀπὸ τοῦ δατέρου
προσθέσει μη· οἷον εἴντορ· εἴντόμην· ἐγραφορ· ἐ
γραφόμην· Πρὶ μέσου μέλλοντος πρώτου·
Ὁ μέσος μέλλων πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ τρο
πῆ τοῦ ω ὅς ο μικρὸν καὶ προσθέσει μα· οἷον
τύτω· τύτομαι· γράτω· γράτομαι·

Πρὶ μέσου μέλλοντος δατέρου·

Ὁ μέσος μέλλων δάτερος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ
δατέρου μέλλοντος τροπῆ τοῦ ω ὅς ου καὶ προ
σθέσει μα· οἷον τυπῶ· τυποῦμαι· ψαλῶ· ψαλοῦ
μαι· σφρῶ· σφροῦμαι· ἔτι ὁ μέτ' ὀλίγον μέλλων
ἀπὸ τοῦ δατέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ πα
ρακλιόμενον· οἷον τέτυται· τετύτομαι· τετύτη· τε
τύτῃται· Καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτύφθην ἀορίστου πρώ
του μέλλων πρῶτος τυφθήσομαι· τυφθήσῃ· τυφθή
σεται· καὶ ἀπὸ τοῦ εἴντη ἀορίστου δατέρου, μέλ
λων δάτερος τυπθήσομαι· τυπθήσῃ· τυπθήσεται·

Πρὶ τῶν βαρύνοντων συζυγίων·

Τούτων οὕτως ἐσχηματισμένων, ῥητέον ἅν' ἔστι

καὶ πρὶ τῶν βαρυτόνων συζυγίῳ· ἃς ἐξ ὄντων
κατὰ τοὺς παλαιούς· ἃς τις τέσσαρας ποιεῖσθαι, ὅντι
ἀν' ἀμάρτοι. Τούτων πρώτη ἐστὶν ἡ πρότον ὦ
β' ἢ π' ἢ φ' ἢ π' ἔχουσα· οἷον λέβω· λέτω·
γράφω· κόπω· ὧν ὁ μέλλων πρότον ὦ τ' ἔχθ·
οἷον λέφω· λέφω· γράφω· κόφω· ὅ· παρακήμε-
νος πρότον α φ· οἷον λέλθφα· λέλθφα· ἴεγρα-
φα· κέκοφα.

Δατέρα.

Δατέρα ἐστὶν ἡ πρότον ὦ γ' ἢ κ' ἢ χ' ἢ κτ' ἢ ζ'^α
δύο ὡς ἔχουσα· οἷον λέγω· πλέκω· ἔχω· τίκω·
παίζω· ὀρύσσω· ὧν ὁ μέλλων πρότον ὦ ζ' ἔχθ·
οἷον λέξω· πλέξω· ἔξω· τέξω· πάζω· ὀρύξω·
ὅ· παρακήμενος πρότον α τὸ χ' ἔχθ· οἷον λέλει-
χα· πέπλεχα· ἔχχα· τέτεχα· πέπαιχα· ὠρυχα·
Δὲ δὲ ἡ δέξαι ὅτι ὅσα τῶν ἔς ζω ῥημάτων ποι-
οῦσιν τὸν μέλλοντα ἔς ζω τῆς δατέρας ἔστωσαν
συζυγίας· ὅσα δὲ ἔς σκω τῆς τρίτης· διακρίνου-
μεν δὲ αὐτὰ οὕτως· Τὰ ἔς ζω ὑπὲρ δισύλλα-
βα ἔς σ τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν· οἷον δαγέζω
δαγέσω· συνρίζω· συνρίσω· βαδίζω· βαδίσω· κου-
φίζω· κουφίσω· ἐλπίζω· ἐλπίσω· λακτίζω· λα-
κτίσω· ἐτοιμάζω· ἐτοιμάσω· δεσπόζω· δεσπόσω·
ἁρμόζω· ἁρμόσω· ἁρπάζω· ἁρπάσω· χωρίζω· χω-
ρίσω· οἰμώζω· οἰμώσω· σπυρίζω· σπυρίσω· αιάζω· αιά-
σω· στεγάζω· στεγάσω· ὀλολύνζω· ὀλολύνσω· ἀλαπάζω·

ἀλατῶζω· θρυλλίζω θρυλλίζω· Τὰ δὲ διόν
 λαβα ποτὲ μὲν ᾗς ζω τὸν μέλλοντα ποιούσιν·
 οἷον πᾶζω πᾶζω· καὶ πᾶσω ἀπτικῶς· κράζω
 κράζω· σφάζω σφάζω· ποτὲ δὲ ᾗς σω οἷον κτί
 ζω κτίσω· φράζω φράσω· τρίζω τρίσω· ἴζω
 ἴσω· ἔτι τὰ ᾗς δύο αὐτὰ ἀπτικῶς διὰ δύνα
 τι γράφονται ᾗς ζ τὸν μέλλοντα ποιούσιν· οἷον
 ορύσσω καὶ ορύττω ορύζω· μύσσω καὶ μύττω μύ
 ζω· πλύνω μὲν σεσημειωμένων· ᾗς ἐν τὸν μέλ
 λοντα ποιούσιν· ἀτὴς τρίτης ἔσονται συζυγίας
 οἷον πλάσσω καὶ πλάττω πλάσω· ὅθεν ἔπλα
 σα· ἀόριστος πρῶτος· ἐρέσσω ἐρέσω· ἱμάσσω ἱ
 μάσω· ἱμάσσω ἱμάσω· πᾶσσω πᾶσω· λάσσω λά
 σω· λάσσω λάσω·

Τρίτη.

Τρίτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ω δὴ ἢ θ ἢ δύο τῇ ἢ ζ ἢ
 δύο αὐτὰ καθαρὸν ἔχονσα· οἷον ἄδω· πλήθω
 ἀγνύττω· φράζω· πλάσσω ἀκούω· ὧν ὁ μέλλων
 πρὸ τοῦ ω τὸ σ ἔχει· οἷον ἄσω· πλήσω· ἀγνύσω
 φράσω· πλάσω· ἀκούσω· ὁ παρακείμενος πρὸ
 τοῦ α καὶ ἔχει· οἷον ἤκα· πέπληκα· ἤμυκα· πέ
 φρακα· πέπλακα· ἤκονκα· Καὶ τὰ πρὶς αὐ
 μενα δὲ καὶ ἔτι τὰ ᾗς μὴ ᾗς καὶ τὸν παρακί
 μενον ποιούσι·

Σημείωσι δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀγνύω ἐγένετο ἀγνύτω· ἔ
 περτα ἀγνύττω ἀπτικῶς· καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρύνω ἀρύν

τω καὶ ἀρύντω· ὅθεν καὶ ἔς σὺ τὰ τοιαῦτα τὸν
μέλλοντα ποιούσι· Τετάρτη·

Τετάρτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ὦ τὰ τέσσαρα ἀμετάβο-
λα· λ μ ρ ῥ ἔχουσα· ὅιον φάλλω· νέμω· κρί-
νω· σφῆρω· ὧν ὁ μέλλων πρῆσώμενος, πρὸ τοῦ ὦ
αὐτὸ τὸ ἀμετάβολον φυλάττων, συστέλλει τὴν πα-
ραλήγουσαν· ἀμετάβολον ἡ ἰ τῆς διφθόγῃς ἐκβά-
λλων· ὅιον φάλλω· νέμω· κρίνω· σφῆρω· ὅ παρ-
κείμενος πρὸ τοῦ α τὸ κ ἔχει καὶ πρὸ τοῦ κ τὸ
ἀμετάβολον· ὅιον ἔφαλκα· ἔσπαρκα·

Σημείωσι δὲ τὸ μετέμνηκα· προσλαμβάνον ἢ με-
νέμκα γὰρ ὠφθλεν ἤμα· ἀλλὰ διὰ τὸ κακὸ φω-
ρον προσετίθει ἢ· οὕτω καὶ τέμω τέμω· τετέμη-
κα· δέμω δέμω· δεδέμνηκα· βρέμω βρεμῶ βε-
βρέμνηκα· ἔτι σημεῖον ταῦτα ἔς γω διούλλα-
βα μὴ φυλάττοντα τὸ ἀμετάβολον ὅιον κρίνω κρί-
νω κέκρικα· πλώω πλωῶ πέπλωκα· ἐν δὲ
τῷ μῖανω μῖανω μεμιάσκα καὶ μολώω μολυ-
νῶ μεμόλυκα· τρέπεται τὸ γ ἔς γ ἔτομέγον κ

Περὶ τῶν περῖσσωμένων·

Τούτων οὕτως ἡμετέρων καὶ περὶ τῶν περῖσσω-
μένων λέγωμεν· ὧν τριῶν ὀνσῶν, ἡ πρώτη διὰ
τοῦ εὖ τροφρομένη, ἐν τῇ παραληγουσῇ τοῦ μέ-
λλοντος τὸ ἢ τὸ ε ἔχει· ὅτε μὲν γὰρ ὁ ἔμεστος
μακρὰ παραλήγη, τότε καὶ ὁ μέλλων τῷ ἢ παρ-

λήγῃ· οἶον ποιῶ ποιήσω· ἄρῳ ἄρήσω· οἰκῶ οἰ-
κήσω· Τηρῶ Τηρήσω· ἀθλῶ ἀθλήσω· ἐξαίρῃται
τὸ ἀρκῶ ἀρκέσω· ρηκῶ ρηκέσω· αἰδῶ αἰδέσω
αἰμῶ αἰμέσω· ὅθεν καὶ ἐπαμῶ ἐπαμέσω· παρὰ
δὲ τοῖς παλαοῖς αἰνήσω καὶ ἐπαμνήσω· ὅθεν καὶ
Ὅμηρος μῦθον ἐπαμνήσαμτες ὀδυσῆος θύοιο· ὅτε
δὲ ὁρμετῶς βραχὺ παραλήγῃ, τότε ὁ μέλλων
ποτὲ μὲν τὸ ἢ ἐχθ' οἶον φίλῳ φίλήσω· γοῶ γοήσω
ποτὲ δὲ τὸ ε· οἶον τε λῶ τελέσω· καλῶ καλέσω·
ὀλῶ ὀλέσω· ἐγῆοι δὲ ἀμφοτέρῳ ἔχουσιν· οἶον φο-
ρῶ φορήσω καὶ φορέσω· πομῶ πομήσω καὶ πο-
ρέσω· φρομῶ φρομήσω καὶ φρομέσω· τὴν δὲ πα-
ραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος φυλάττει ὅπως παρακί-
μενος καὶ ὑπὲρ σωτὴρ λῆκος καὶ ἀόριστος· ἐν πάσῃ
συνζυγία πρῖπται μένῃ· Δατέρα·

Ἡ δατέρα διὰ τοῦ αω προφερομένη, ποτὲ μὲν
τὸ α ποτὲ δὲ τὸ ἢ ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλ-
λοντος ἐχθ' οὕτω· τὰ δὲ α καθαρόν προηγου-
μένον ε ἢ ἰ διὰ τοῦ ασω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν
οἶον ἐῶ ἐάσω· θεῶ θεάσω· ἀγῶ ἀγιάσω· ἐρυθρι-
ῶ ἐρυθριάσω· ἀλλοιῶ δὲ ἀλλοιήσω ἰωγῆκον·
ἔτι τὰ παραληγόμενα τῷ ο· οἶον ἀκροῶ ἀκρο-
άσω· ἐξαίρῃται τὸ βοῶ βοήσω· γοῶ γοήσω· ἀ-
λοῶ ἀλοήσω καὶ ἀλοάσω· ἔτι τὰ δὲ ρω ὑπὲρ
μορσύνλλαβα μὲν προηγούμενον συμφώνον, οἶον

πρῶ πτεράσω· φρυῶ φυράσω· Γηρῶ Γηράσω· ζυ
 ρῶ δὲ ζυρῆς· Ἐτί τὰ ᾗς λω ὑπερμοροσύλλα
 βατῶ ε παραληγόμενα· οἷον γελῶ Γελάσω· ἑ-
 λῶ ἑλάσω· Ἐτί τὰ ᾗς ρω καὶ λω μοροσύλλα
 βα μὴ ποιούντα παρὰ ἴωγα ᾗς μι· οἷον δρῶ δρά
 σω· κλῶ κλάσω· φλῶ φλάσω· θλῶ θλάσω·
 Τὰ δὲ παραληγόμενα τῶ ν διὰ τοῦ ἦσω τὸν μέ
 λλοντα ποιούσιν· οἷον ἐγνῶ ἐγνήσω· λυνῶ λνή-
 σω· δύνω δνήσω· Ἐτί τὰ ᾗς λω μόνη ἢ μετὰ
 συμφῶνον κατὰ σύλληψιν ᾗς τε κατὰ διάτασιν·
 οἷον συλῶ συλήσω· κραπαλῶ κραπαλήσω·
 χολῶ χολήσω· μελαγχολῶ μελαγχολήσω· ἀσ-
 χολῶ ἀσχολήσω· ὁμοκλῶ ὁμοκλήσω· ποδα-
 γρῶ ποδαγρήσω· ἐξερεῖται τὸ χαλῶ χαλάσω·
 ἰλῶ ἰλάσω· Ἐτί τὰ ᾗς ρω καὶ λω παρὰ ἴωγα
 ᾗς μι ποιούντα· οἷον χρω χρῆμι χρήσω· τρω
 τρῆμι τρήσω· πλῶ πίπλημι πλήσω· τλῶ·
 τλῆμι τλήσω· Ἐτί τὰ ᾗς ἄλλο συμφῶνον λή
 γοντα· οἷον σμῶ σμήσω· κρῶ κνήσω· ζῶ ζήσω
 γῆκῶ γῆκήσω· κυβρῆμῶ κυβρῆνήσω· τιμῶ τίμή-
 σω· ἡβῶ ἡβήσω· τρυφῶ τρυφήσω· Τρυφῶ τρυ-
 γήσω· διψῶ διψήσω· σιῶ σιγήσω· σῶπῶ σῶ-
 πήσω· παῶ παήσω τὸ ἀκολουθῶ· παῶ δὲ παά-
 σω τὸ ἀπασῶ·

Τρίτη·

Τρίτη ἐστὶν ἡ διὰ τοῦ οω προφρομένη ἐν τῇ πα

ραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ ὦ μέγα ἢ ὁ μικρὸν
ἔχῃ. ὅσα μὲν οὖν τῶν ῥημάτων ἔχουσι προεπι-
κείμενον ῥηματικόν, τῶ ὦ μεγάλῳ παραλήγου-
σιν ἐν τῷ μέλλοντι· οἷον χρυσὸς χρυσῶ χρυσώσω
ἄργυρος ἄργυρῶ ἄργυρώσω· ἴψος ἴψῳ ἴψῶ-
σω· χθρ χθρῶ χθρώσω· πῦρ πῦρῶ πῦρώσω·
στέφανος στέφανῶ στέφανώσω· ὀρθὸς ὀρθῶ ὀρθώ-
σω· σρεβλὸς σρεβλῶ σρεβλώσω· κακὸς κα-
κῶ κακώσω· ταπεινὸς ταπεινῶ ταπεινώσω.
Ὅσα δὲ οὐκ ἔχουσιν παραλήγουσιν τῶ ὁ μικρῶ· οἷ-
ον ὁμῶ ὁμόσω· ἄρῳ ἄρόσω· ὀγῶ ὀγόσω.
Τούτων οὕτως ἄρημένων τέσσαρες ἑσὶ καὶ αὐτῶν
ἑξ μὴ ὦν ἐκ πρώτης τὸ ἢ ἔχῃ ἐν τῇ παραληγούσῃ
τοῦ ἐν ῥηματικῷ ἐνεστώτος καὶ μέλλοντος καὶ ἀο-
ρίστου· οἷον τίθημι θήσω ἔθηκα· τὸ δὲ τέθηκα καὶ
ἔτεθηκα διὰ δ διφθόγῳ γράφεται ἔθη βοιωτι-
κῶ· καὶ ἐξ δατέρας δέ τὸ ἢ ἔχῃ· οἷον ἴστημι ἴη-
σῶ ἔστησα· ἔστακα δὲ ὅτι παρακείμενος καὶ οὐχ ἔ-
στηκα ἑξ διαφοράν τοῦ ἔστηκα ἀπὸ τοῦ ἔστηκα γι-
γομένου· καὶ ἔτι οὐ πρῶτον τέλειος ἔστακα· Ἡ δὲ
τρίτη τὸ ὦ μέγα· οἷον δίδωμι δώσω δέδωκα
ἔδεδωκα ἔδωκα· Ἡ δὲ τέταρτη τὸ υ φιλόμ οἷ-
ον ζάγνυμι· Ἡμεῶς δὲ ἐν τούτοις δύο· ἐν
μὲν ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι ἐκ πρώτης συλλαβῆς τοῦ ἐνε-
στώτος ἀφαιρᾷται· οἷον τίθημι θήσω· ἴστημι ἴησω

δίδωμι δώσω. ἔτρω δέ ὅτι ἐν τοῖς παθητι-
κοῖς συτίλλεται ἡ παραλήγουσα οἷον τίθημι τίθε-
μαι. ἵστημι ἵσταμαι. δίδωμι δίδομαι. ζάμνυμι
ζάμνυμαι. Ἀλλὰ πρὶ μέν τούτων ὡς οἶοντε ἦν
ἡμῖν σωτὴ ὁμῶς καὶ ὠφελίμως τοῖς ὁσαύγουκοῖς
ῥηταί. ἐν δὲ τῷ πρὶ ῥήματος δατέρω βιβλίῳ
διαζοδικώτατα ῥηθήσεται.

Πρὶ τῶν ῥημάτων τῶν μέχρι παρατατικού
κλίνομένων.

Τὰ διὰ τοῦ ἀγω ῥήματα βαρύνονται μέχρι τοῦ
παρατατικού κλίνονται. οἷον λαμβάνω ἐλάμ-
βατον. μαρθάνω ἐμαρθαστον. λαμβάνω ἐλάμθα-
στον. ἔτι τὰ διὰ τοῦ αἶω καὶ ἔω καὶ νῦν. οἷον
ἀμυνάθω ἡμυνάστον. φλεγέθω ἐφλέγεστον. μυνύθω
ἐμυνύστον. ἔτι τὰ ὅς βω ἔχοντα πρὸ τοῦ β
σύμφωνον ἢ ε. οἷον ῥέμβω ἐρεμβον. σέβω ἐσεβον
ἔτι τὰ ὅς σκω οἷον ἀρέσκω ἡρεσκον. πῖ πρᾶ-
σκω ἐπίπρασκον. χωρίς τοῦ θνήσκω θνήζω. καὶ
ἀλύσκω ἀλύζω. τὸ δὲ διδάζω οὐκ ἀπὸ τοῦ δι-
δάσκω ἀλλ' ἀπὸ τοῦ διδάχω. ἔτι τὰ διὰ τοῦ
φγω ὑπὲρδισύλλαβα οἷον ἐρέφγω ἡρέφγον. φάγω
ἐφάφγον. ἔτι τὰ διὰ τοῦ φω παραίωγα ἀπὸ
ἐμεσῶτος ἢ μέλλοντος οἷον ἀπὸ τοῦ κίχω κίχφα
ἐκίχφον. Τελῶ Τελέφω ἔέλφον. ἀπὸ τοῦ βρώσω
βρώσφα ἐβρώσφον. πολεμήσω πολεμῶφα. ὅτω

ὁφθαλμῶ. ἔτι τὰ διὰ τοῦ νοῦ ὑπὲρ δισύλλαβα τοῖς
 οὐκ ἔχοντες μὴ παραλείψω. καὶ ἔτι τὰ ἀπ' αὐτῶν
 παραγόμενα. ὅσον πηγνύω πηγνυμί. ὁμνύω ὁ
 μνυμί. ὀλνύω ὀλνυμί. ἔτι πάντα τὰ τῆς πέμ-
 πτης συζυγίας κατὰ παλαιὸν τῶν πρώτων συλλα-
 βῶν διπλασιάζομένων ἔχοντα. ὅσον μαρμαίρω ἔ-
 μαρμαυρον. μορμύρω ἐμόρμυρον. ἔτι τὰ πρὸ
 τοῦ ω δύο σύμφωνα ἔχοντα κατ' ἐπιπλοκῶν.
 ὡν τὸ δαίτερον ἀμετάβολον ἔστι. ὅσον μέμβλω. ὁ
 φλω. ἔγρω. δάκνω. ἔτι τὰ ἔς ω καθαρὸν τῆ
 γ διφθόγῳ παραληγόμενα. ὅσον ὁπῶ ἀγῶ.
 ἔτι τὰ ἔς δω. πρὸ τοῦ δ γ' ἔχοντα. ὅσον κυλί-
 νω. ἀπείρω.

ΠΕΡΙ ἈΝΤΩΝΥΜΙΩΝ.

α' ἑτωνυμία ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν ἀπὸ ὁνό-
 ματος παραλαμβανόμενον. Τῶν δὲ
 ἑμῶν, πρωτότυπος. ἑδὲ, κλητικὴ. ἑδὲ,
 δεκτικὴ. ἑδὲ, ἀπαφορικὴ. ἑδὲ, σωθῆτος.
 Παρέπονται δὲ αὐτῇ τέσσαρα. γένος. ἀριθμὸς.
 πῶσις. πρὸς ὧν.
 Πρὶ πρωτοτύπων. τοῦ πρώτου προσώπου.
 Ἐγὼ. ἐμοῦ. ἐμοί. ἐμέ / ἐμὲ / ἐμῶν / ἐμῶν.
 ἐμῶν. ἐμῶν. τοῦ δαίτερον προσώπου.
 Σὺ. σοῦ. σοί. σέ / σφῶ. σφῶν / ὑμῶν. ὑ-
 μῶν. ὑμῶν. τοῦ τρίτου προσώπου.

90
ὅς· οὐ· οἱ· εἰ / σφεῖ· σφῖν / σφεῖς· σφῶν· σφίσι·
σφᾶς· Πρὶ κτητικῶν·

Κτητικὰ δὲ ἀπὸ τῶν πρώτου τύπων παραγόμε-
ναι οὕτως· ἐμός· σός· ἐός· πατήρ· σφωτήρ·
ἐμέτρος· ὑμέτρος· σφέτρος· αἱ τριγενῶς κλί-
νοῦται· ἐμός· ἐμῆ· ἐμόν· σός· σή· σόν· καὶ αἱ
μεν ἀρσενικὰ καὶ οὐδέ τρεκα κατὰ τὴν τετάρτην
κλίνονται κλίσιν· αἱ δὲ θηλυκὰ κατὰ τὴν δατέ-
ραν· Πρὶ δεικτικῶν·

Δεικτικὰ δὲ δύο· οὗτος· ἐκεῖνος· τριγενῶς καὶ
αἷται κλινόμεναι οὕτως·

Οὗτος· τούτου· τούτω· τούτῳ· ὡς οὗτος / τούτω
τούτοις· ὡς τούτω / οὗτοι· τούτων· τούτοις· τού-
τους· ὡς οὗτοι·

Αὕτη· ταύτης· ταύτη· ταύτῃ· ὡς αὕτη / ταύτα·
ταύταις· ὡς ταύτῃ / αἷται· τούτων· ταύταις· ταύ-
τας· ὡς αἷται·

Τοῦτο· τούτου· τούτω· τοῦτο· ὡς τοῦτο / τούτω
τούτοις· ὡς τούτω / ταῦτα· τούτων· τούτοις· ταῦ-
τα· ὡς ταῦτα·

Ἐκεῖνος· ἐκείνου· ἐκείνη· ἐκείνης· ἐκεῖνο· ἐκεί-
νον·

Πρὶ ἀναφορικῆς·

Ἀναφορικὴ δὲ μία τριγενῶς κλινόμενη ὥδε·

Αὐτός· αὐτοῦ· αὐτῷ· αὐτῷ / αὐτῷ· αὐτοῖς / αὐτοῖ
αὐτῶν· αὐτοῖς· αὐτοὺς· Αὕτη· αὐτῆς· αὐτῇ· αὐτῇ

αὐτὰ. αὐταῖν / αὐταῖ. αὐτῶν. αὐταῖς. αὐτὰς. Αὐ-
τὸ. αὐτοῦ. αὐτῷ. αὐτὸ. αὐτῶ. αὐτοῖν / αὐτὰ. αὐ-
τῶν. αὐτοῖς. αὐτὰ. Ἰδίον δὲ ταύτης ἐστὶ πρό-
σωπος σημασία αὐτὸς γὰρ ἀπ' ἐγὼ. σὺ. ἐκείνος

Πρὶ σωθέτων.

Σωθεῖοι δὲ τρεῖς ὀνομαστικὰς οὐκ ἔχονσαι.

Τοῦ πρώτου προσώπου.

Ἐμαυτοῦ. ἑμαυτῷ. ἑμαυτοῦ. Ἐμαυτῆς. ἑμαυτῇ.
ἑμαυτῶν. Ἐμαυτοῦ. ἑμαυτῷ. ἑμαυτὸ.

Τοῦ δαυτέρου προσώπου.

Σαυτοῦ. σαυτῷ. σαυτοῦ. Σαυτῆς. σαυτῇ. σαυτῶν.
Σαυτοῦ. σαυτῷ. σαυτὸ. Καὶ αἱ μὲν τοῦ πρώτου
καὶ δαυτέρου προσώπου μέχρι τούτου μόρον κλι-
νοῦται. αἱ δὲ τοῦ τρίτου καὶ πληθυντικῶς σωθέ-
τως τε ἅμα καὶ διηρημένως ὧδε. Τοῦ τρίτου.
Ἐαυτοῦ. ἑαυτῷ. ἑαυτοῦ / ἑαυτῆς. ἑαυτῇ. ἑαυτῶν.
Ἐαυτοῦ. ἑαυτῷ. ἑαυτὸ. Ἐαυτῶν καὶ σφῶν αὐτῶν
ἑαυτοῖς καὶ σφίσι αὐτοῖς / ἑαυτοῦς καὶ σφᾶς αὐ-
τοῦς. Πρὶ προθέσεων.

Πρόθεσις ἐστὶ μέρος λόγου ἀκλίτου προτιθέμενον
πάντων τῶν τοῦ λόγου μέρων καὶ ἐν τῇ σωθέσει
καὶ σωτάξει. Τῶν δὲ προθέσεων ὀκτώ καὶ δέ-
κα ὀνομάτων, ἑξήκοντι μορφοσύλλαβοι. ἐν. ἑς. ἐξ.
σὺ. πρὸς. προ. δύο δὲ καὶ δέκα δις σύλλαβοι
ἀνά. κατὰ. διὰ. μετὰ. παρὰ. ἀντὶ. ἐπὶ. πρὶ

ἄμφι· ἀπὸ· ὑπὸ· ὑπὲρ· ἀλλὰ πρὶ μέντης τοῦ
των σωτήξεως ἐν τῷ τέλει τῆς ἐπιτομῆς ἐροῦμεν

Πρὶ ἐπιρρήματων.

Ἐπιρρῆμα ἐστὶ μέρος λόγου· ἀκλίτον κατὰ ῥήμα
τος λεγόμενον ἢ ἐπιλεγόμενον. Τούτου δὲ τὰ
μὲν, καλοῦνται χρόνον· οἷον μῦν· τότε· αὖθις· τό
φρα· τέως· ἕως· πώϊκα· ἡνίκα· ἐπὶ τα μετέ
πρτα· σήμερον· αὐριον· χθές· ὃ καὶ ἐχθές λέγεται
πάλαι· ἀφ· Τὰ δὲ, τόπον· οἷον ἄνω· κάτω·
ἔξω· ἔσω· ἐνδομ· ἐγὼ· πούρω· ἐναντίον· χα
μὰ· ἐνθα· ὅθεν· ἐπέκεινα· μακρὰν· Τὰ δὲ,
ποιότητος· οἷον ἄ· καλῶς· ἐδέως· σοφῶς· κυ
νηδὸν· βοτρυνδὸν· ἀγελιδὸν· Τούτων δὲ ὅσα ἴ
γουνται ἀπὸ τῆς γενικῆς πληθυντικῆς, καὶ μεσότη
τος προσαγορεύονται· οἷον σοφῶς ἀπὸ τῶν σο
φῶν· καλῶς ἀπὸ τῶν καλῶν· Τὰ δὲ, ποσό
τητος· οἷον ἄπαξ· δις· τρίς· τετρακίς· πολλά
κίς· ὀλιγόκίς· Τὰ δὲ, ἀθροίσεως· οἷον ἅμα·
ὁμοῦ· συλλήβδην· ἀθρόως· Τὰ δὲ παρακελεύ
σεως· οἷον ἔα· ἄγε· φέρε· δάτε· Τὰ δὲ, δια
ρέσεως· οἷον ἄντα· χωρίς· δι' ἧ· Τὰ δὲ, ἐξα
ρέσεως· οἷον πάλιν· Τὰ δὲ, τάξεως οἷον ἐξῆς·
ἐφεξῆς· Τὰ δὲ, ὁμοιώσεως· οἷον ὡς· ὡς περ·
καθὰ· καθάπερ· Τὰ δὲ, ἀποστάσεως· οἷον ὥτε
Τὰ δὲ, συγκρίσεως· οἷον μᾶλλον ἢ τῶν·

Τὰ δὲ ἐπιτάσεως· οἷον λίσσιν· ἀγασ· πάνιν· μά-
 λισσιν· σφόδρα· Τὰ δὲ ἀνεχέσεως οἷον ἡρέμα-
 ζουσιν· Τὰ δὲ βεβαώσεως· οἷον δηλαδὴ· δὴ-
 τουνθεν· πάντως· οὕτως· ἢ· Τὰ δὲ καταφά-
 σεως· οἷον γὰ· Τὰ δὲ καλομώσεως· οἷον γν·
 μά· Τὰ δὲ ἀπομώσεως· οἷον μά· Τὰ δὲ
 ἀρνήσεως· οἷον οὐ· οὐδαμῶς· ἢ κίττα· Τὰ δὲ
 ἀπαγοράσεως· οἷον μή· μηδαμῶς· Τὰ δὲ ἐκ-
 κασμοῦ· οἷον ἴσως· Τάχα· Τυχόν· Τὰ δὲ ἐρω-
 τήσεως· οἷον ποῦθεν· ποῦ· πῶς· Τὰ
 δὲ δόξεως· οἷον ἰδού· ὡ· Τὰ δὲ κλήσεως·
 οἷον ὦ· Τὰ δὲ διασαφήσεως· οἷον οἷον·
 Τὰ δὲ θέσεως· οἷον ἀναγνώσεως· πλάσεως· Γρα-
 πῆσεως· ἰσῆσεως· Τὰ δὲ σχετλιασμοῦ· οἷον ὦ·
 ἰού· οἰμοι· φά· Τὰ δὲ θαυμασμοῦ· οἷον φά·
 βαβα· Τὰ δὲ ἐκπλήξεως· οἷον ᾠ· Τὰ δὲ
 θάσμοῦ· οἷον ᾠ· ᾠ· Παρέπειτα δὲ αὐτῷ
 ἔδος καὶ σχῆμα· Τὸ μὲν γὰρ πρωτότυπον οἷον
 γν· Τὸ δὲ· παράγωγον οἷον γν· καὶ τὸ μὲν ἀ-
 πλοῦν οἷον πάλαι· Τὸ δὲ σώθειον οἷον πρότα-
 λαι· Πρὶ σωδέσμων·
 Σωδέσμος ἐστὶ μέρος λόγου ἀκρίβους σωδέοντα·
 ἄλλα μέρη τοῦ λόγου ἔς διάνοιαν μετὰ τάξεως·
 Τούτου δὲ οἱ μὲν, συμπλεκτικοί· οἷον μὲν· Δέ-
 τε· καὶ· ἄλλα· ἅταρ· οἱ δὲ, διαζευκτικοί οἷον ἢ

81
ἦτοι. Οἱ δὲ σωαπτικοὶ· οἷον ῥ. ῥωρ. ῥδκ.
ῥδῆωρ. Οἱ δὲ παρασωαπτικοὶ· οἷον ἐπῥ. ἔ.
πῥωρ. ἐπῥδκ. ἐπῥδῆωρ. Οἱ δὲ αἰτιολογικοὶ
οἷον ἴνα. ὅφρα. ὅπως. ἕνεκα. οὕνεκα. γάρ. ὅ
τι. Διότι. Οἱ δὲ ἀπορηματικοὶ· οἷον ἄρδ
ῥτα. μῶν. μή. Οἱ δὲ συλλογιστικοὶ· οἷον ἄρδ
ἀλλὰ. ἀλλὰ μὲν. οὐν. τοίγῃ. τοιγάρτοι. τοιγα-
ροῦν. Οἱ δὲ παραπληρωματικοὶ· οἷον δκ. του
τοι. δῆτδ. πρ. τω. μὲν. αὖ. οὐν. γε. Οἱ δὲ
δωητικοὶ· οἷον ἄμ. Οἱ δὲ διακριτικοὶ· ῥτ' οὐν
ἔπιλεκτικοὶ· οἷον γοῦν. γε. Οἱ δὲ ἐπαρτιωμα-
τικοὶ· οἷον ὅμως. καίτοι. καίτωρ. ἔμψης.
Παρέπεται δὲ αὐτῷ σχῆμα. ὁμὲν γὰρ ἀπλούς,
οἷον ἐπῥ. ὁδὲ σῶθεις οἷον ἐπῥδκ. Τούτων
οὕτως ἐγνωσμένων, ἐπόμενον ἄν ῥῃ καὶ πρὶ ἄλ-
λων τῶν ἀναγκαίων ῥτῶν. καὶ πρῶτον πρὶ
τῶν ῥδωρτῶν παραλώγων.

Πρὶ τῶν ῥδωρτῶν παραλώγων.

Ἐιδητῶν παραλώγων ἐπὶ α. Πατρωνυμικόν.
Κτίτικόν. Συγκριτικόν. Ὑπερθετικόν. Ὑποκο-
ριστικόν. Παρώνυμον. Καρνηματικόν.

Πρὶ πατρωνυμικοῦ.

Πατρωνυμικόν ὄνομα κυρίως ἐστὶ τὸ ἀπὸ πα-
τρὸς ἐσχηματισμένον ὄν πατρὸς σημαίνον. οἷον
ἀπὸ τοῦ Πηλεὺς Πηλέως Πηλέδης ὁ Ἀχιλλεύς.

καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἀπο τοῦ παπποῦ λέγεται
οἶον αἰκὸς αἰκοῦ αἰκίδης ὁ αὐτός· τούτου δὲ
τὰ μέγ' ἀρσενικά τὰ δὲ θηλυκά· καὶ τῶν μέγ' ἀρσε
νικῶν τρεῖς καταλήξεις εἰσὶ· δης κοιμή· οἶον πη
λίδης· ὦν ἰωνικὴ οἶον πηλίδων· αἰδῖος οἶον ὑρ
ράιδιος· ὅτε δὲ ἑγενικὴ τοῦ ὀνόματος λήγει εἰς
ὡς ἢ εἰς οὐς ἢ εἰς ος, τότε εἰς ἰδης κοιμῶς σχη
ματίζεται τὸ πατρωνυκὸν οἶον πηλεὺς πηλέως
πηλείδης· καὶ κατὰ σωαίρεσιν πηλίδης· διμο
αθένης διμοαθέρους διμοαθηνίδης· ἀγαμέμνων
ἀγαμέμνορος ἀγαμέμνονίδης· ἔτι δὲ ἑγενικὴ
λήγει εἰς ου τῆς τετάρτης κλίσεως οὔσα, καὶ πα
ραληγομένη τῶν εἰς ἰδης σχηματίζεται τὸ πα
τρωνυμικὸν οἶον πρίαμος πριάμου πριαμίδης
τάυταλος ταυτάλου ταυταλίδης· εἰ δὲ αὐτὴ πα
ραλήγει τῶν εἰς αδης σχηματίζεται τὸ πατρων
υμικὸν· οἶον ἥλιος ἐλίου ἐλιάδης· ἔτι τὰ
τῆς πρώτης κλίσεως εἰς αδης σχηματίζουσι· οἶ
ον ἀμφας ἀμφον ἀμφάδης· ἰππότης ἰπποτόν· ἰ
πποτάδης· Πάν δὲ πατρωνυμικὸν παραλήγει
ἢ ἰ οἶον κρογίδης· ἢ εἰ διφθόγῳ οἶον πηλίδης
κατὰ σωαίρεσιν· ἢ α οἶον ἀμφάδης· ἢ οἱ διφθό
γῳ κατὰ σωαίρεσιν· οἶον παρθοίδης παρθοίδης
τῶν δὲ θηλυκῶν τρεῖς καταλήξεις εἰσὶν· ας· ἰς
νη· καὶ αὐτὰ μέγ' εἰς ας καὶ ἰς ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρ

σχηματίζονται ἀποβολῇ τοῦ δι' οἷον ἐ-
λίας ἀπὸ ἐλιάδης· πρίαμις ἀπὸ πριαμίδης·
ἐδ' ἔς γ' αὐλικῆς οὔσα, ἀπὸ τῆς γενικῆς σχημα-
τίζεται· οἷον ἄδραστὴν ἀπὸ τοῦ ἀδράστου· ἀκρι-
σιώην ἀπὸ τοῦ ἀκρισίωμος· Πρὶ κτητικῶν·

Κτητικὸν ὄνομα ἐστὶ τὸ κτησὶν τινὸς πράγματος
Δηλοῦν· Καταλήξας δὲ αὐτοῦ δύο· κος οἷον
μουσικός· α οἷον κυπριακός· υ οἷον θηλυκός·
καί τις οἷον ἀχίλλεος· οὐ παραλήξας ἔξ· ἰ οἷ-
ον λόγιος· ε οἷον ἐκτόρεος· φ οἷον ἐράκλεος· αι
οἷον ῥωμαῖος· οι οἷον ἀλλοῖος· ω οἷον πατρῷος

Πρὶ συγκριτικῶν·

Συγκριτικὸν ὄνομα ἐστὶ δι' οὐ σύγκρισις γίνεται
πρὸς ὁμοφυῆς καὶ ἑτεροφυῆς· Καταλήξας δὲ αὐ-
τοῦ δύο· ων ἀνώμαλος· οἷον μέζων βελτίων·
καί ερος κοινός οἷον πλουσιώτερος· φρονιμώτε-
ρος· σχηματίζεται δὲ ἀπὸ τῶν τριγενῶν ὀνομά-
των ὅσα τῶν τοῦ μάλλον ἐπίτασιν ἀναδέχονται
Ἀπὸ δὲ τῶν ληγόντων ἔς ος ἐκβολῇ τοῦ σ καὶ
προθέσει τοῦ τρος σχηματίζονται· οἷον πρῶτος
πρωτότερος· παλαιός παλαιότερος· ὠφέλιμος
ὠφελιμώτερος· φρόνιμος φρονιμώτερος· ἔτι
ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου τῶν ἔς ης διγενῶν· οἷον ἀλη-
θής ἀληθέστερος· ἀκριβής ἀκριβέστερος· ἀλνχής
ἀλνχέστερος· ἔτι ἀπὸ τῶν ἔς ων καὶ ἔς ἔς·

καὶ ἔστι οὗτος· οἷον σώφρων σώφρονος σωφρονέσθους
χαρίδης χαριέντιος χαριέσθους· ἔνουνος ἀγνούσε-
ρος· καὶ ἀπομέτοχης οἷον ἐρρώμενέσθους· ἔστι
ἀποτῶν ἔστι νῦν μὲ φυλαττομένου τοῦ σ· οἷον ἐξ
δύς ἐδύτρου· ὀξὺς ὀξύτρου· βαρὺς βαρύτρου
καὶ τὰ ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα· οἷον φέρτρου καὶ
βέλτερος· καὶ τὰ ἀπὸ προθέσεων καὶ ἐπιρρημά-
των οἷον ὑπέρτερος ἐγύτρου· Γνωτάστοι δὲ
γενική οἷον ὁ ἀχιλλεύς ἢ ἀνδρόφωτος ἀάντος·
καὶ ὁ αὐτός ἢ ἰσχυρότερος τῶν τρώων· καὶ τῇ δοτῇ
καὶ ὑπερβολῇ σημαίνουσιν· οἷον ὀκροῖστος ἢ
πλουσιώτερος κύρου ἐκατόν τετράκτοις·

Πρὶ ὑπερθετικοῦ·

ὑπερθετικὸν ὀνομασθὶ δι' οὗ ὑπερθεσις γίγνεται·
καταλήξει δὲ αὐτοῦ δύο· ταῖς τοῦ ἔστι τερος·
συγκρίτικοῦ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχηματίζομένη· οἷον
πρᾶος πρᾶότρου πρᾶότατος· φρόνιμος φρο-
νιμώτρου φρονιμώτατος· ἀκριβὲς ἀκριβέσθους
ἀκριβέστατος· χαριέστατος· ἀγνούστατος· ὑπέρ-
τατος· ὀξύτατος· καὶ ἔστι τοῦ ἔστι ων συν-
κρίτικοῦ ἀνώμαλος· οἷον καλὸς καλλίω κα-
λλίστος· κακὸς κακίω ἢ χήρῳ κακίστος·
μέγας μέζω μέγιστος· ἀγαθὸς βελτίω ἀρ-
ώ κρέττω ἀμέγῳ βέλτιστος· ἀρίστος· κράτ-
ιστος· πολὺς πλέω πλέιστος· ἡδὺς ἡδίω·

ἡδίστος. Ταχύς ταχίων ταχίστος. Μικρός μέ-
ων καὶ ἡπίων ἐλάττων ἐλάχιστος. ἐχθρὸς ἐχθί-
ων ἐχθίστος. Αἰσχροὺς αἰσχίων αἰσχίστος. Ῥα-
δαίως ῥάων ῥάτος. καὶ ὀφίλος φίλτερος φίλτα-
τος. σωπάζονται δὲ τὰ ὑπερθετικά γενικά. οἷον
ὁ Ὅμηρος ἐγένετο σοφώτατος πάντων τῶν ποιη-
τῶν.

Περὶ ὑποκοριστικοῦ.

Ὑποκοριστικὸν ὄνομα ἐστὶ τὸ μέωσιν τοῦ πρωτοῦ
του δηλοῦν. Τούτου δὲ τὰ μὲν ἀρσενικά. τὰ δὲ
θηλυκά. τὰ δὲ οὐδέτερα. ἀπὸ κυρίων καὶ προση-
γορικῶν παραγόμενα. Καὶ τῶν μὲν ἀρσενικῶν
καταλήξεις ὅσιν τέλει. ας οἷον κλωας. ων οἷον.
μωρίων. αζ οἷον λίθαζ. σκος οἷον ἀνθρωπίσκος
λος. οἷον πατίλος. Τῶν δὲ θηλυκῶν δύο. ις οἷ-
ον θεραπευαρίς. καὶ σκις οἷον παιδίσκη. Τῶν δὲ
οὐδετέρων παραλήξεις ὅκτω ὅς ον ληγόντων. γι
οἷον ὀφώριον. κι οἷον μεράκιον. δρι οἷον λογύ-
δριον. λλι οἷον μερακύλλιον. φι οἷον ζώνφιον.
χχι οἷον πολίχχιον. Πρὶ παρωνύμου.

Παρωνύμου ὄνομα ἐστὶ τὸ ἀπὸ ὀνόματος παραγό-
μερον. οἷον θέων ἀπὸ τοῦ θεός. τρύφων ἀπὸ τῆς
τρυφῆς. πλάτων ἀπὸ τοῦ πλάτης.

Πρὶ ῥηματικῶν.

Ῥηματικὸν ὁμοίως τὸ ἀπὸ ῥήματος παραγόμε-
ρον. οἷον γοήμων ἀπὸ τοῦ γεγόναι. καὶ φίλημων

ἄπο τοῦ πεφίλημαι.

Πρὶ τῶν ὑποπεπωκότων ἡδῶν τῶ ὀνόματι.
ἔτι τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν, κύρια καλοῦνται. οἷον
σκυράτης πλάτων. τὰ δὲ προσηγορικά.
οἷον ὁ καὶ ἡ ἀνθρωπος. παρθένος. τὰ δὲ ἐπίθε-
τα. οἷον ἀνδρῆς σοφός. τὰ δὲ πρός τι. οἷον
παῖρ γὺς δούλος δεσπότης. τὰ δὲ ὡς πρός
τι. οἷον γυῖς. ἡμέρα. θάνατος. ζῶν. τὰ δὲ ἐνρί-
κά. οἷον φρύνξ. πέρας. τὰ δὲ ἐρωτηματικά.
οἷον τίς. ποῖος. πόσος. πηλίκος. τὰ δὲ ἀό-
ριστα οἷον ὅστις. ὅποῖος. ὅπόσος. τὰ δὲ πρὶ
ληπτικά. οἷον δῆμος. χορός. ὄχλος. τὰ δὲ ἐ-
πιμερίζόμενα. οἷον ἑτῆρος. ἐκάτῃρος. ἑκάστος.
ἄλλος. μερίζονται δὲ τετραχῶς. ἥς ἐκ δύο ὡς
ἑτῆρος. δύο κατ' ἑμα ὡς ἐκάτῃρος. ἥς ἐκ πολ-
λῶν ὡς ἄλλος καὶ πολλοὶ κατ' ἑμα ὡς ἑκάστος.
τὰ δὲ πρὶ ἐκτικά. οἷον δαφνῶν κοίτων. τὰ
δὲ ὡς πρὶ ἐκτικά. οἷον ἀπαλειῶν κυκείων. τὰ
δὲ πεποιημένα οἷον φλοῖστος ροῖζος. τὰ δὲ
γενικά. οἷον ζῶν. φυτὸν. τὰ δὲ ἡδικά. οἷον
βούς. ἵππος. τὰ δὲ τακτικά. οἷον πρῶτος.
δάτῃρος. τὰ δὲ ἀριθμητικά. οἷον ἥς. δύο.
τρῆς. τὰ δὲ ἀπολελυμένα. οἷον θεός. λόγος.
ἄγγελος. τὰ δὲ μετουσιαστικά. οἷον πύριμος.
λίθινος. τὰ δὲ ὁμώνυμα. οἷον αἶας ὁ τὸν τελα-

μῶρος· καὶ ἄας ὁ τοῦ οἰλέως· Τὰ δὲ σωώγνυμα
ἔτε πολύνωμα· οἷον ἄορ· ζίφος· πάθην· μά-
χαρ· φάσσανον· Τὰ δὲ φρώγνυμα· οἷον μέλα
τέμνης· Τὰ δὲ διώνυμα· οἷον ἀλέξανδρος ὁ καὶ
πάρης· σκάμανδρος ὁ καὶ ζάμβος· Τὰ δὲ ἐτώ-
γνυμα· οἷον ἐμοσίχθων ὁ ποσειδῶν· καὶ φοῖβος ὁ
πόλλων· Πρὶ προσωδίων·

Προσωδία ἐστὶ τὰς ἐγγραμμάτων φωνῆς· ἢ τό-
μος πρὸς ὃν ἄδωμεν· Εἰσὶ δὲ προσωδία δέκα
ὥς ἐρήται καὶ διαροῦνται ἑς τέσσαρα· Εἰς τόμους
ἑς χρόμους· ἑς πνύματα· καὶ ἑς πάθην· Τό-
μοι ἑστὶ τρεῖς· ὀξεία· βαρεῖα· καὶ τρισημένω·
οἷς χρώμεθα ἐπὶ ταῖς λέξεσι· πᾶσα γὰρ λέξις ἐ-
πιδέχεται τόμον ἕνα· ἢ ἐν τῇ λιγούσῃ ἢ παραλη-
γούσῃ ἢ προπαραληγούσῃ· ἐν μὲν τῇ λιγούσῃ ἐπὶ
δέχεται ὀξείαν βαρεῖαν καὶ τρισημένω· ὀξείαν
ὅταν τὸ δεχόμενον ἢ ἀσυνάρτητον· οἷον θεᾶτης· ἁ-
γαθός· Βαρεῖαν δὲ ὁμοίως ὥς ἐλαιῶν δαφνῶν·
καὶ μάλιστα ἐν τῇ σινεπείᾳ· πᾶσα γὰρ ὁνομαστί-
κη καὶ αἰτιατική ἀσυνάρτητος καθ' ἑαυτὴν ὀξύνεται
ἐν δὲ τῇ σινεπείᾳ ἀντιτῆς ὀξείας βαρεῖαν ἐπιδέ-
χεται· τρισημένω δὲ ὅταν τὸ δεχόμενον ἢ μα-
κρὸν ἀπὸ συναρέσεως· οἷον ἀπὸ τοῦ φάος φῶν·
καὶ ζενοφῶν· πᾶσα γὰρ συναρέσις ἐξ ὀξείας καὶ
βαρεῖας τρισημένω ποιεῖ· ἐν τῇ παραληγούσῃ

δὲ ὁξυῖαν καὶ πρὶσσωμένην . ὁξυῖαν μὲν ὅτ' αὖ ἢ τὸ
δεχόμενον ἢ βραχὺ ὡς λάχης λόγος . ἐπ' αὖ γὰρ
βραχέος πρὶσσωμένην οὐ τίθεται . ἢ ὅτ' αὖ τὸ δεχό
μενον μακρὸν καὶ τὸ μετ' αὐτὸ μακρὸν ὡς αὐγέας
χρύσης . μακρὸν γὰρ πρὸ μακροῦ παροξύνεται . ἢ
ὅτ' αὖ ἢ θέσθ' μακρὸν ὅιον πέτρης . ἐπ' αὖ γὰρ θέ
σθ' μακροῦ πρὶσσωμένην οὐ τίθεται . Πρὶσσωμέ
νη δὲ ὅτ' αὖ τὸ δεχόμενον ἢ φύσθ' μακρὸν καὶ τὸ
μετ' αὐτὸ βραχὺ . ὅιον μάα . Γαα . μούσα . πᾶν
γὰρ φύσθ' μακρὸν πρὸ βραχέος κέμενον πρὶσσω
ται . ἔτι καὶ ἃ ἀπὸ σωμαρέσεως μακρὸν ἔφη ὅι
ον βοᾶται ποιεῖται . ἐν τῇ προπαραληγουσῇ δὲ
ἀφ' ὁξυῖαν τίθεμεν . ὡς φιλόσοφος . φιλόκαλος .
πρὸ δ' ὅ γὰρ συλλαβῶν ἀφ' ὁξυῖαν τίθεται . εἰς χρό
νους μακράν καὶ βραχὺν ὅς' ἐχρῶντο οἱ παλαι
οὶ ἐπὶ τοῖς διχρόμοις ὡς σημάοις δηλοῦντες τὸ
μακρὸν καὶ τὸ βραχὺ . ὅιον ἀκούω . ὀρίγω . ὀτρύ
νω . ἄρης . εἰς πνύματα δασύαν καὶ φιλῶν ὅς
χρᾶμεθα ἐπὶ τῶν φωνήεντων καὶ διφθόγγων . πᾶ
σα γὰρ λέξις ἀπὸ φωνήεντος ἢ διφθόγγου ἀρχομέ
νη ἢ φιλοῦται ἢ δασύνεται . τότε δὲ τοῦτο γίγνεται
ἐν τῷ πρὶ πνύματων βιβλίῳ γεωργίου τοῦ χοι
ροβοσκοῦ ζήτητέον . δασύνεται δὲ καὶ τὸ ῥ ἐν ἀρ
χῇ λέξεως . ὅιον ῥήτωρ . ῥητορικὴ . δυοῖν δὲ ὅρτοι
ὅπου ἀντύχουσι τὸ πρῶτον φιλοῦται καὶ τὸ δ' αὖ

ἵππον δαυώϊαι κατὰ τοὺς παλαιούς· οἷον ἄρρη-
τον· ἄρρωτος· εἰς πᾶν ἀποστροφον· ὑφείν·
καὶ ὑποδιαστολῶ· χρώμεθα δὲ τῇ ἀποστροφῇ ἐν
τοῖς πάθεσι τῶν λέξεων ἐντέλῃ ἐπομένου φωνήεν
τος· ἀντὶ Τεωάρων γραμμάτων· ἀντὶ βραχέος α
οἷον ἄρ οὗτος ἀντὶ ἄρα οὗτος· ἀντὶ ε οἷον φέρῃ
πὲρ ἀντὶ φέρε ῥπὲρ· ἀντὶ ο οἷον τοῦ τ' ἐμὸν ἀντὶ τοῦ
τοῦ ἐμὸν· ἀντὶ βραχέος ἰ οἷον ἐπ' ἀκτῆς ἀντὶ ἐπὶ
ἀκτῆς οἱ ποιηταὶ δὲ καὶ ἀντὶ α καὶ οἱ διφθόγῃου
πάντῃ χρώμεθα οἷον βούλομ' ἐγὼ· καὶ οἱ μὲν ἄχθο
μα· τῇ δὲ ὑφείν χρώμεθα ἐν σωμαφῆ δυνοῖν λέ
ξεων φύσιν διηρημένων· καὶ ἐν τοῖς σωθέ τοις ὀνό
μασιν οἷον τωαρχίῳ· τοπρωτον· φιλόσοφος· φι
λόδωρος· τῇ ὑποδιαστολῇ δὲ χρώμεθα ἐν ταῖς
διαστολαῖς τῶν σωνημένων λέξεων· οἷον ὅτι· τό
τε· καὶ ἐν ταῖς ἐρωτήσεσιν μετὰ στίγμης· οἷον οὐ
πάντα λέγεις· Πρὶ στίγμης·

Στίγμῃ ἐστὶ διαφοῖα τελέας σμῆδον· διαρῆται
δε ῥε τελέας στίμῳ· μέσῳ· καὶ ὑποστίμῳ· τε
λέας στίμῃ ἐστὶν ὅτε ἐξ διαφοῖα τελέας ὑπάρχει· μέ
ση ὅτε ἐξ διαφοῖα μεσάζουσα καὶ ἀτελής· ὑποστί
γμῃ ὅτε κρεμασμένη καὶ ζητῇ τὸ ἐπίλοιπον·

Πρὶ τόπων τῶν τόπων·

Τόποι τῆς ὀξείας τρεῖς· ἐλλήγουσα· παραλήγου
σα· καὶ προπαραλήγουσα· τὸ ἔχον τὴν ὀξείαν ἐπὶ

τῆς ληγούσης καλεῖται ὁ ζύτομον· ὅιον θεατῆς· τὸ
ἔχον ἐπὶ τῆς παραληγούσης παροξύτομον καὶ
βαρύτομον· ὅιον ἁας· τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς προπαρα
ληγούσης προπαροξύτομον καὶ βαρύτομον· ὅιον
φιλόδημος· Τόπος τῆς βαρέας ἔς κλήσον
σα· καὶ πᾶσα δὲ λέξις αὐτῷ δεχομένη, καθό-
μαλισμὸν ἀναγινώσκειται· ἐστὶ δὲ τόμος συλλαβῆ
κῶς καὶ οὐ κυρίως· Τόποι τῆς πρῆσσωμένης
δύο κλήγουσα καὶ παραλήγουσα· τὸ ἔχον τῷ πε
ρῆσσωμένῳ ἐπὶ τῆς ληγούσης καλεῖται πρῆσσωμέ
νον· ὅιον διμοφῶν· τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς παραληγού
σης προπρῆσσωμένον καὶ βαρύτομον· ὅιον δῆμος
κῆπος· ἀλλὰ πρῆμέν τούτων ἄλις· νῦν δὲ πρῆ
τῆς σωτῆς αἰσῶν προθέσεων λέγωμεν· ἀμαλκῆ
ας ὄνσης τοῖς ἑσαγωγικοῖς· Πρῆτῶν προ
θέσεων τίσι πῶσεσι σωτῆσονται καὶ τί σημαίνου
σι· Πρῆμοροσυλλάβων· Ἐν
Ἡ' ἐν ἀδ' δοτικῇ σωτῆσεται τὸ ἐπὶ τῇ δηλοῦσα· ὅι
ον ἐν οἰκῷ· ἐν ἀγρῷ· ἀπτικῶς δὲ καὶ γενική κα
τ' ἐλλειψιν τῆς δοτικῆς· ὅιον ἐν ἄδου ἀπτὶ ἐπὶ τῷ τό
πῳ τοῦ ἄδου· παρὰ ποιηταῖς δὲ λέγεται ἐνὶ καὶ
ἔν· τὸ δὲ ἐνὶ δώαμιν τοῦ ἐστὶν ἐχθ· Ἔς
Ἡ' ἔς ἡτὶς ἀπτικῶς ἐς λέγεται, αἰτιατικὴ σωτῆ
σεται· ἔς ἐκκλησίαν ἔς ἀγορὰν· ἀπτικῶς δὲ καὶ
γενική κατ' ἐλλειψιν τῆς αἰτιατικῆς· ὅιον ἔς διδα-

οὐκ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς οὐκίας τοῦ διδασκάλου χρό-
μεθα δὲ ταύτην ἐπὶ ἀφύχων· οἷον πορεύομαι εἰς ἀ-
γοράν.

ἔξ

Ἡ ἐξ ἧτις καὶ ἐκ λέγεται, ἀφ' γενικῆ σωτῆρας
ἐξ ἀγορᾶς ἐκ τοῦ βουλαῖου· ἐχθρὸς δὲ τὸ ζῆλο
μέρου φωνήεντος· τὸ κ δὲ ἐπομέρου συμφώνου.
Ἡ οὖν ἧτις καὶ ζῶν ἀπὸ τῆς λέγεται, δοτικῆ μό-
ρη σωτῆρας· ὁμοιοπαρ σημαίνουσα· σὺν θεῷ·
σὺν τῷ ἰωάννῃ.

Πρὸς

Ἡ πρὸς γενικῆ καὶ δοτικῆ καὶ αἰτιατικῆ σωτῆ-
ρας γενικῆ ὅτι αὐτῇ ἀπὸ προσώπου σημαίν-
κίνησις· οἷον πρὸς θεοῦ ταῖς ἀφ' ἑαυτῆς· ἢ ὅ-
τι ἐπὶ ὅρκου κηδεύεται οἷον ποίνομαι πρὸς θεοῦ· ἢ τὸ ἐ-
ργάσιον δηλοῖ· οἷον πρὸς τὴν θεῶν μακάρων· πρὸς
τε θνητῶν ἀνθρώπων· ἢ τὸ καθήκον οἷον ἐν πρὸς ἰ-
ατροῦ σοφοῦ· δοκῇ δὲ ὅτι τὸ πλῆθος οἷον πρὸς
τοῖς ποσὶ· πρὸς τῷ δὲ αἰτιατικῇ δὲ ὅτι αὐτῇ κίνη-
σιν πρὸς τὴν ἐμφύχον ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος σημαίν-
οἷον πρὸς τὸν ἰωάννην· ἢ ἐγώ σιν ὡς πρὸς τὸν θεόν
ἀπ' ἡμετέρας· ἢ λόγον τινὰ ὡς τὰ δύο πρὸς τὰ τέ-
τταρα, οὕτως τὰ τέτταρα πρὸς τὰ ὀκτώ· ἢ παρὰ
λαβῆμα οἷον πρὸς αὐτὸν ἀδελφ.

Πρὸ

Ἡ πρὸ ἀφ' γενικῆ σωτῆρας τὸ πον καὶ χρόνον ση-
μαίνουσα· οἷον πρὸ τῆς θύρας· πρὸ τοῦ πρῶτου
πολέμου εἰρηγῆς ὁ τρωϊκός.

Πρὶ δ' ἰσχυλάβων.

Ἄρα.

Ἡ ἀνὰ αἰτιατικῇ κοινῶς σωτ' ἀναγέται ὅσον ἀνὰ τὴν
ὁδόν. ἀνὰ τὸ στρατόπεδον. ἀνὰ τὴν πόλιν. ἀντὶ
τῆς ὁδοῦ. διὰ τοῦ στρατοπέδου ἔστιν πόλις
τὸ δὲ χρυσέω ἀνὰ σκὴ πύρρῳ ποιητικὸν ἀντὶ σῶν.

Κατὰ.

Ἡ κατὰ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ σωτ' ἀναγέται γενικῇ
μὲν ὅταν ἐπιφοράν καὶ κατηγορίαν σημαίνει ὅσον
ὁ ἄθεος μετόριος κατὰ πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ
σοφῶν καὶ λέγει καὶ γράφει. ἢ τὸ ἐπ' αὐτῷ καὶ τρί-
τι. ὅσον κατὰ γῆς κάθημαι. τὸ δὲ κατ' οὐλύνω τοι
ο καρπῶν χωόμενος ἀντὶ ἀπὸ. αἰτιατικῇ δὲ ὅτε
ὁμοιότητα ὅσον κατὰ δημοσθένει γράφει. καθ' ὅ-
μιρον. ἢ χρόνον ὅσον καθ' ἡμᾶς εἰρητο ἀνὴρ σοφός
ἢ κίνησιν ὡς κατὰ νῆας ἀχαιῶν.

Διὰ.

Ἡ διὰ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ σωτ' ἀναγέται. γενικῇ
μὲν ἐνέργειαν ἢ τὸ μέσον σημαίνουσα. ὡς διὰ σοῦ
τοῦτο γένοιτο. διὰ τῆς ἀφορᾶς ἐβάδιζε. αἰτιατι-
κῇ δὲ αἰτίαν. ὅσον διὰ τὰ χρήματα πάντα γίνομται
καὶ τὸ μέσον παρὶς ὡς διὰ τὴν ἔλθε καὶ μέλαραι
μα.

Μετὰ.

Ἡ μετὰ γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ σωτ' ἀ-
ναγέται. γενικῇ μὲν ὅτε ἐννοεῖται δηλοῖ. ὡς μετὰ σοῦ
δοτικῇ δὲ τὸ αὐτὸ ποιητικῶς. ὅσον μετὰ τρίτοι
σιν ἀγαγε. αἰτιατικῇ δὲ ὅτε τὸ ὕψος. ὅσον μετὰ

σὲ ἐγὼ ἦλθον.

Παρά

Ἡ παρὰ Γερικὴ καὶ δορικὴ καὶ αἰτιατικὴ σωτᾶσται· καὶ γερικὴ μὲν ὅτε τῷ ἀποτίμος κίρνοισι δηλοῖ· οἷον παρὰ τοῦ βασιλείως ἐδικαιοσύνη· δοτικὴ δὲ ὅτε τὸ πλοσίον μετεμψύχου· οἷον παρὰ τῷ βασιλεὶ καθῆται· παρὰ σοὶ διατρίβω· αἰτιατικὴ δὲ ὅτε ἢ τὸ ἐφ' ὧς μετὰ ἀψύχου ὡς παρὰ τῷ θάλατταν ἢ κίρνοισι ἐπὶ τι· οἷον παρὰ σὲ ἐρχομαι ἢ τὸ διατί ὡς παρὰ τὸ ἀδικεῖν ἐτιμωρία· ἢ τὸ ἐξ ὧ οἷον παρὰ τὸ δίκαιον πρᾶττε· καὶ παρὰ γὰρ μὲν συμβαίνει.

Ἀντί

Ἡ ἀντὶ γερικὴ σωτᾶσται· ἀντὶ σοῦ· ἀντὶ ἐκέρου ἀντὶ πολλῶν· ἐν τῇ σωθείσῃ δὲ ποτὲ μὲν τὸ ἴσον σημαίνει· ὡς ἀντίθεον πολύφημον· ἀντὶ ἰσόθεον· ποτὲ δὲ τῷ ἀντίον ὡς ἀντίχριστος· καὶ ἀντίθεον δόγμα τὸ ἐναντίον τῷ θεῷ.

Ἐπὶ

Ἡ ἐπὶ Γερικὴ καὶ δορικὴ καὶ αἰτιατικὴ σωτᾶσται· Γερικὴ μὲν ὅτε τὸ ἐπάγω δηλοῖ· οἷον τὰ ζῶα ἐπὶ τῆς ἢ χρόνον οἷον ἐπὶ ἀρχοῦτος πυθοκλέους ἢ τὸ πρῶτον καὶ ἐπὶ τῇ οἷον ἐπὶ πολλῶν· ἢ κίρνοισι ἀπικῶς· οἷον ἐπὶ τῆς χώρας· δορικὴ δὲ ὅτε αἰτίαν οἷον ἐπάσθω ἐδημηγόρει· ἢ τὸ ἐπάγω οἷον ἐπὶ πρότιδι ἐκῶς· ἢ τὸ ὕψος· ὡς ἐπὶ τούτοις καὶ ἔτρα διηγεῖτο· ἢ αἰτεζουσιότητά τινά· ὡς ἐπὶ τῷ ἀρχιερεὶ τῆς ἐκκλησίας πράγματα· ἢ ἐπιβου

λίω· οἷον ἐπὶ τῷ δήμῳ ἀπὶ κατὰ τοῦ δήμου· αἰ-
τιατικὴ δὲ ὅτε κίνησιν δηλοῖ οἷον ἐπὶ τῷ αἰτιατικῷ
ἐποράετο· ἢ δόλον οἷον ἐφῆμας ὤρμισεν· Πρὶ
Ἡ πρὶ γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ σωτᾶσθαι
γενικῇ μὲν ὅτε τὸ αἴτιον δηλοῖ· οἷον μάχομαι πε-
ρὶ σοῦ· δοτικῇ δὲ σχεδὸν τὸ αὐτὸ ποιητικῶς· οἷον
δίδωκα πρὶ ξανθῷ μεγέλει· ἐπὶ καὶ τὸ ἐρωτί-
σθαι πρὶ δουρὶ ἀντὶ ἐν· καὶ πρὶ πύργῳ ἀπὶ κύ-
κλῳ· αἰτιατικῇ δὲ ὅτε τὸ κύκλῳ καὶ πρὶ ποιητι-
κῶν καὶ συστατικῶν· οἷον πρὶ τῇ πόλιν τὸ στρατά-
μα· τί τὸ πρὶ ἐμὲ πρᾶγμα· Ἀμφι·

Ἡ ἀμφὶ ὁμοιόσημος καὶ ὁμοιοσώτακτος ἐστὶ τῇ
περὶ· σωθησέμεν μέρτοις πρὶ· πολλάκις δὲ πα-
ρὰ ποιηταῖς ὁμοῦ κηρύττει· ὡς ἐκτὼρ δ' ἀμφὶ πρὶ-
στροφᾶ· καλλίτριχας ἵππους· Ἀπὸ·

Ἡ ἀπὸ αἰ γενικῇ σωτᾶσθαι τῷ ἀπὸ τόπου κίνη-
σιν σημαίνουσα· οἷον ἀπὸ τῆς πόλεως· ἀπὸ τοῦ
δικαίου· Ὑπὸ·

Ἡ ὑπὸ γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ σωτᾶσθαι
ταῖς· γενικῇ μὲν ὅτε ἢ τὸ αἴτιον σημαίνει· οἷον ὑπὸ
ρύσσον ὃν πρὶ πατρί· ἢ τὸ ὑποκάτω οἷον ὑφ' εἰμα-
τος· δοτικῇ δὲ καὶ αἰτιατικῇ τὸ αὐτὸ οἷον ὑπὸ δέν-
δρῳ καὶ ὑπὸ δένδρῳ· καὶ ὁ στρατιώτης ὑπὸ τὸν
στρατηγόν· Ὑπέρ·

Ἡ ὑπὲρ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ σωτᾶσθαι· γενικῇ

μεν ὅτε ἡ βοήθειαν σιμαίη· οἷον ὑπὲρ κτησιφῶν
τος ὁ λόγος· ἡ αἰτία οἷον ὑπὲρ ὧν ἔλεξα πάλιν
λέξω· ἡ τὸ ἐπ' αὐτῷ οἷον ὑπὲρ καπνοῦ τίθησι τὸ πη
δαλίον· αἰτιατικὴ δὲ ὅτε τὸ πλεον ἢ ἐπέκμα δὴ
λοι· οἷον ὑπὲρ ἀνθρώπου φρονεῖ· ὑπὲρ τῷ βράκῳ
ἡ μακεδονία· Παρέπονται δὲ ταῖς προθέσεσι
πέντε· τὸ ὁξύνεσθαι τὸ βραχυκαταληκτικόν· πλην
τῆς ζε καὶ ἐξ· τὸ μέχρι τῆς διουλλαβίας αὐξε
σθαι· τὸ διὰ φίλου συμφώνου ἐκφέρεσθαι· πλὴν
τῆς ἀμφί· τὸ φιλοῦσθαι· πλὴν τῆς ὑπὸ καὶ ὑπὲρ
τὸ γὰρ ὑπὸ προηούμενον τῆς λέξεως διασώζεται·
ἔισι δὲ καὶ πολλὰ ἐπιρρήματα γενικῇ σωτασώ
μενα· οἷον ἔξω· χωρίς· ἀμὰ· πλὴν· ἀλλίς ἐνδομ
ῳ· τὰ δὲ ἀθροιστικὰ δοτικῇ· τὰ δὲ θετικὰ δοτι
κῇ καὶ αἰτιατικῇ· καὶ αἵς ἀν' πῶσεσι τὰ αὐτῶν σω
τάσσονται ῥήματα· τὸ δὲ μὰ καὶ μὴ αἰτιατικῇ·
καὶ τὸ μὲν μὰ ὡς τὰ πολλὰ ἀποφάσκει· τὸ δὲ μὴ
καταφάσκει· καὶ ταῦτα μὲν τοῖς ἑσαγωγικοῖς ἰ
κανὰ ὡς ἐν ἐπιτομῇς ἔδδ· ἐν δὲ τῷ δατέρῳ δι
ἐξοδικώτατα πρὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος
διαληφόμενα·

Τέλος τῆς ἐπιτομῆς·

ΠΕΡΙ ΠΛΑΘΩΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΕΚ ΤΩΝ
ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΡΥΦΩΝΟΣ.

Τὰ τῶν λέξεων πλάθῃ ἕως δύο γενικάτα δια-
αρουῖται ποσότης καὶ ποιόν· καὶ τοῦ μὲν
ποσοῦ ἔστι ἔρδρα καὶ πλεονασμός· τοῦ
δὲ ποιῶν μεταθεσις καὶ μετάληψις· ἀμφο-
τέρων δὲ ὁμοῦ σμεινθούτων τμησις γίγνεται· ἔστι
δὲ ὡς ἐν κεφαλαίῳ ἔστι πλάθῃ πέντε· πλεονας-
μός· ἔρδρα· μεταθεσις· μετάληψις· Τμησις.

Πλεονασμός.

Πλεονασμός μὲν οὖν ἔστι πρῶτότης χρόνων ἢ χρό-
νου στοιχείων ἢ στοιχείου· ἔρδρα.

ἔρδρα δὲ τὸ συναρτίον χρόνου ἢ χρόνων στοιχείου
ἢ στοιχείων ἐλάττωσις· Μεταθεσις.

Μεταθεσις δὲ ἔστι στοιχείου μετακίνησις ἐκ τῆς ἰδί-
ας τάξεως ἐφ' ἑτέρας τάξεως οἷον δαρτὰ ἀπὸ ἰδρα-
τὰ· καρδία ἀπὸ καρδία· κάρτος ἀπὸ κράτος·
καλεῖται δὲ καὶ ἐν ἀλλαξίς καὶ ὑπέρθεσις.

Μετάληψις.

Μετάληψις δὲ ἔστι στοιχείου μετακίνησις· οἷον ἡ-
πεδαγός ἀπὸ ἀπεδαγός· ἀμνηστικός ἀπὸ ἀμο-
στικός.

Τμησις.

Τμησις δὲ ἔστι σμεινθέντος λόγου ἀγάλυσις ἕως δύο
λέξεως· οἷον ἀκραιφύλις ἀπὸ ἀκρόφυλλος.

Τούτων δὲ τῶν πέντε πλάθῃ τὰ μὲν ἕως ἔστι τέ-

μνῆται ὅτε πλεονασμός καὶ ἡ ἐνδεῖα. τὲ δὲ λοι-
πὰ ἴσιν ἀτμήτα. Τοῦ δὲ πλεονασμοῦ ἔδῃ ἔ-
σιν ἐγγέα. Πρόθεσις. Ἀναδίπλωσις. Ἐκτα-
σις. Ἐπέκτασις. Διάρσεις. Παρέμβσεις.
Διπλασιασμός. Παρέμπῳσις. Καὶ προσχη-
ματισμός. Τῆς δὲ ἐνδεῖας ἔδῃ ἴσιν ἐγγέα.
Ἀφάσεις. Ἄρσις. Συτολή. Συγκοπή.
Σωαλοφῆ. Ἐλλήψις. Παρέλλήψις. Ἐκθλί-
ψις. Καὶ ἀποκοπή. Ἀντίκειται οὖν πρόθε-
σις μὲν ἀφαρίσθ. Ἀναδίπλωσις δὲ ἄρσθ.
Ἐκτασις συτολή. Ἐπέκτασις συγκοπή. Δι-
άρσεις σωαλοφῆ. Παρέμβσεις ἐλλήψθ. Δι-
πλασιασμός παρελλήψθ. Παρέμπῳσις ἐκ-
θλίψθ. Προσχηματισμός ἀποκοπή.

Πρόθεσις.

Πρόθεσις μὲν οὖν ἐστὶ προδήκη σοιχείου κατὰρ-
χῇ τῆς συλλαβῆς. οἷον ἀσαφὶς ἀπὶ σαφὶς. ἀ-
σαχὺς ἀπὶ σάχους. θαμὰ ἀπὶ ἅμα.

Ἀναδίπλωσις.

Ἀναδίπλωσις δὲ ἐστὶ τῶν πρώτων ἢ δατέρων συ-
λλαβῶν διάτῶν αὐτῶν συμφῶνων ἢ ἀπὶ σοίχων
ἐπ' ἄλληλος ἐκφορά. γίνεται δὲ ἐπὶ ῥημάτων καὶ
μέσων καὶ ὀνομάτων. πλεονάζει δὲ παράτε-
ϊωσι καὶ ἀολάσιν. οἷον κεκάμωσιν ἀπὶ κάμω-
σι. λελάχωσιν ἀπὶ λάχωσιν. ἀταρτηρὸς ἀπὶ

ἄλῆρος· ἔῃ τυμον ἀπὶ ἔτυμον· ἔκτασις·
ἔκτασις ἐστὶν ὅτ' ἀπὸ τὰ συντελλόμενα δίχρονα ἐκ-
ταθῇ· ἢ τὰ βραχέα ἢ τὰ μακρὰ ἀπὶ ἴστοιχα αὐ-
τῶν μεταθῇ· ὅϊον κάλός· καλός· κόρη· κώρη·

Ἑτέκτασις·

Ἑτέκτασις ἐστὶ πλεονασμός· συλλαβῆς κατὰ μέ-
σον ὁμοτόμου ὅτ' ἀν μὴ γενικόν παρατήρημα κω-
λύσῃ· ὅϊον ἀλύχεον ἀπὶ ἐνύχον· ἀδελφός· ἀν-
τὶ ἀδελφός· πολεμήϊα ἀπὶ πολέμια· Διάρεσις
Διάρεσις· ἐστὶ συλλαβῆς ἀνάλυσις ἢ διάστασις
ἢ δ' δύο· τὸ δὲ πάθος ἰώγων καὶ θετταλῶν· ὅϊον
πάϊς ἀπὶ πᾶς· κοῖλον ἀπὶ κοῖλον· βέλεος ἀπὶ
βέλους·

Παρέμβεσις·

Παρέμβεσις ἐστὶ προαθήκη φωνήεντος κατὰ μέσον
ὃν ποιουῦτος συλλαβῶν· ὅϊον πνέοντες ἀπὶ πνέ-
οντες· κρηνὴ ἀπὶ κρηνῆ· ροῦσος ἀπὶ ρόσος· ζήρσο·
ἀπὶ ζέρος· ἐληλυθώς ἀπὶ ἐληλυθώς· τὸ δὲ πά-
θος ἰώγων·

Διπλασιασμός·

Διπλασιασμός ἐστὶ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου προαθή-
κη κατὰ μέσον ὃν ἀποτελοῦντος συλλαβῶν·
ὅτι ἀπὶ ὅτι· ἄδδω ἀπὶ ἄδω· μέσον ἀπὶ μέ-
σον· ἔγγεπε ἀπὶ ἔγγεπε· ὅσσοτε ἀπὶ ὅπότε· τὸ δὲ
πάθος ἰώγων·

Παρέμπησις·

Παρέμπησις ἐστὶ προαθήκη συμφώνων κατὰ μέ-
σον ὃν ἀποτελοῦσιν συλλαβῶν· ὅϊον πτόλις ἀπὶ

τὶ πόλις · πόλεμος ἀπὶ πόλεμος ·

Προσχηματισμός ·

Προσχηματισμός ἐστὶ προαθήκη συλλαβῆς κατὰ
τὸ τέλος · ἔστι δὲ τῶν τεσσάρων διαλέκτων ἰδίας ·
οἷον λόοισιν ἀπὶ λόγοις · μούσαισιν ἀπὶ μούσαις
πρὸς ἄπλῃ ἀπὶ πρόσωπα · ἐγὼν ἀπὶ ἐγὼ ·

λεχτέον δὲ καὶ πρὶ ἐνδῆας · ἔνδῃα ·

ἔνδῃα ἐστὶν ἀφαιρέσις κατ' ἀρχὴν τοιχείου · οἷον
ὄρτῃ ἀπὶ ὄρτῃ · αἶα ἀπὶ γαῖα · κῆμος ἀπὶ ἐκῆμος
τὸ δὲ πάθος ἰώνων · Ἄρσις ·

Ἄρσις ἐστὶν ἀποβολὴ κατ' ἀρχὴν τῆς ἀναδίπλω-
μένης συλλαβῆς · οἷον βλήσθαι ἀπὸ βεβλήσθαι ·
δέχθαι ἀπὸ δεδέχθαι · βλήμενος ἀπὸ βεβλημέ-
νος ·

Εὐστολή ·

Εὐστολή ἐστὶν ὅτ' ἀπὸ τὰ ἐκτενέστερα δίχρονα συστα-
λῇ · ἢ τὰ μακρὰ ἢ τὰ βραχέα ἀπὸ τοιαύτων
μεταβῇ · οἷον φυσίζοος ἀπὸ φυσίζωος · ξερὸν ἀπὸ
ξηρὸν ·

Εὐγκοπή ·

Εὐγκοπή ἐστὶν ἀποβολὴ συλλαβῆς κατὰ τὸ μέ-
σον · οἷον κάμορος ἀπὸ κακόμορος · δάσκιον ἀπὸ
δασύσκιον ·

Σωαλοιφή ·

Σωαλοιφή ἐστὶ δύο συλλαβῶν κατὰ φωνήεντος ἑ-
νωσίς κατὰβολὴ τόνων · γίγεται δὲ κατὰ τρόπον
ἑπτὰ · ἀτελοὺς μέν τρεῖς · κατὰ θλίψιν κατὰ κρά-
σιν · κατὰ σωμαίρεσιν · σωθέτους δὲ τέσσαρας · κα

τὰ θλίψιν καὶ κρᾶσιν· κατὰ θλίψιν καὶ σωᾶρε-
 σιν· κατὰ κρᾶσιν καὶ σωᾶρεσιν· κατὰ θλίψιν
 καὶ κρᾶσιν καὶ σωᾶρεσιν· Κατὰ θλίψιν ἐπ' ἐμέ
 ἀπ' τὴν ἐπὶ ἐμέ· κατὰ κρᾶσιν τὰ μὰ ἀπ' τὴν ἐπὶ ἐμέ·
 κατὰ σωᾶρεσιν κρηίδες ἀπ' τὴν κρηίδες· κατὰ θλί-
 ψιν καὶ κρᾶσιν καὶ γὰρ ἀπ' τὴν καὶ ἐγώ· κατὰ θλίψιν
 καὶ σωᾶρεσιν ἐμοῦ ποδῶν ἀπ' τὴν ἐμοῦ ὑποδῶν·
 κατὰ κρᾶσιν καὶ σωᾶρεσιν ὡπλότος ἀπ' τὴν ὡπλό-
 τος· Κατὰ θλίψιν καὶ κρᾶσιν καὶ σωᾶρεσιν ἐν
 τῷ θίοντι ἀπ' τὴν ἐν τῷ θίοντι· Ἑλλήθις·
 Ἑλλήθις ἐστὶν ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ μέσον
 οὐ ποιοῦντος συλλαβῶν· ἀμύζαι ἀπ' τὴν ἀμύζαι·
 γεραὸν ἀπ' τὴν γεραὸν· Παρέλλήθις·
 Παρέλλήθις ἐστὶν ὅτ' ἀπ' ἐπὶ τῶν διπλασίων ζομέ-
 νων συμφώνων παραλίπεται· κάλιον ἀπ' τὴν κάλλι-
 ον· θάπτον ἀπ' τὴν θάπτον· Ἐκθλίθις·
 Ἐκθλίθις ἐστὶν ἀποβολὴ ἐνός συμφώνου ἐντός-
 τῆς πρώτης καὶ τελευταίας συλλαβῆς οὐ ποιοῦν-
 τος συλλαβῶν· σκηπτον ἀπ' τὴν σκηπτον·
 Ἀποκοπή·
 Ἀποκοπή ἐστὶν ἀφάρεσις συλλαβῆς κατὰ τὸ τέ-
 λος· οἶον δῶ ἀπ' τὴν δῶμα· δ' ὅλλω ἀπ' τὴν δ' ὅ-
 λωμα· ποσὶ δῶ ἀπ' τὴν
 ποσὶ δῶμα·

ΠΕΡΙ ἈΝΩΜΑΛΩΝ ῬΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤὰ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ. Ἀρχὴ τοῦ Α.

Ἄζω ὅθεν Ἀόριστος α. ἀάθω καὶ ἀάθω.
Ἄγαμαι. Μέλλων. ἀγάσσομαι. Ἀόρι-
τος πρῶτος. ἠγάθω. Μέσος ἀόριστος
ἠγασάμην.

Ἄγω. Μέλλων. ἄζω. Ἀόριστος β. ἠγον καὶ
ἀπτικῶς ἠγαγον. Παρακείμενος. ἠχα καὶ ἀτ-
τικῶς ἀγνοχα.

Ἀγοράω. Μέλλων. ἀγοράσω. Ἀόριστος. ἠγό-
ρασα ἢ ἔρηκα.

Ἄδω. Μέλλων. ἄσω. Ἀόριστος. ἠσα.

Ἀιροῦμαι. Μέλλων. αἰρήσομαι. Παρακίμε-
νος. ἠρημαι. Ἀόριστος. ἔρεθην. Μέσος ἀόρι-
τος β. ἐλόμην ἀπὸ τοῦ ἔλομαι.

Ἀιρέω ὦ. Μέλλων. αἰρήσω.

Ἀιοθάγομαι. Μέλλων. αἰοθήσομαι. Παρακί-
μενος. ἠοθημαι. Μέσος ἀόριστος. ἠοθόμην ἀπὸ
τοῦ αἰθέομαι οὔμαι.

Ἀμαρτάνω. Παρατατικός. ἡμάρτανον. Μέ-
λλων. ἀμαρτήσω. Παρακείμενος. ἡμάρτηκα.

Ἀόριστος β. ἡμάρτον ἀπὸ τοῦ ἀμαρτέω τῷ.

Ἀνοίγω. Μέλλων. ἀνοίξω. Ἀόριστος. ἀνέω-
ξα ἀπτικῶς.

Ἀπτεχθάγομαι. Μέλλων. ἀπτεχθήσομαι. Παρε-

κῆμενος· ἀπὴχθημαι· Μέσος ἀόριστος· ἀπὲ-
 χθόμην ἀπὸ τοῦ ἀπὲχθέομαι οὐμαι·
 Ἀνζάνω καὶ αὐζω· Μέλλων· αὐξήσω· ὡς ἀπὸ
 τοῦ παλαιοῦ θέματος αὐξέω ὦ· Ἀόριστος α·
 ἠνυξασα καὶ αὐζάνω· Παρατατικός· ἠνυξαγον·
 Ἀλόω ὦ· Ἀόριστος β· ἔλῳ ἀπὸ τοῦ ἔλω· με-
 τοχή ὁ ἅλῳ αλόμτος·
 Ἀμφίεμαι καὶ ἀμφιέγγυμι· Μέλλων· ἀμφιέσω
 Ἀγαγιγώσκω· Παρατατικός· ἀγεγίνωσκον μό-
 νον· Μέλλων· ἀγαγνώσομαι· Παρακῆμενος
 ἀγέγνωκα· Ἀόριστος β· ἀγέγνω ἀπὸ τοῦ ἀ-
 γαγνώμι·
 Ἀναζάγνυνω· Μέλλων· ἀναζάξω·
 Ἀνακράζω· μέλλων· ἀνακράξω· Μέσος πα-
 ρακῆμενος· ἀνέκραβα· Ἀόριστος β· ἀνέκραβον
 Ἀναπνέω· Μέλλων· ἀναπνέσω· Ἀόριστος·
 ἀνέπνυσα ἀπὸ τοῦ ἀναπνέω παλαιοῦ·
 Ἀναρρήγνυνω καὶ ἀναρρήγγυμι· Μέλλων· ἀνα-
 ρρήξω·
 Ἀνασπάω ὦ· Μέλλων· ἀνασπάσω·
 Ἀλίσκομαι· Μέλλων· ληφθήσομαι· Ἀόριστος
 δ᾽ ἄτερος· ἐάλῳ·
 Ἀπαγνύομαι· Ἀόριστος· ἀπηγνήμην·
 Ἀπόχρη· Μέλλων· ἀποχρήσας Ἀόριστος·
 ἀπέχρησε·

Ἀφίημι. Μέλλων. ἀφίσσω. Ἀόριστος. ἀφῆκα.
 Ἀντίστροφω. Μέλλων. ἀντίστροφω. Μέσος
 παρακήμερος. ἀντίστροφα.
 Ἀναπείαμνύω καὶ ἀναπείαμνυμι. Μέλλων.
 ἀναπείασω ἀπὸ τοῦ ἀναπείαω ὦ.
 Ἀπέχω. Μέλλων. ἀφίξω διότι τὸ ἔξω διατύε-
 ται τρέπεται τὸ π' εἰς φ. Παρακήμερος. ἀπέ-
 σχηκα. Ἀόριστος β. ἀπέσχοι ἀπὸ τοῦ ἀπο-
 σχέω ἀποσχῶ.
 Ἀποδράω ὦ ὅθεν Ἀόριστος α. ἀπείδρα.
 Ἀποδύκνυω καὶ ἀποδύκνυμι. Μέλλων. ἀπο-
 δέξω.
 Ἀπολέω ὦ. μέλλων. ἀπολέσω. Παρακήμε-
 ρος. ἀπόλεκα καὶ ἀπικῶς ἀπολώλεκα καὶ ἀ-
 πόλλω ἀπολῶ ἀπῶλα καὶ ἀπικῶς ἀπόλω-
 λα. καὶ ἀπολλύω καὶ ἀπολλυμι.
 Ἀποσβεμνύω καὶ ἀποσβεμνυμι. Μέλλων. ἀπο-
 σβέσω. Ἀόριστος β. ἀπέσβην.
 Ἀποτέμνω. Μέλλων. ἀποτέμω καὶ ἀπομή-
 σω. Ἀόριστος β. ἀπέτεμον.
 Ἀποταμύω. Μέλλων. ἀποτάσω.
 Ἀπαυράω ὦ. Ἀόριστος. ἀπῆυρα.
 Ἀποσυφελίζω. Μέλλων. ἀποσυφελίζω.
 Ἀποκλαίω. Μέλλων. ἀποκλαύσω ἀπὸ τοῦ
 κλαίω παλαιόν.

Ἀρίσκομαι. Μέλλων. ἀρίσκομαι. καὶ τὸ ἀπρό-
σωπον ἀρίσκει. Παρατατικός. ἤρεσκε.

Ἀτίζω. Μέλλων. ἀτίζω.

Ἀφικνούμαι. Μέλλων. ἀφίζομαι. Παρακ-
μένος. ἀφίγμαι. Μέσος αόριστος. ἀφικόμην.
Ἀφίπταμαι. Αόριστος. ἀπέπλω. Μέσος αό-
ριστος. ἀπεπλάμην.

Ἀχθομαι. Μέλλων. ἀχθήσομαι. Αόριστος ἀ-
ἤχθην.

Ἀρχὴ τοῦ Β.

Βάλλω. Μέλλων. βαλῶ. Αόριστος. ἔβαλον
Παρακείμενος. βέβληκα. ἀπὸ τοῦ βλῶ βλήσω
Βλαστᾶν καὶ βλαστῶ. Αόριστος. ἔβλαστον
Βόω ὦ. Μέλλων. βόσω.

Βούλομαι. Μέλλων. βουλήσομαι. Παρακί-
μενος. βεβούλημαι.

Ἀρχὴ τοῦ Γ.

Γαμέω ὦ. Μέλλων. γαμήσω. Αόριστος. ἀ-
ἔγνηκα.

Γήρομαι. Μέλλων. γενοῦμαι. Μέσος αόρι-
στος ἀ. ἐγενάμην.

Γήθω. Μέλλων. γήσω. Μέσος παρακείμενος.
ἔγνηκα. καὶ γηθέω ὦ γηθήσω.

Γηράσκω καὶ γηράω ὦ. Μέλλων. γηράσω.

Γρηγορέω ὦ. Μέλλων. Γρηγορήσω. Μέσος πα-
ρακείμενος ἐγρήγορα. Ὑπορωτέλικος ἐγρηγόρη
Γίγνομαι καὶ γίγνομαι. Μέλλων. γενήσομαι ἀπὸ

τοῦ γενέσθαι ὦμαι. Παρακήμενος· γεγενήμαι
Μέσος ἀόριστος ᾠ· ἐγενήσάμην. Μέσος ἀόριστος
β· ἐγενόμην. Μέσος παρακήμενος· γέγονα· ἀ-
πὸ τοῦ γήνω γενῶ.

Γινώσκω· Μέλλων· γνώσομαι. Παρακήμενος
ἔγνων· Ἀόριστος β· ἔγνων. Ἀρχὴ τοῦ Δ·
Δαίζω· Μέλλων· δαίζω καὶ δαίω· δαίσω· δα-
ίζομαι· Δάκνω· Μέλλων· δήκω· Ἀόρι-
στος β· ἔδακον ἀπὸ τοῦ δήκω.

Δαμάζω· Μέλλων· δαμάσσω.

Δάω· Μέλλων· δάωσω· Ἀόριστος· ἔδαίνω.

Δδ· Μέλλων· δέησις· Ἀόριστος· ἔδειξε.

Δδ· Παραστατικός· ἔδδ· Ἀπαρέμφατον δδν

Δέδω· Μέλλων· δέσω· Παρακήμενος· δέ-
δοικα· Ὑπρωτέλικος· ἐδεδοίκην· Μέσος
παρακήμενος· δέδισα· Μέσος ὑπρωτέλικος
ἐδεδίξην.

Δέω· Μέλλων· δέσω καὶ δήσω.

Δέομαι· Μέλλων· δέεσθαι· Παρακήμενος·
δεδέσθαι ἀπὸ τοῦ δέεσθαι οὔμαι.

Δέχομαι· Μέλλων· δέχομαι· Παρακήμενος
δέδεγμαι· Μέσος ἀόριστος ᾠ· ἐδεξάμην.

Δέδνα ἀπὸ τοῦ δάω· Μέσος παρακήμενος·

Διαζωγγύνω καὶ διαζώγγυμι· Μέλλων διαζώσω
Διαλαΐχαω· Ἀόριστος β· διέλαχον ἀπὸ τοῦ

διαλήχω. Διδάσκω. Μέλλων. διδά-
 ζω ἀπὸ τοῦ διδάχω. Ἀόριστος α. ἐδίδαξα.
 Διδράσκω καὶ διαδιδράσκω Ἀόριστος α. διέ-
 δρα καὶ ἀπέδρα.
 Διαφθέρω. Μέλλων. διαφθερῶ. Μέσος πα-
 ρακείμενος. διέφθορα.
 Δοκέω ὦ. Μέλλων. δόξω ἀπὸ τοῦ δόκω.
 Ἀόριστος α. ἔδοξα. τὸ δὲ δεδόκηκα ἀπὸ τοῦ
 δοκέω δοκῶ.
 Δράω ὦ. Μέλλων. δράσω. Παρακείμενος.
 δέδρακα. Ἀόριστος α. ἔδρασα.
 Δύω καὶ δύω. Μέλλων. δύσω. Ἀόριστος β.
 ἔδω ἀπὸ τοῦ δύμι. Ἀρχὴ τοῦ ε.
 Ἔαω ὦ. Μέλλων. ἔασω. Ἀόριστος α. ἔασα.
 Ἐδραμον ἀπὸ τοῦ Τρέχω. Ἀόριστος β.
 Ἐγκαλέω ὦ. Μέλλων. ἐγκαλέσω. Παρακί-
 μενος. ἐγκέκληκα.
 Ἐγέρω. Μέλλων. ἐγερῶ. Ἀόριστος α. ἤγερα.
 Ἐγχείω. Μέλλων. ἐγχάσω ἀπὸ τοῦ ἐγχάω.
 Ἀόριστος α. ἐνέχεια καὶ ἐνέχασα αὐολικῶς.
 Εἶδω. Μέλλων. εἶσω. Μέσος παρακείμενος.
 οἶδα. Ὑπερσωτέλικος. ἤδην. ὠφλε δὲ ἔμαι
 ἔδην. τρέπεται δὲ τὸ εἶς ἢ καὶ τὸ ἰ ὑπογράφε-
 ται. Εἶπα. Ἀόριστος α. καὶ ἔπαον. Ἀό-
 ριστος β. ἀπὸ τοῦ ἔπω ἀχρήστον.

Ἔισπλέω. Μέλλων. ἔσπλάσω ἀπὸ τοῦ πλάω
Ἐλάθω. Μέλλων. ἐλάσομαι. Μέσος παρα-
κήμενος. ἤλυθα καὶ ἀπῆκως ἐλήλυθα. Ἀόρι-
στος β. ἤλυθον καὶ ἤλθον ἤλθες. ἤλθε.
Ἐρομαι. Μέλλων. ἐρήσομαι. Μέσος ἀόρι-
στος. ἠρόμην.
Ἐζω. Μέλλων. ἔσω. Ἀόριστος α. ἔφα.
Ἐκκαίω καὶ ἐκκαίω ἀπῆκως. Μέλλων. ἐκκαί-
σω. Ἐλω ὅθεν Ἀόριστος β. ἔλον.
Μέσος παρακήμενος. Ἐμμορε ἀπὸ τοῦ μορέω
ὦ μέμορα καὶ ἐμμορα. ἢ ἀπὸ τοῦ μέρω μῶ
μέμορα καὶ ἐμμορα.
Ἐμπίπτω. Μέλλων. ἐμπέσομαι. Παρακί-
μενος. ἐμπέπωκα. Ἀόριστος β. ἐπέπεσον.
Ἐμπίπτωμι. Μέλλων. ἐμπήσω.
Ἐμτάζω. Μέλλων. ἐμτάξω.
Ἐολτα ἀπὸ τοῦ ἔλω. Μέσος παρακίμε-
νος. ἤλτω καὶ ἐολτω.
Ἐπαγγέω ὦ. Μέλλων. ἐπαγγέσω. Παρακί-
μενος. ἐπήνεκα. Ἀόριστος. ἐπήνεσα.
Ἐίρω. Μέλλων. ἐρώ. Παρακίμενος. ἔρηκα.
Ἐυρίσκω. Μέλλων. ἄρῃσω. Παρακίμενος
ἄρηκα. Ἀόριστος β. ἄρον ἀπὸ τοῦ ἄρέω ὦ.
Ἐίω. Μέλλων. ἔσω. Παρακίμενος. ἔφα.
Μέσος παρακίμενος. ἦα. Ὑπόβωσι τέλικος ἦεν

ἔχω. μέλλω. ἔζω. Παρακείμενος. ἔσχη-
κα. Ἀόριστος β. ἔσχοι ἀπὸ τοῦ σέω ω. καὶ
τὸ μὲν ἔχω φιλοῦται. τὸ δὲ ἔζω δασιεύεται ἕως
διαφορᾶν τοῦ ἔζω ῥήματος φιλονόμενον.

Ἀρχὴ τοῦ Ζ.

Ζάγνυμι καὶ Ζάγνύω. μέλλω. Ζάζω.
Ζωγνύω καὶ Ζώγνυμι. μέλλω. Ζώσω.

Ἀρχὴ τοῦ Η.

Ηῖω. Ὑποσωτέλικος. ἦδε ἦδ ἀπὸ τοῦ ἔω.
Ηκαχε ἀπὸ τοῦ ἄχω.

Ημύνω. μέλλω. ἡμύνω. Ἀρχὴ τοῦ Θ.
Θάπτω. μέλλω. θάψω. Ἀόριστος. ἔθαψα
Θέλω. μέλλω. θελήσω. Ἀόριστος. ἐθέλησα
καὶ ἐθέλω ἐθέλησω. Ἀόριστος. ἠθέλησα.

Θνήσκω. μέλλω. θανοῦμαι. Παρακείμενος
τέθνηκα. Ἀόριστος β. ἔθαγον. ἀκτικόν. τε-
θραίω. Ἀπαρέμφατον. Τεθράγα.

ἀρχὴ τοῦ Ι.

Ἰκνοῦμαι. μέλλω. ἰζομαι. Ἀόριστος β. ἰ-
κόμην. Παρακείμενος. ἴγμα ἀπὸ τοῦ ἰκομαι
Ἰλάσκομαι. μέλλω. ἰλάσομαι. Μέσος ἀό-
ριστος ᾠ. ἰλασάμην.

Ἰπταμαι. Μέσος ἀόριστος ᾠ. ἰπτάμην ἵπτω
ἀπὸ τοῦ ἴδω ἴδον ἀόριστον β. ποιητικόν. καὶ ἀ-
πὸ τοῦ ἔδω ἔδον καθαρόν.

Ἀρχὴ τοῦ Κ.

Κάω καὶ κάω. Μέλλω· καίσω.
 Καθέζω καὶ καθέζομαι. Μέλλω· καθέδουμαι.
 Κάθημαι. Μέλλω· καθήσομαι.
 Καθαίρω ὦ. Ἀόριστος β. καθήλογ· ἀπὸ τοῦ
 καθέλω. Καθαίρω. Ἀόριστος ᾱ· ἐκάθηρα.
 Καθίμι. Ἀόριστος ᾱ· καθήκα.
 Κλάζω. Μέλλω· κλάζω. Ἀόριστος ᾱ· ἐ-
 κλαγξα. Παρακήμενος· κέκληγα.
 Κάμνω καὶ κάμω. Ἀόριστος β· ἐκαμον.
 Παρακήμενος· κέκμηκα ἀπὸ τοῦ κμῶ. Μέ-
 λω· κμήσω.
 Κέρω. Μέλλω· κερῶ. Ἀόριστος ᾱ· ἐκῆρα.
 Παρακήμενος· κέκαρκα.
 Κορέω ὦ καὶ κορεγνύω καὶ κορέγνυμι. Μέλλω
 κορίσω. Κράζω. Μέλλω· κράζω.
 Μίσος παρακήμενος· κέκραγα. Ἀόριστος β·
 ἐκραγον. Κρεμάζω καὶ κρεμάω ὦ καὶ
 κρέμαμαι. Μέλλω· κρεμάσω.
 Κρυβῆς καὶ ἐκρύβω ἀπὸ τοῦ κρύπτομαι ἢ κρύ-
 νομαι παλαιῶν. Ἀρχὴ τοῦ Λ.
 Λαγχάνω. Μέλλω· κληρώσομαι ἀπὸ τοῦ κλη-
 ρόω ὦ. Ἀόριστος β· ἐλαχον. Μίσος παρακί-
 μενος· λέλοχα ἀπὸ τοῦ λήχω. Μέλλω· λήζω.
 Λήκω. Μέλλω· λήζω. Ἀόριστος β· ἐλαχον.

Λαμβάνω. Μέλλω· λήψομαι ἀπὸ τοῦ λήθω.
ὅθεν Ἀόριστος β· ἔλαβον. Παρακείμενος λεί-
ληφα καὶ ἀπτικῶς ἔληφα.

Λαμβάνω. Μέλλω· λήσομαι ἀπὸ τοῦ λήθω.
Μέσος παρακείμενος· λέληθα. Ἀόριστος β· ἔ-
λαβον. Παρακείμενος· λέλησμαι. Μέσος ἀό-
ριστος β· ἐλαθόμην.

Λέγω. Μέλλω· λέψω. ἀόριστος α· ἔλε-
ψα. Ἀόριστος β· ἐλίπον. Ἀρχὴ τοῦ Μ
Μαίνομαι. Μέσος παρακείμενος· μέμνηα.

Μαγθάνω. Μέλλω· μαθήσομαι ἀπὸ τοῦ μα-
θέω ὦ. Παρακείμενος· μεμάθηκα. Ἀόριστος β
ἔμαθον ἀπὸ τοῦ μήθω.

Μάχομαι. Μέλλω· μαχέσομαι ἀπὸ τοῦ μα-
χέομαι. Μέσος ἀόριστος α· ἐμαχεσάμην.

Μέμρω. Μέσος παρακείμενος· μέμωρα καὶ ἔ-
μωρα. Μέλω. Μέλλω· μελήσω.

Ἀπρόσωπον. Μέλλω· Παρατατικός· ἐμελε
Μέλλω· μελήσῃ. Παρακείμενος.

Μέμνημαι ἀπὸ τοῦ μνᾶομαι ὦμαι. Ὑπέρσωτέ
λίκος· ἐμεμνήμην. Ἀόριστος α· ἐμνήσθην.

Μέλλω α· μνησθήσομαι.

Μένω. Μέλλω· μενῶ. Ἀόριστος α· ἐμνήα.
Παρακείμενος· μεμένηκα.

Μέμνηε ἀπὸ τοῦ μέλω. Μέσος παρακείμενος

Μίμαια ἀπὸ τοῦ μάω ὦ. Μίσιος παρακείμενος
Μιγνύω καὶ μιγνυμί. Μέλλω· μίζω.
Μοργνύω· Μέλλω· Μόρζω.

Ἀρχὴ τοῦ Ν.

Νίω· Μέλλω· νάσω.

Νέμω· Παρακείμενος· νενέμῃκα· Ἀόριστος ἅ
ἐνέμα· Ἀρχὴ τοῦ Ξ.

Ξυνίημι· Μέλλω· ξυνήσω· Ἀόριστος· ξυνήκα
καὶ ξυνήκα· Ἀρχὴ τοῦ Ο.

Ὄζω· Μέλλω· ὄσω· Μίσιος παρακείμενος·
ὤδα καὶ ἄπικῶς ὄδωδα.

Ὀίχομαι· Μέλλω· οἰχέσσομαι· Μίσιος ἀόρι-
στος· ὠχόμεν·

Ὀίομαι καὶ κράσθ' οἶμαι· οἶθ' οἶται· Μέλλω·
οἶσεται· Ἀόριστος ἅ· ὤθην·

Μίσιος παρακείμενος· ὀίδα ἀπὸ τοῦ ὀίδω·

Ὀιμώζω· Μέλλω· οἰμώζω· Ἀόριστος ἅ· ὠ-
μωζα· Ὀμνύω καὶ ὀμνυμί καὶ ὀμόω ὦ·

Μέλλω· ὀμόσω καὶ ὀμοῦμαι·

Ὀλολύζω· Μέλλω· ὀλολύζω·

Ὀμόργνυμι· Μέλλω· ὀμόρζω·

Ὀγώω ὦ· Μέλλω· ὀγόσω·

Ὀφείλω· Μέλλω· ὀφείλῃσω καὶ ὀφλω ὀφλήσω

Παρακείμενος· ὤφληκα· Ἀόριστος· ὤφλησα·

Ὀπτομαι· Μέλλω· ὀτομαι· Ἀόριστος ἅ· ὠ

φθω. Ὀράω ὦ. Παρατατικός. ἑώραον
ων ἀπλίκως. Παρακείμενος. ἑώρακα.

Ἀρχὴ τοῦ Π.

Παρίημι. Παρατατικός. παρήν.

Πάρημι. πάρη. πάρεσσι.

Πάσχω. Μέλλων. πείσομαι ἀπὸ τοῦ πείθω.

Παρακείμενος. πέποιθα. Ἀόριστος β. ἔπαθον

Πέμπω. Μέλλων. τέμψω. Παρακείμενος

πέπομφα. Ἀόριστος α. ἔτεμψα.

Πέταγνύω. Μέλλων. πείσσω. Παρακείμενος

πέπτακα. Πέτω καὶ πείσω καὶ τέμψω

ποιητικῶς. Μέλλων. τέμψω.

Πάομαι ὦμαι. Μέλλων. πάσομαι. Παρα-

κείμενος. πέταμαι.

Πέρω. Μέλλων. περῶ. Ἀόριστος α. ἔπεφρα

Πέφριχα ἀπὸ τοῦ φρίττω. Μέλλων. φρίζω.

ὁ παρακείμενος ἐμαρτημένος πέφριχα.

Πυγνύω καὶ πήγνυμι. Μέλλων. πήζω. Ἀό-

ριστος. ἔπαγην.

Πίγω. Μέλλων. πώσω. Παρακείμενος. πέ-

πωκα. Ἀόριστος β. ἔπιον.

Πίπτω. Μέλλων. πεσοῦμαι. Παρακείμενος

πέπιωκα. Ἀόριστος β. ἔπεσον.

Πίπτωμι. Μέλλων. πρήσω.

Πλάττω ὦω. Μέλλων. πλάσω. Ἀόριστος α

ἔπλασα. Πλέω. Μέλλω. πλάσω ἀπὸ
 τοῦ πλάω. οὐτω καὶ πνέω. Μέλλω. πνέσω
 Πράττω τὸ πάλω. Μέλλω. πράσω.
 Προίεμαι. Μέλλω. προικέμην.
 Πετάω ὦ. Μέλλω. πέτῶ.
 Προσπρέχω. Μέλλω. προσδραμοῦμαι. Ἀό-
 ριστος β. προσέδραμον.
 Πέρθω. Ἀόριστος β. ἔπραθον.
 Πτάω ὦ. Μέσος ἀόριστος ᾱ. ἐπτάμην.
 Πτῶσθαι. Μέλλω. πτήζω.
 Πωθαίνομαι. Μέλλω. πώσομαι ἀπὸ τοῦ πᾶ-
 θομαι. Παρακείμενος. πένυσμαι. Ἀόριστος
 β. ἐπυθόμην. Ἀρχὴ τοῦ Ρ.
 ῥέζω. Μέλλω. ῥέξω.
 ῥηγνύω καὶ ῥήγνυμι. Μέλλω. ῥήξω.
 ῥωγνύω καὶ ῥώγνυμι. Μέλλω. ῥώσω.
 ῥωγύομαι. Μέλλω. ῥώσομαι. Παρακίμε-
 νος. ἔρρωμαι ἔρρωσαι ἔρρωται. προστακτικὸν ἔρ-
 ρωσο. ἔρρώσθαι ἔρρωσθε ἔρρώσασθαι.
 Ἀρχὴ τοῦ Γ.
 Σβεγνύω. Μέλλω. σβέσω καὶ σβήσομαι. Ἀό-
 ριστος β. ἔσβην.
 Σάομαι. Ἀόριστος ᾱ. ἐσύθη. Ἀόριστος β.
 ἔσαα. Σήπομαι. Μέλλω. σήπομαι.
 Ἀόριστος. ἐσάτη.

Γτέμδω. Μέλλωμ. στέμω. Ἀόριτος ᾠ. ἔσπε-
 σα. Γτάζω καὶ σταλάζω. Μέλλωμ. στά-
 ζω. Γτέμω καὶ τεμάζω. Μέλλωμ. τεμά-
 ζω. Γτίζω. Μέλλωμ. τίζω.
 Γτορέμνμι. Μέλλωμ. τορέω. Ἀόριτος ᾠ.
 ἔσπρεσα. Γτρωμύω. Μέλλωμ. τρώω.
 Ἀόριτος ᾠ. ἔτρωσα.
 Συγχεραμύω. Μέλλωμ. συγκεράω. Παρακῆ-
 μενος. συγκεκράκα.
 Συμβάμω. Μέλλωμ. συμβήσομαι. Παρακῆ-
 μενος. συμβέβηκα. Ἀόριτος β. σωέβην.
 Σχέω ὦ. Μέλλωμ. σχήσω. Ἀόριτος β. ἔσ-
 χον ὅθεν προσηκτικὸν σχέε σχέτω.
 Ἀρχὴ τοῦ Τ. Παρακῆμενος.
 Τέθνηκα καὶ τέθναα. ἀπὸ τοῦ θνήσκω.
 Τέμνω. Μέλλωμ. τμήσω. Ἀόριτος β. ἔτα-
 μου. Τάχω. Ἀόριτος β. ἔτυχον.
 Τάζω. Μέλλωμ. τάζω. Ἀόριτος β. ἔαλον
 ὅθεν ὀταγών.
 Τήκω. Μέλλωμ. τήζω. Παρακῆμενος. τέτη-
 κα. Τίκτω. Μέλλωμ. τέζω. Ἀόριτος
 β. ἔτεκον. Τίπρώσκω. Μέλλωμ. τρώω
 Ἀόριτος ᾠ. ἔτρωσα.
 Τίμω καὶ τίω. Μέλλωμ. τίσω.
 Τλάω ὦ. Μέλλωμ. τλήσω. Ἀόριτος β.

ἔτλην ἀπὸ τοῦ τλήμι.

Τρέφω. Μέλλων· θρέψω. Ἀόριστος ᾱ· ἔθρεψα. Μέσος παρακείμενος· Τέτροφα.

Τρέω ὦ. Μέλλων· τρέσω.

Τυχάψω. Μέλλων· Τάξομαι ἀπὸ τοῦ Τάχω· Παρακείμενος· Τετύχηκα ἀπὸ τοῦ τυχέω ὦ.

Ἀόριστος β· ἔτυχον. Ἀρχὴ τοῦ Υ.

Ὑπέχω. Μέλλων· ὑφρέξω. Παρακείμενος· ὑπέσχηκα. Ἀόριστος β· ὑπέσχομαι.

Ὑπώσχομαι. Μέλλων· ὑποσέσωμαι. Παρακείμενος· ὑπέσχημαι. Μέσος ἀόριστος β· ὑπέσχομαι. Ὑποδύω. Μέλλων· ὑποδύσω.

Ἀόριστος β· ὑπέδω ἀπὸ τοῦ ὑποδύμι.

Ὑποσφρίσκω. Μέλλων· ὑποσφρίσω.

Ὑπνώττω. Μέλλων· ὑπνώσω.

Ὑψ. Μέλλων· ὕψω. Ἀόριστος ὕσε.

Ἀρχὴ τοῦ Φ.

Φάσκω. Παρατατικός· ἔφασκον.

Φάγω. Μέλλων· φάξομαι. Μέσος παρακείμενος· τέφαγα. Ἀόριστος β· ἔφυγον.

Φέρω. Μέλλων· ὄισω ἀπὸ τοῦ ὄω. Παρακείμενος· ἐνήνοχα. Ἀόριστος ᾱ· ἤνεγκα. Ἀόριστος β· ἤνεγκον ἀπὸ τοῦ ἐνέγχε.

Φημι φησι φησὶ / φατὸν φατὸν / φημέν φητέ φησὶ. Μέλλων· φήσω. Ἀόριστος ᾱ· ἔφησα.

Ἀόριστος β. ἔφην. Ἀπαρέμφατον. φάνα.
φθάω. Μέλλων. φθάσω. Παρακείμενος.
ἔφθακα. Ἀόριστος α. ἔφθασα. Ἀόριστος β
ἔφθην. Φθέρω. Μέλλων. φθερῶ. Παρα-
κείμενος. ἔφθαρκα. Μέσος παρακείμενος. ἔ-
φθορα. Φθίγω. Μέλλων. φθίσω.
Φοιγίκω καὶ φοιγίζω. Μέλλων. φοιγίζω
Φύω. Μέλλων. φύσω. Παρακείμενος. τέ-
φυκα. Ἀόριστος β. ἔφω ἀπὸ τοῦ φύμι.

Ἀρχὴ τοῦ Χ.

Χάω. Μέλλων. χαρήσομαι. Ἀόριστος. ἔχα-
ρην. Χαλεπαίρω. Μέλλων. χαλεπαίω
Ἀόριστος. ἔχαλέπηκα.

Χέω. Μέλλων. χάσω ἀπὸ τοῦ χάω. Ἀόρι-
τος. ἔχεια. Χρωμύω. Μέλλων. χρώσω.

Χύω καὶ χύω. Μέλλων. χύσω.

Χωμύω. Μέλλων. χώσω. Ἀρχὴ τοῦ Ψ.

Ψάλλω. Μέλλων. ψαλῶ. Παρακείμενος. ἔ-
ψαλκα. Ἀόριστος α. ἔψηλα.

Ἀρχὴ τοῦ Ὠ.

Ὠθω καὶ ὠθέω ὦ. Μέλλων. ὠσω καὶ ὠθήσω.

Ὠρέομαι οὔμαι. Μέλλων. ὠρήσομαι. Παρα-
κείμενος. ὠρήμα καὶ ὠρήμα ἀπὸ τοῦ ὠθῆναι ὅθεν ὠ-
ρημέμος.

Ὠρσεν ἀπὸ τοῦ ὀρούω. Μέλλων
ὀρούσω. Ἀόριστος. ὠρουσα καὶ κατὰ συγκοπὴν

ὦρσα· ἢ ὄρω ὄρω ὦρσα ἀολικῶς.

Τέλος τῶν ἀνωμάλων
ῥημάτων.

ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ.

ὅσα πνύματα δύο· ἐκ δασύα καὶ ἐκ φιλή
πύσα λέξις ἀπὸ φωνήεντος ἢ διφθόγῃον
ἀρχομένη, δασύεται ἢ φιλοῦται· ἀπὸ δὲ
τῶν συμφώνων μόρον τὸ ῥ' ἐν ἀρχῇ λείξας
ἢ δασύεται.

Σημῶσαι καθόλου ὅτι τὸ τῆς ἀθέας πνύμα
φυλάσσεται καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πλώσεσιν.
Καὶ ἐν τοῖς ῥήμασι δὲ τὸ πνύματος θέματος φυ
λάσσεται· καὶ ἐν τοῖς ἀπ' ἐκείνου κλινομένοις ὅσον
ἀμαρτάνω ἡμαρτον· ἔλκω ἔλκον· πλύνω τὸν ἔ
χω ἔξω· ὅπως ἐν μέν τῳ ἐνεσώπτι φιλοῦται ἐν δὲ
τῳ μέλλοντι δασύεται πρὸς ἀντιδιαστολήν τῳ ἔ
ξω, ὅπως ἐστὶ ἐπὶ ῥήματι· ἐπὶ τῶν ῥημάτων τὸ
ἐν τοῖς παρωχημένοις ἐπὶ προερχόμενον καὶ ἀπο
πίπτει φιλοῦται· ὅσον ἔγραφα γράφον· ἔδει
προέρχεται μὲν οὐκ ἀποπίπτει δὲ τὸ πνύματος
ἐνεσώπτος ἐχθ· ὅσον ἴσημι ἴσσω ἔστακα ἔστηκώς.

Πάν ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον, δασύε-
ται· οἶον, ο κ η οι α.

Πᾶσα ἀντωνυμία· ἀπὸ μὲν τοῦ ε ἀρχομένη φι-
λοῦνται· οἶον ἐγώ· πλὴν τῆς ε καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς οἶ-
ον ἐαυτὸν ἐαυτὸν· ἀπὸ δὲ ἄλλου φωνήεντος ἀρ-
χομένη δασύεται· οἶον οὗτος· αὐτή· πλὴν τοῦ
αὐτός· καὶ τῶν ἀπ' αὐτῆς· οἶον αὐτόχθρ καὶ αὐτό-
ματον· Πᾶσα πρόθεσις ἀπὸ φωνήεντος ἀρ-
χομένη, φιλοῦνται· οἶον ἀπὸ ἀνά· πλὴν τῆς ὑπὸ
καὶ ὑπέρ· Πᾶς σὺνδεσμος ἀπὸ φωνήεντος ἀρ-
χομένος φιλοῦται· οἶον ἀλλὰ· ἔ· ἐπὶ· πλὴν·
τῶν αἰτιολογικῶν· οἱ γὰρ αἰτιολογικοὶ πάντες
δασύονται· οἶον ἵνα· ἕνεκα· ὅπως· πλὴν τοῦ
ὄφρα· Τὰ παράγωγα, ἃς ὡς ἐκ τῶν ἀρχῶν τὸ
πρῶμα τοῦ ἰδίου πρωτοτύπου ἔχῃ· οἶον ἀσάπῃ
ἀσάπι· ἑλκῶ ἑλκος· πλὴν τοῦ ἰδρὸς ἀπὸ τοῦ
ἰδίῳ τὸ κοπιῶ· ἀμνδὶς ἀπὸ τοῦ ἄκα· ἡρμός·
ἀπὸ τοῦ εἶρω· ἀρκτὴ ἀπὸ τοῦ εἶργω· Τὰ κα-
τὰ ἀφαίρεσιν φιλοῦν συμφώνου γιγόμενα ἀναφο-
ρικά δασύονται· οἶον τόσος· ὅσος· πωίκα· λῶί-
κα· πλὴν τοῦ τόφρα ὄφρα· τῆμος ἥμος·
Τὰ αἰολικά πάντα φιλοῦνται· οἱ γὰρ αἰολοὶς ἀ-
γροῦσι τῶν δασῶν· Τὰ ἀριθμητικά πάντα
δασύονται· οἶον εἷς· ἐξ· ἐπτά· πλὴν τῶν ὀκτώ
καὶ ἐννέα καὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν· οἶον ὀγδοήκοντα· ἐν

γενήκοιτα. Τὸ α ἔτε ἐπίτασιν δηλοῖ ἔτε
ἐτέρωσιν, ἔτε ὁμοῦ. ἔτε κικόν, ἔτε ὀλίγον πλε
ονάζει, φιλοῦται. πλῶ τοῦ ἄλυσις. ἐκ τοῦ σερν
τικοῦ α καὶ τοῦ λύνω. καὶ ἄδης ἐκ τοῦ α σερντι
κοῦ καὶ τοῦ ἰδω. τὸ δὲ ἀθροιστικὸν α, δασύνει α.
ἅμα ἅπασ. Ἀρχὴ τοῦ Α.

Τὸ α πρό τοῦ α φιλοῦται ὅιον ἁρὸν. ἁπλος

Τὸ α πρό τοῦ β φιλοῦται. ὅιον ἁβλαθις. ἔμκ
τὸ ρ ἐπιφέρει το. ὅιον ἁβρα. Τὸ α πρό τοῦ

Γ φιλοῦται. ὅιον ἁγων. πλῆν τοῦ ἁγνός καὶ ἁγι
ος. καὶ τῶν ἀπὸ τούτων παραγυμένων ὅιον ἁ
γίότας. Τὸ α πρό τοῦ Δ φιλοῦται ὅιον.

ἁδω. πλῶ τοῦ ἁδης καὶ ἁδρός. Τὸ α.

πρό τοῦ ε φιλοῦται. ὅιον ἁετός. ἁέρα.

Τὸ α πρό τοῦ ς φιλοῦται. ὅιον ἁζηλος. πλῆν
τοῦ ἁζομαι τὸ σέβομαι. Τὸ α πρό τοῦ θ. ἱ

η. φιλοῦται. ὅιον ἁθάρα. ἁίσσω τὸ ὀρμῶ. ἁκρα

Τὸ α πρό τοῦ λ φιλοῦται. ὅιον ἁλλος. ἁλφω

ἔμκ τὸ μ ἐσάτοιτο. ὅιον ἁλμῆρος. καὶ πλῆν

τοῦ ἁλς ἁλός. ἁλῶ τὸ κρατῶ. ἁλῖς. ἁλίζω. ἁ

λων. ἁλυσίς. ἁλῖκαρμασός. ἁλομαι. Τὸ α

πρό τοῦ μ φιλοῦται. ὅιον ἁμαξα. πλῆν τοῦ ἁ

μα. ἁμαρτάνω. ἁμίλα. ἁμμα τὸ σχοιρίον. ἁ

μης. ἁμῖς. συμφόρον δὲ ἐπιφερόμενον μετὰ τὸ

μ. ἁφ φιλοῦται. ὅιον ἁμρῖ. ἁμβροσία. ἁμπε

χάνει. Τὸ α πρὸ τοῦ η φιλοῦται. οἷον. ἀνὰ
 πλὴν τοῦ ἀνδάνω τὸ ἀρίσκω. Τὸ α πρὸ τοῦ
 ς καὶ ο φιλοῦται. οἷον ἄξιος. ἄρ τὸ ξίφος.
 Τὸ α πρὸ τοῦ π φιλοῦται. οἷον ἀπὸ πλὴν τοῦ
 ἄπαρ. ἀπλούς. ἄπας. ἀπαλός. ἀππομα.
 Τὸ α πρὸ τοῦ ρ φιλοῦται. οἷον ἄρα. ἄμνητό μ
 ἐπάγοιτο. ἢ τὸ π οἷον ἄρμα. ἀρπάζω. πλὴν
 τοῦ ἀραὸν. Τὸ α πρὸ τοῦ σ φιλοῦται ἀφ.
 οἷον ἄσκη. ἄσν. Τὸ α πρὸ τοῦ τ φιλοῦται
 οἷον ἄτρ. πλὴν τοῦ ἄτα ἀπὶ ἄτρη. καὶ ἄτρως
 ἀπὶ τοῦ ὀέτρως. Τὸ α πρὸ τοῦ υ. φ. κ φι
 λοῦται. οἷον ἀφροδίτη. ἀχαός. ἀκρως.
 Τὸ α πρὸ τοῦ ψ φιλοῦται. οἷον ἀψ. πλὴν τοῦ
 ἀψίς. ἀψία τὰ μέλη. Τὸ α πρὸ τοῦ ω φι
 λοῦται. οἷον ἄωτον. Καγόμενος τοῦ θ.
 Τὸ ε πλεονάζον ἐν ἀρχῇ λέξεως τὸ τοῦ ἐμεσῶ
 τος πρᾶμα λαμβάνει. οἷον ὁράω ὥρων ἑώρων
 ἔκοσιμ' ἐκόσιμ. Τὸ ε πρὸ τοῦ α δασυνέται
 οἷον ἑωτόν πλὴν τοῦ ἑαρ. ἑάωμ. ἑάν. Τὸ ε.
 πρὸ τοῦ β φιλοῦται. οἷον ἑβαλον. ἑβλήθημ. πλὴν
 τοῦ ἑβδομος. ἑβδομήκοιτα. ἑβραῖος. Τὸ ε
 πρὸ τοῦ γ φιλοῦται. οἷον ἐγέρω. Τὸ ε πρὸ
 τοῦ δ φιλοῦται. οἷον ἑδεστος. πλὴν τοῦ ἑδος τὸ
 ἑδαφος. ἑδῆται ἀπὶ τοῦ καθεδῆται. ἑδρα. ἑ
 δος. Τὸ ε πρὸ τοῦ ε φιλοῦται. οἷον ἑετός.

70
 ἀπὶ τοῦ ἀχερῶς · πλῶτον ἐέλδωρ ἐπιθυμία
 τὸ ἐπὶ τοῦ ζ δασύεται · ὅιον ἔζομαι ·
 τὸ ἐπὶ τοῦ η οὐχ ἀρίσκειται · πλῶν ἀπὸ κλί
 σιως · ὅιον ἔθος ἀπὶ τοῦ ἀβαθὺς ἀπὸ ἐνός ·
 τὸ ἐπὶ τοῦ θ φιλοῦται · ὅιον ἔθος · τὸ ἐπὶ
 τὸ ἐπὶ τοῦ ι φιλοῦται · ὅιον ἔκτος ἀπὶ τοῦ ὁμήος
 ἔκτος · τὸ ἐπὶ τοῦ κ δασύεται · ὅιον ἔκα
 βη · πλῆν τοῦ ἐκυρός καὶ ἐκεχυρία · τὸ ἐπὶ
 τὸ ἐπὶ τοῦ λ ἢ ἐμός ἢ διπλὸν φιλοῦται · ὅιον ἐλέγχω
 ἐλλόγιμος · ἡμὴ τὸ κ ἐπείσοιτο · ὅιον ἔλκω · καὶ
 πλῆν τοῦ ἔλλω · ἔλκω · ἐλλήπορος · ἔλερος · ἐλέ
 γνη · ἔλος · ἔλω · ἐλίω · ἐλικῶν · ἐλμιο ·
 τὸ ἐπὶ τοῦ μ φιλοῦται · ὅιον ἐμπεδοκλῆς ·
 τὸ ἐπὶ τοῦ ν φιλοῦται · ἔρεκα δὲ καὶ ἐμός ἐ
 ζαυρῆται · τὸ ἐπὶ τοῦ ζ φιλοῦται · ὅιον ἔ
 ζεσσι · πλῶτον ἔζω ἔζεος ἔζεις ἔζης · τὸ ἐπὶ
 τοῦ ο δασύεται · ὅιον ἔορτις · τὸ ἐπὶ τοῦ
 π φιλοῦται · ὅιον ἔπος · πλῶτον ἔπομαι ·
 τὸ ἐπὶ τοῦ ρ φιλοῦται · ὅιον ἐρίζω · πλῶτον
 ἔρκος · ἐρμῆς · ἐρση · ἐρδω · τὸ ἐπὶ τοῦ σ
 φιλοῦται · ὅιον ἐσχατός · πλῶτων ἐχόντων αὐτὸ
 μετὰ τοῦ τ ὅιον ἐστίαω · τὸ ἐπὶ τοῦ τ
 φιλοῦται · ὅιον ἔτος · πλῶτον ἔτοιμος · ἔτρος
 ἔταυρος · τὸ ἐπὶ τοῦ υ φιλοῦται · ὅιον ·
 τὸ ἐπὶ τοῦ χ καὶ φ φιλοῦται · ὅιον ἔφεσος ·

ἔχω· πλῶτον ἐφθός· Τὸ εὖ πρότον φ δα
σώεται· οἷον ἔφω· Τὸ εὖ πρότον ω δασύε
ται· οἷον ἔωθεμ· πλῶτον ἔωτὸν ὑπάρχω καὶ ἔω
Πρὶτον Η·

Τὸ ηὖ πρότον α ἀπὸ κλίσεως μόρον ἀρίσκομ
ται οἷον ἦα ἀπὶ τοῦ ἐποράθην· Τὸ ηὖ πρότον
β δασύεται· οἷον ἦβη· πλῶτον ἦβαὸν ἀπὶ τοῦ
βαγόν· ἔφρ ἀπὸ πλεογασμοῦ γίγεται· Τὸ γὰρ η
πλεογάζει· Τὸ ηὖ πρότον γ δασύεται· οἷον
ἦγούμαι· πλῶτον ἦγάθεος· Τὸ ηὖ πρότον δ·
δασύεται· οἷον ἦδη· πλῶτον ἦδομαι· ἦδονκ ἦδνς
Τὸ ηὖ πρότον ε· ζ· η· θ· ι· φιλοῦται· οἷον ἦέλι
ος· ἦθος· ἦθεος· Τὸ ηὖ πρότον κ δασύεται
οἷον ἦκίτα· πλῶτον ἦκα ἀπὶ τοῦ ἠούχος·

Τὸ ηὖ πρότον λ φιλοῦται· οἷον ἦλίθιος· πλῶτον
τοῦ ἦλος· ἦλῖος· Τὸ ηὖ πρότον μ φιλοῦται
οἷον ἦμαρ· πλῶτον ἦμέραι· ἦμρος· ἦμισυ· ἦμων
ὁ ἀκομῖτης· Τὸ ηὖ πρότον ν φιλοῦται· οἷ
ον ἦν· ἦνίκα· Τὸ ηὖ πρότον ξ οὐχ ἀρίσκε
ται· πλῶτον ἀπὸ κλίσεως· οἷον ἦγω· ἦξα·

Τὸ ηὖ πρότον ο φιλοῦται· Τὸ ηὖ πρότον π
φιλοῦται· οἷον ἦπίρος· πλῶτον ἦπαρ· Τὸ η·
πρότον ρ φιλοῦται· οἷον ἦρέμα· πλῶτον ἦράδης
ἦμα· ἦρωδιαγός· ἦρωγ· ἦρακληος· ἦρόδοτος· ἦ
ρως· ἦρόφιλος· Τὸ ηὖ πρότον σ δασύεται·

οἶον ἐσιόδοις· ἐκουχία· Τὸ η̄ πρὸ τοῦ τ φι-
λουται· οἶον ἦρτο· πλὴν τοῦ ἐπείω ω· Τὸ η̄
πρὸ τοῦ ν φιλοῦται· οἶον ἦντο ὁ ἀγαθός·
Τὸ η̄ πρὸ τοῦ φ φιλουται· οἶον ἠφλοισμός· ὁ ἀ-
φρός· πλὴν τοῦ ἠφαιστος· ἐφαισίω· Τὸ η̄
πρὸ τοῦ ψ οὐχ ἀρίσκειται· οἶον ἀπώ ἠψα·
Τὸ η̄ πρὸ τοῦ χ φιλοῦται· οἶον ἠχέω ἠχῶ·
Τὸ η̄ πρὸ τοῦ ω φιλοῦται· οἶον ἠώς·

Καγόμεναι πρὸ τοῦ ι·

Τὸ ι πρὸ τοῦ α· β· γ· φιλουται· Τὸ ι πρὸ
τοῦ δ φιλοῦται· οἶον ἴδω· ἡμὲς τὸ ρ ἐπείοιτο
οἶον ἴδρυν· πλὴν τοῦ ἴδρυν· Τὸ ι πρὸ τοῦ
ε φιλουται· οἶον ἴεμαι· πλὴν ἱερός· ἱέραξ·
Τὸ ι πρὸ τοῦ ς δασώεσθαι· οἶον ἱζάνω· Τὸ ι
πρὸ τοῦ η φιλοῦται· οἶον ἱατὴρ ὁ ἰατρός· πλὴν
τοῦ ἱκμῖ· Τὸ ι πρὸ τοῦ θ φιλουται· οἶον ἱ-
βάκη· Τὸ ι πρὸ τοῦ ι οὐχ ἀρίσκειται·
Τὸ ι πρὸ τοῦ κ φιλοῦται· οἶον ἱκαρός· πλὴν
τοῦ ἱκαγός· ἱκέτις· ἱκάω· ἱκνούμαι·
Τὸ ι πρὸ τοῦ λ φιλοῦται· οἶον ἱλίσσιν· πλὴν τοῦ
ἱλκος· Τὸ ι πρὸ τοῦ μ ἡμὲς ἐπιφέρειται
φωγῆς· δασώεσθαι· οἶον ἱμῖος· ἡ δὲ σύμφωνον
φιλοῦται· Τὸ ι πρὸ τοῦ ν φιλοῦται· οἶον
ἱνδός· Τὸ ι πρὸ τοῦ ξ καὶ ο φιλοῦται· οἶ-
ον ἱξός· ἱόλαος· Τὸ ι πρὸ τοῦ π ἡμὲς μέν

φιλοῦται· διὰ δύο Δέ, δασύεται· Τὸ ἰ πρὸ
τοῦ σ φιλοῦται· οἷον ἴσος· ἡ μὲν τὸ π ἐπάγοιτο
οἷον ἴσημι· πλήν τοῦ ἴσρος· Τὸ ἰ πρὸ τοῦ
τ· υ· φ· χ· ψ· ω· φιλοῦται· οἷον ἰταλία· ἰυξ·
ἰφκ· ἰχθκ· ἰψ· ἰώ· Καγόμενες πρὸ τοῦ Θ·
Τὸ ο κατὰ πλεονασμὸν προστίθεμενον δασύε-
ται· οἷον ὅποσούν· ὅπότρου· Τὸ ο πρὸ τοῦ
α· β· γ φιλοῦται οἷον ὅαρος· ὀβελίσκος· ὀγκος
Τὸ ο πρὸ τοῦ Δ φιλοῦται· οἷον ὀδυσεύς· πλήν
τοῦ ὀδός· Τὸ ο πρὸ τοῦ ε· ς· η· θ· φιλοῦται
οἷον ὀξω· ὀθόνη· ὀγίς· Τὸ ο πρὸ τοῦ κ φιλοῦ-
ται· οἷον ὀγκος· πλήν τοῦ ὀκοῖος· ὀπόσος· ἀντὶ
τοῦ ὀποῖος· Τὸ ο πρὸ τοῦ λ φιλοῦται· οἷον
ὀλύνω· πλήν τοῦ ὀλος· ὀλμος· ὀλκῆ· ὀλκᾶς·
Τὸ ο πρὸ τοῦ μ φιλοῦται· οἷον ὀμνύω· πλήν ὀ-
μοῦ· ὀμοῖος· ὀμοσ· ὀμοκλή· ὀμιλος· ὀμφλός
Τὸ ο πρὸ τοῦ ν φιλοῦται· οἷον ὀνος· Τὸ ο
πρὸ τοῦ ξ φιλοῦται· οἷον ὀξύνς· Τὸ ο πρὸ τοῦ
π φιλοῦται· οἷον ὀπόρα· πλήν τοῦ ὀπλον·
Τὸ ο πρὸ τοῦ ρ φιλοῦται· οἷον ὀρος· πλήν τοῦ
ὀρῶ· ὀρος· καὶ πλήν ἐφῶν τὸ κ ἢ τὸ μ μετὰ τοῦ
ρ ἐπαγοίτο· οἷον ὀρμός· ὀρμῶ· ὀρκίζω· ὀρμα-
βός· Τὸ ο πρὸ τοῦ σ ἡμὲν φωνῆν ἐπαγοίτο
δασύεται οἷον ὀσῖος· πλὴν ὀσiris· ἡ δὲ σύμφω-
ρον φιλοῦται· οἷον ὀσπρίον· Τὸ ο πρὸ τοῦ τ

71
72
φιλοῦται· οἷον ὁ τοβος· πλήν τοῦ ὅτι· ὅταν·
ὅτε· Τὸ οὖν πρὸ τοῦ φ· χ· τ· φιλοῦται· οἷον
ὄφης· ὄχημα· ὄψις· Τὸ οὖν πρὸ τοῦ ο· ν· ω·
οὐχ ἀρίσκειται· Πρὶ τοῦ Υ·

Τὸ ν δασώεσθαι ἀφ' ἧς πρὸ φωνήεντος ἧς πρὸ
συμράνου· πλήν τῶν αἰολικῶν· οἱ γὰρ αἰολῆς ἅ
γροοῦσι τὴν δασεῖαν· Πρὶ τοῦ Ψ·

Τὸ ω φιλοῦται ἀφ' οἷον ὠθέω· ὠμος· καὶ τὰ λοι
πὰ· πλήν τοῦ ὠρα· καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ· οἷον ὠραῖ
ος· ὠδε· ὠρακίῳ·

Πρὶ δίφθογγων·

Ἡ α δίφθογος ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξε
σι, φιλοῦται· οἷον αἰὼν· αἰκία· ἧ μὲν τὸ μ' ἐπ' α
γοῖτο· οἷον αἶμα· πλήν τοῦ αἰρέω· αἰρούμαι·

Ἡ ω δίφθογος, φιλοῦται· οἷον ὠλέω· πλήν·
ἁλῆ· ἁλτοῦ, ἀπ' τοῦ ἑαυτοῦ·

Ἡ ε δίφθογος φιλοῦται· οἷον ἑς πρόθεσις· ἧ
κί· πλήν τοῦ ἄλος· ἑλύσω· ἑμαρμένη· ἑμα τὸ
ἑνδυμα· ἑμέρος· ἧς· ἑίως· ἑιρμός· ἑιρκτῆ·

Ἡ α δίφθογος φιλοῦται· οἷον αὖ πλήν τοῦ ἄω
τὸ φωτίζω καὶ φλογίζω· ἄρω ἀρίσκει·

Ἡ οι δίφθογος ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέ
ξεσι φιλοῦται· οἷον οἶμος· πλὴν τοῦ οἶμας· οἷς
ἀέ· ἐμ· τοῦ· οἷς· φιλοῦται·

Ἡ ου δίφθογος φιλοῦται· οἷον ὀνδαμῶς· πλήν

τοῦ οὐρεκα ἀπ'ιολογικοῦ σωδέσμου . καὶ οὐ ἀν
τὶ τοῦ οὐτῆρος . καὶ οὐτως ἐπὶ ῥῆμα . καὶ οὐτος
ἀγτωνυμία .

Τέλος οὐν θεῶ ἀγίῳ τοῦ πρὶ
πράξεων .

Mediolani Impressum per Magistrum Dionysium
Parauisium .MCCCCLXXVI.

Die xxx Ianuarii.

